ΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ

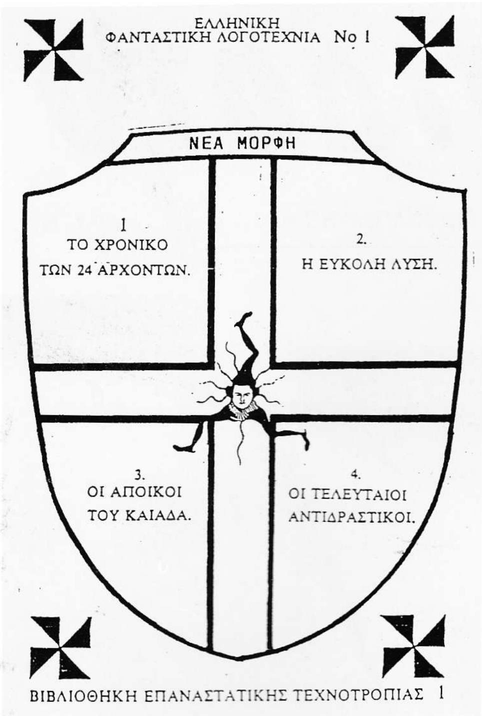
ανενταχτο περιοδικο πολιτικου και κοινωνικου προβληματισμου

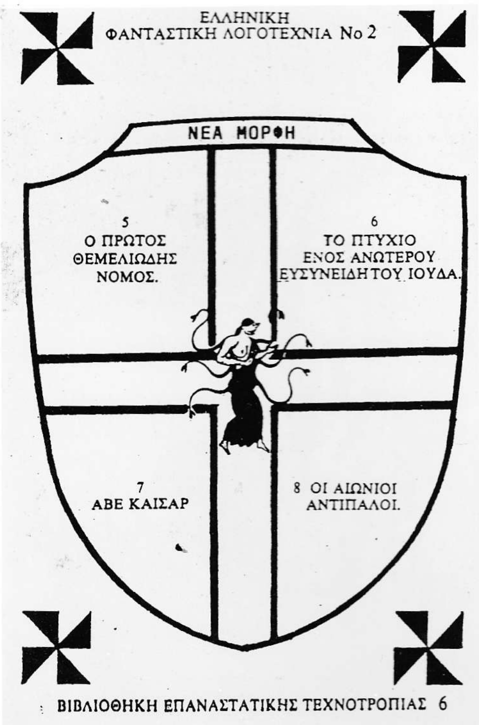
ΔΡΧ. 500

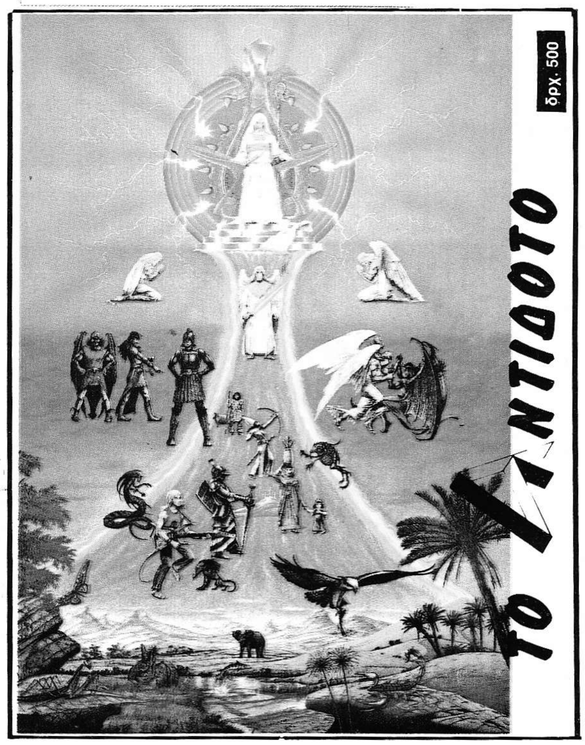

ΤΕΥΧΟΣ 30

ΕΣΕΣΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ No 1
ΝΕΑ ΜΟΡΦΗ
1
ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ
ΤΩΝ 24 ΑΡΧΟΝΤΩΝ.
2.
Η ΕΥΚΟΛΗ ΛΥΣΗ.
3.
ΟΙ ΑΠΟΙΚΟΙ
ΤΟΥ ΚΑΙΑΔΑ.
4.
ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ
ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΙΚΟΙ.
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗΣ ΤΕΧΝΟΤΡΟΠΙΑΣ 1

ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ No 2
ΝΕΑ ΜΟΡΦΗ
5
Ο ΠΡΩΤΟΣ
ΘΕΜΕΛΙΩΔΗΣ
ΝΟΜΟΣ.
6
ΤΟ ΠΤΥΧΙΟ
ΕΝΟΣ ΑΝΩΤΕΡΟΥ
ΕΥΣΥΝΕΙΔΗΤΟΥ ΙΟΥΔΑ.
7
ΑΒΕ ΚΑΙΣΑΡ
8 ΟΙ ΑΙΩΝΙΟΙ
ΑΝΤΙΠΑΛΟΙ.
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗΣ ΤΕΧΝΟΤΡΟΠΙΑΣ 6

δρχ. 500
ΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ

ΕΚΔΟΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Καλοκαίρι 1991

Συνηθίζεται (έτσι λένε οι κανόνες του εκδοτικού παιχνιδιού) να δημοσιευθεί ένα κείμενο για τα 30 τεύχη μας.

Εμείς θα το δημοσιεύσουμε στο 31ο τεύχος.

Περιοριστείτε στο κείμενο για το «ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ ΕΣΕΣΙ», καθώς και για την «ΣΟΦΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ».

Ο κύριος Σοφιανόπουλος μας έστειλε το κείμενο για τα «ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ στην Ελλάδα». Τον ευχαριστούμε.

Για όσους δεν το ξέρουν - ας το μάθουν - ετοιμάζεται καινούργια φωτογραφική έκθεσις του Γ. ΜΕΤΑΞΑ.

Το κείμενο του Χ. Χαρίτου μας καλύπτει και η συνέντευξη του τεύχους δικαιώνει την ΕΛΛΑΔΑ.

Ακόμη ευχαριστούμε τον καθηγητή ιατρό κ. Πουρναρόπουλο για την δημοσίευση του έργου του «ΤΟ ΚΟΡΑΝΙΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΑΤΡΙΚΗΝ».

Ο φίλος μας κ. Δημόπουλος τα λέει έξω από τα δόντια. Τα «μουσικά» κείμενα δεν είναι μόνο «μουσικά». «Η ΖΕΦΥΡΙΑ ΓΗ», αποκαλυπτικό και στο κείμενο για το «ΡΩΣΙΚΟ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ» βλέπουμε ότι οι φετιχιστές υπάρχουν παντού.

Ευχαριστούμε τους αναγνώστες που με γράμματά τους μας στηρίζουν ηθικά στο δύσκολο έργο μας.

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ ΕΣΕΣΙ

Το συνέδριο των Ελλήνων του MSI και ο πρώτος μεγάλος στόχος που είχε θέσει η σημερινή ηγετική τριανδρία (Χαρέλος, Τζιώμας, Δημουλός), είναι σαφές ότι έχει αποτύχει.

Το συνέδριο δεν αφορά την Ιταλική κοινωνία μέλη της οποίας υποχρεωτικά είμεθα τώρα όλοι μας.

Δεν κατάφεραν οι διαδικασίες έως σήμερα να προκαλέσουν τις συζητήσεις που οι διοργανωτές του περίμεναν για νέες θέσεις ή προτάσεις των συνιστωσών αυτών.

Δεν δημιουργήθηκε δηλαδή εκείνο το μεγάλο ρεύμα του λαού μετά την ανάληψη της ηγεσίας από τον RAUTI προς την προλεταριο - σοσιαλιστική κοίτη του κινήματος, κάτι που οι αγωνισθέντες με φανατισμό (αυτό θα πρέπει να το παραδεχθούμε) εθνικοαριστερές Βεντουρικές συνιστώσες προσπάθησαν επί ματαίω να επιτύχουν.

Έτσι το Ιταλικό κοινωνικό κίνημα, πιστά μέλη του οποίου είμεθα, σημείωσε την πτωτική του τάση πράγμα που κανείς μας δεν ανέμενε.

Το 1.500.000 ψήφοι που έχασε το KKI αυτή τη φορά δεν διοχετεύθηκε στην δεξαμενή του MSI όπως το 1971, αλλά περιέργως προς τους αποκαλούμενους από το σύστημα αδελφούς μας... ξενόφοβους, ρατσιστές, νεοφασίστες, υπερεθνικιστές και Λεπενιστές του Λομβαρδιανού συνδέσμου.

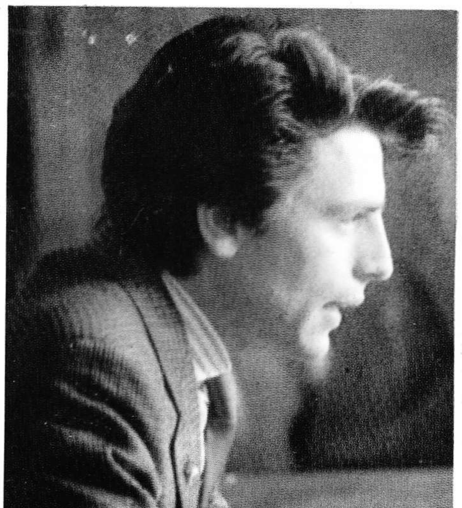
Έτσι το κόμμα του ανήκοντος στα φοιτητικά μας χρόνια φίλου και συναγωνιστή BOSSI επιτυγχάνει παρά τα ακραία και λαϊκιστικά Λεπενικά συνθήματά του, πάντοτε κατά τη γνώμη του πολιτικού κατεστημένου στο οποίο ανήκει όπως και να το κάνουμε και το άλλοτε κραταιό KKI (σημερινό Δημοκρατικό κόμμα της αριστεράς) να προσελκύσει την συντριπτική πλειοψηφία των χαμένων μαρξιστικών ψήφων.

Περίεργα πράγματα συμβαίνουν. Οι μαρξιστογενείς ψηφοφόροι φεύγουν από το KKI και δεν πηγαίνουν σε κάποιο άλλο κόμμα της αριστεράς ή του κέντρου ή των συντηρητικών, αλλά μετακομίζουν μαζικά **στο πιο ακραίο ρατσιστικό και υπερεθνικιστικό Ιταλικό πολιτικό σχηματισμό.**

Αλλά και οι νέες δημοσκοπήσεις φέρουν το άλλοτε KKI να αποδυναμώνεται συνεχώς προς όφελος των Λομβαρδιανών. Και ο BETTINO CRAXI πολύ πετυχημένα δήλωσε:

Πολύ φοβάμαι ότι εάν συνεχισθεί η αιμορραγία των μαρξιστικών ψήφων προς τους νεοφασιστικούς σχηματισμούς θα πρέπει μάλλον ο Οκιέτο και η ηγετική ιεραρχία του άλλοτε KKI να επανασκεφθούν την νέα ονομασία που έδωσαν και να την αλλάξουν σε κάτι παραπλήσιο με... τους Λομβαρδιανούς. Θεώρησα απαραίτητη αυτή την αναφορά μου στο BOSSI και τους εθνικιστικούς συνδέσμους **διότι αφορούν και εμάς σε μεγάλο βαθμό.** Και αυτό διότι η ανάλυση των εκλογικών αποτελεσμάτων έδειξε ότι στο Βορρά το τμήμα εκείνο των ψηφοφόρων μας που μας εγκατάλειψε, διοχετεύθηκε εξ' ολοκλήρου στους Λομβαρδιανούς και γι' αυτό δεν είναι άμοιροι ευθυνών όλοι εκείνοι οι ανήκοντες στο MSI που διετήρησαν και διατηρούν ακόμη προνομιακές σχέσεις με τα ηγετικά στελέχη των Λομβαρδιανών. Έτσι καταργήθηκαν οι διαχωριστικές γέφυρες και τα ιδεολογικά στεγανά με τους λαϊκιστές Λομβαρδιανούς και εδόθη η εντύπωση σε ένα μεγάλο τμήμα των ψηφοφόρων μας **ότι τι MSI, τι Λομβαρδιανοί, το ίδιο είναι.**

Επομένως κερδισμένος ήταν αυτός ο νέος πολιτικός σχηματισμός που ευρίσκετο σε ανοδική πορεία.

Ο εκλεγείς πρόσφατα με το MSI περιφερειακός βουλευτής στο PIEMONTE της Βορείου Ιταλίας με 50.000 ψήφους, Γιάννης Χαρέλος, πανεπιστημιακός καθηγητής Χειρουργικής.

Ο συναγωνιστής Χαρέλος είναι ένα από τα ηγετικά στελέχη των Ελλήνων που ανήκουν στις εθνικοαριστερές συνιστώσες του κινήματος και υπήρξε στενός φίλος και συνεργάτης του ηγέτη των παραπάνω συνιστωσών, του χαρισματικού Γιώργου Βεντούρη.

Αναζητήσατε λοιπόν τον υπεύθυνο στο Λομβαρδιανό σύνδεσμο όμως αυτό δεν αναιρεί την αρνητική εικόνα ορισμένων **καθαρόαιμων εθνικοαριστερών στελεχών του κινήματος, Ελλήνων και Ιταλών, που συναδελφωμένα με Λομβαρδιανά στελέχη δημιουργούσαν πλασματικές εικόνες στο εκλογικό σώμα.**

Δεν είναι λοιπόν άμοιροι ευθυνών οι Έλληνες συναγωνιστές Ψαράκης, Μπίρμπας, Κονιδόπουλος, Στεργιάδης, Πούσιας, Αδαμαντίου, Λαζαρόπουλος, Σκρέκος και οι κυρίες Σούλη, και Χανιώτη, νυν TOZZINI ΚΑΙ BREMA, οι οποίοι στους χώρους εργασίας τους, δηλαδή τα νοσοκομεία και με την ιδιότητά τους των πανεπιστημιακών καθηγητών Ιατρικής, επεδίδοντο σε πρωτοφανή κομματική προπαγάνδα υπέρ των Λομβαρδιανών με το αιτιολογικό ότι το MSI δεν παίρνει **σαφή θέση εναντίον των εγχρώμων μεταναστών.**

Οι θέσεις του MSI είναι ξεκάθαρες, έχει δηλώσει **όχι στο φυλετικό μίσος, όπως και όχι στις πολυφυλετικές κοινωνίες.**

Πογκρόμ εναντίον των άμοιρων εγχρώμων που τους χρησιμοποιούν οι καπιταλιστές για φτηνά εργατικά χέρια εμείς σαν κίνημα λαϊκό, κοινωνικό δεν θα εξαπολύσουμε ποτέ. Ας μας στοιχήσει αυτό την απώλεια μερικών εκατομμυρίων ψηφοφόρων όπως και μας στοίχησε.

Εμείς ζητούμε οι άνθρωποι αυτοί να αφεθούν για ανάπτυξη και βοήθεια μόνο στις χώρες τους γιατί αλλοτριώνουν και αλλοτριώνονται πολιτιστικά, βιολογικά και οικονομικά εδώ στην Ευρώπη.

Θέση κρυστάλλινη. Αυτό εάν δεν το αντιλαμβάνονται ορισμένοι σύντροφοι συναγωνιστές τότε ας μετακομίσουν στους Λομβαρδιανούς.

Τώρα αυτό που πιπιλίζουν, σαν δικαιολογία ότι ο BOSSI υπήρξε στενός φίλος του ηγέτου μας Βεντούρη και ότι έχει ταχθεί ο τελευταίος υπέρ των Λομβαρδιανών, αυτό αποτελεί μύθευμα πρώτου βαθμού.

Ο Βεντούρης εμένει πεισματικά στην αποχή του και στην αποστασιοποίησή του, αλλά ουδέποτε η αταλάντευτη ιδεολογική του ιδιοσυγκρασία και κατάρτιση θα του επέτρεπαν παρόμοια τοποθέτηση, αφού είναι γνωστή σε όλους μας η βαθειά του απέχθεια σε κάθε τι το εφήμερο και το λαϊκιστικό.

Ας σταματήσουν λοιπόν το παραμύθι γιατί δεν πείθουν ούτε τους ίδιους. Μετά λοιπόν τις απαραίτητες παρενθέσεις ας επιστρέψουμε στο συνέδριο. Για να αντιμετωπισθεί η εκλογική λειψυδρία και η πτωτική τάση ενεργοποιήθηκαν τα παλιά τάνκερ σε ρόλο δεξαμενής σκέψης και προσέλκησης ψήφων.

Επανασυστάθηκε η ιστορική τρόϊκα των υπαρχηγών του Βεντούρη (Χαρέλος, Τζιώμας, Δημουλός) πανεπιστημιακών καθηγητών Ιατρικής με μεγάλο επιστημονικό και κοινωνικό κύρος, αφού ο πρώτος είναι περιφερειακός βουλευτής του κινήματος έχοντας λάβει 50.000 προσωπικούς ψήφους, ο δεύτερος είναι εκλεγμένος με την GISNAL ιατρών στο ανώτατο συνδικαλιστικό Ιταλικό όργανο, ενώ ο τρίτος έχει εκλεγεί δημοτικός σύμβουλος στο VERBANO και θεωρείται ότι είναι ένας εκ των καλύτερων 10 καρδιοχειρουργών της Ιταλίας.

Η υποδειχθείσα από όλες τις συνιστώσες σαν πρόεδρος του συνεδρίου των μεικτών Ελληνοϊταλικών αριστερών τάσεων του MSI, συναγωνίστρια Ισμήνη Φουρλίδου - CORRADINI, επίκουρος καθηγήτρια στο Πανεπιστήμιο του Τορίνου στην Βιολογία.

Εκλεγμένη συνεχώς με το επιστημονικό ψηφοδέλτιο της GISNAL, η Ισμήνη διακρίνεται για την αντικειμενικότητά της, όπως και για την αυτοσυγκράτηση, ιδιότητες που αρμόζουν απόλυτα για τον ρόλο του προεδρεύοντος σε ένα τέτοιο κρίσιμο συνέδριο.

Μεγάλο επιστημονικό κύρος και για τον Χαρέλο που είναι από τους διασημότερους ιατρούς ευγονιστές, ενώ ο Τζιώμας θεωρείται μια από τις αυθεντίες στον τομέα της παιδικής Χειρουργικής, που δεν γνωρίζουμε όμως αν επαρκεί για να επαναφέρει το κίνημα και τις συνιστώσες που εκπροσωπούν **στις λαμπρές ημέρες της ηγεσίας Βεντούρη.**

Εκτός από την ιστορική τρόϊκα των υπαρχηγών επιστρατεύθηκαν δοκιμασμένα στελέχη, για να συγγράψουν τα συνεδριακά ντοκουμέντα και τα διαρκή ζητήματα των εθνικοαριστερών τάσεων που επενδύθηκαν με νέες λέξεις χωρίς όμως να μεταβάλουν την ουσία.

Σε ένα μεγάλο ποσοστό υπήρξαν και σκέψεις για μια εύλογη αναβολή του συνεδρίου. Όμως ο πόλεμος στον κόλπο, οι θέσεις του Ράουτι που αμφισβητήθηκαν έντονα από όλες τις εθνικοα-

Ο Έλληνας σύντροφος Χριστόφορος Δημουλός, πανεπιστημιακός καθηγητής της καρδιοχειρουργικής και ιστορικό στέλεχος της ηγετικής ιεραρχίας της τάσης Βεντούρη.

Ο συναγωνιστής Δημουλός είναι ο επίσημος σύνδεσμος των Ελλήνων συναγωνιστών της Ιταλίας με την εκδοτική ομάδα του περιοδικού μας, σταθερά στις γραμμές της ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ.

ριστερές συνιστώσες με δημοσιευθέντα μάλιστα σε έντονο ύφος κείμενα, οδήγησαν στην απόφαση ότι δεν χωρούν άλλες αναβολές.

Διότι από τα έως σήμερα συντελεσθέντα έγινε σαφές ότι τρία πράγματα έχει μόνο να κάνει το συνέδριο.

Πρώτον να επανανομιμοποιήσει με πανηγυρικό τρόπο την ηγεμονική παρουσία του **αποστασιοποιημένου Βεντούρη.** Τα γραφόμενα στον Ιταλικό τύπο περί αμφισβητήσεως του συναγωνιστή Βεντούρη δεν προκύπτουν από τη στρατηγική και τακτική οποιουδήποτε από τους συναγωνιστές και φίλους μου δελφίνους.

Οι διαφοροποιήσεις θα είναι θέμα τόνου, μεταξύ ζητωκραυγής και χειροκροτήματος ανεπιφύλακτου επαίνου και σταθμισμένης αναφοράς **στον αναντικατάστατο μεν ρόλο του,** με ένα κάποιο υπαινιγμό αλλά... για την σημερινή αποστασιοποίησή του.

Όσον αφορά τις διαθέσεις των συνέδρων βάσεως (500 Έλληνες και 500 Ιταλοί) από τους οποίους 17 περιφερειακοί βουλευτές, 36 δημοτικοί σύμβουλοι, 140 επαρχιακοί, και 385 εκλεγμένοι με το ψηφοδέλτιο της GISNAL στα ανώτατα επιστημονικά και εργατικοφοιτητικά συνδικαλιστικά όργανα της Ιταλικής επικράτειας είναι εύκολο να τις προκαταλάβει ο οιοσδήποτε γνωρίζων τις σχέσεις **λαϊκής βάσεως του MSI και Βεντούρη** μόνο η αμφισβήτηση του ηγέτη των μεικτών Ιταλοελληνικών εθνικοαριστερών τάσεων του κινήματος, **ενδέχεται να προκαλέσει φαινόμενα γηπεδικής μορφής σε ένα κοινό που η συντριπτική του πλειοψηφία αποτελείται από Πανεπιστημιακούς καθηγητές και διανοούμενους.**

Αν λοιπόν κρίναμε με Ρωμαϊκές αναλογίες, **όχι απλώς δεν θα αμφισβητηθεί η εξουσία και το ιμπέριουμ του μακριά ευρισκομένου ηγέτου, αλλά υπάρχει ο κίνδυνος εφόσον δεν συγκρατήσει ο ίδιος τους λάτρεις του με κάποια επιτέλους επίσημη δήλωσή του να έχουμε εκτός της αποθέωσής του, την οιονεί ανακήρυξή του σε Αύγουστο.**

Δεύτερο έργο του συνεδρίου είναι η καταγραφή συσχετισμών των δελφίνων, το στρώσιμο του εδάφους για το παιχνίδι των επιγόνων.

Εδώ έχει ενδιαφέρον η εξέλιξη της ψηφοφορίας μεταξύ των γκανιάν και των αουτσάιντερ. Και μόνο εδώ θα φανεί η διαφοροποίηση που έχει συντελεσθεί από το **1974, έτος κατά τον οποίον επήλθε η τραγική ρήξη Βεντούρη - ΜΕΝΙΤΤΙ, με αποτέλεσμα να κοπεί ο ομφάλιος λώρος μεταξύ του πρώτου (χαρακτήρας ασυμβίβαστος και υπερήφανος) και του κινήματος.**

Τότε λοιπόν το 1974 ο Βεντούρης κυρίαρχος των Πανεπιστημιακών εκλογών μέσω FUAN μπορούσε να επιβάλλει την αποκαλούμενη ηγετική λίστα προτεραιότητος που βασιζόταν στην κατανομή των ψήφων που έκαστος είχε λάβει στις φοιτητικές εκλογές.

Τώρα είναι αμφίβολο ακόμη και εάν επείθετο να κατεβάσει πρόταση (έστω όχι φανερά), ότι η επιθυμία του θα γίνει το ίδιο σεβαστή.

Οι δελφίνοι και οι δικτυώσεις τους μπορεί να ομνύουν πίστη στον ηγέτη τους σε όλους τους τόνους, αλλά δεν πρόκειται να θυσιάσουν την διαπραγματευτική τους θέση υπέρ των επιθυμιών του, αφού άλλωστε ο ίδιος είναι μακριά.

Τώρα εξάλλου δεν πρόκειται για θέσεις απλών φοιτητικών εκπροσώπων όπως τον καλό εκείνο τον καιρό.

Τώρα τα τότε εικοσάχρονα παιδιά είναι σαραντάρηδες, και οι θέσεις που παίζονται αφορούν περιφερειακούς βουλευτικούς θώκους, έδρες δημοτικών συμβούλων, προεδρεία και γραμματείες νομαρχιακών συμβουλίων και πανεπιστημιακών επιστημονικών ενώσεων.

Κατά τούτο άρχισαν να διαμορφώνονται οι πλέον φυσικές αλλά και οι πλέον απρόσμενες συμμαχίες.

Είναι περίπου βέβαιο ότι οι κ.κ. Χαρέλος, Κουτούζος και Ψαράκης (κυρίως οι δύο πρώτοι) **δηλαδή οι συνιστώσες των εθνικολαϊκών προλεταρίων και των εθνικομπολσεβίκων** θα αντιμετωπίσουν το μεγαλύτερο τμήμα των χειρισμών του Συνεδρίου.

Όχι μόνο γιατί τους ενώνουν δεκαέξι χρόνια

κοινής υπηρεσίας, αλλά γιατί πάνω τους θα ενώσουν οι άλλοι τις κριτικές τους και από τη διάσωσή τους προσδοκούν τα δικά τους πολιτικά οφέλη.

Άλλωστε μόνο μια ενότητα των ιστορικών στελεχών θα βάλει στη θέση τους είτε τους διεκδικητές από το παράθυρο της ηγεσίας δηλαδή όπως τον επικεφαλή της συνιστώσας **των μαχόμενων Εθνικοσοσιαλιστών από τα γνωστά ιστορικά στελέχη κ. Καρρά,** πανεπιστημιακό καθηγητή Ιατρικής και υποπέσαντα σε Ραουτιανή δυσμένεια λόγω των ακραίων και εν πολλοίς φολκλορικών θέσεών του (στο τοπικό τηλεοπτικό σταθμό του TRENTO δήλωσε κυνικότατα σε συνέντευξή του, ότι τα Γερμανικά στρατόπεδα συγκέντρωσης ήταν η ενδεδειγμένη λύση για να λυθεί οριστικά το Εβραϊκό πρόβλημα) και αυτό ενώ όλοι εμείς αγωνιζόμασθε λυσασμένα για να αποδείξουμε το μύθο του ολοκαυτώματος.

Ο κυκλοφορών κατά τα φοιτητικά του χρόνια στους πανεπιστημιακούς χώρους του TRENTO την περίοδο 68-73, όπως και πολλοί άλλοι τότε με στολή βαθμοφόρου των WAFFEN SS, **συνεπής και αγνός κατά τα άλλα συναγωνιστής Καρράς, δεν έχει αντιληφθεί δυστυχώς ότι δεν είμαστε ούτε στο '40, ούτε στο '68.**

Τελευταία η συνιστώσα του κάνει δυναμικά την επανεμφάνισή της, υποκινούμενη από κύκλους που ανήκουν σε εθνικοσοσιαλιστικά αμιγώς στελέχη που πρόσκεινται όμως στο πρώην ηγέτη του MSI-FINI.

Ο Καρράς δεν άνηκε ποτέ στις εθνικοαριστερές συνιστώσες του κινήματος ήταν όμως και είναι - ψυχή τε και σώματι - αφοσιωμένος στον Βεντούρη όπως άλλωστε και όλα τα ιστορικά στελέχη.

Υπάρχει και μια μερίδα ηγετικών στελεχών, Μακροδήμος, Χαρλαύτης, Κίζας, Σουφλιώτης, Κουνέτση, με μέση ή με μικρή εμβέλεια σε συνέδρους που αναμένουν υποτίθεται εκ του ασφαλούς την κεφαλαιοποίηση της δυσαρέσκειας, όπως και μια άλλη που αποκαλούνται **υποβρύχια των Λομβαρδιανών, λόγω των προνομιακών τους σχέσεων με την LEGA LOMBARDA** Μπίρμπας, Κονιδόπουλος, Στεργιάδης και άλλοι.

Ο βαθμός εμβέλειάς τους στους συνέδρους άγνωστος, αφού έτσι όπως είναι τα πράγματα σήμερα μεταξύ των Λομβαρδιανών και του MSI όλα είναι πιθανά.

Έτσι σε συγκεντρώσεις του MSI όταν οι ομιλητές αναφέρονται στο όνομα του BOSSI και των συνδέσμων η ατμόσφαιρα σείεται και δονείται από τις επευφημίες, όπως το ίδιο συμβαίνει και αντιθέτως.

Τρίτο έργο του συνεδρίου είναι να διαβεβαιώσει ότι υπάρχει η οργάνωση για το επόμενο μεγάλο συνέδριο.

Να πιστοποιήσουν δηλαδή όλοι μαζί, στελέχη και μέλη, Ιταλοί και Έλληνες, ότι είναι εδώ **έστω και χωρίς αρχηγό παρόντα (Βεντούρης),** αλλά τουλάχιστον με συλλογική ηγεσία.

Στο επόμενο λοιπόν συνέδριο θα διερευνήσουμε όλοι μαζί τους πρόσθετους λόγους για τους οποίους είναι και είμαι στο κίνημα.

Προς το παρόν παρόμοια ερωτήματα θα δυσκόλευαν τους χειρισμούς διότι ως γνωστόν ουδέν διαλυτικότερο από ένα ερώτημα που έχει πολλές και διαφορετικές απαντήσεις.

Και άλλωστε κοινή βεβαιότητα διατρέχει το σύνολο των δελφίνων, γκανιάν και αουτσάιντερ, ότι ο μόνος προνομιακός χώρος των προσωπικών τους στρατηγικών **είναι αυτός της περιχαράκωσης στο MSI.** Οι αλλοιθωρίζοντες προς τον Λομβαρδιανό Σύνδεσμο θα πρέπει να αντιληφθησαν **ότι ο BOSSI και η ηγετική ιεραρχία των Λομβαρδιανών δεν διαπραγματεύονται προσχωρήσεις, αλλά ζητούν την άνευ όρων ταύτιση.**

Άλλωστε σωστά πράτουν αφού ευρίσκονται σε καταιγιστικά ανερχόμενη πορεία, προκαλώντας τον τρόμο του πολιτικού κατεστημένου που έντρομο κατά την πρόσφατη πολιτική κρίση, προκειμένου να αποφύγει τις πρόωρες εκλογές, εσπευσε να σχηματίσει τετρακομματική κυβέρνηση συνασπισμού αφήνοντας για πρώτη φορά απ' έξω τους Ρεμπουπλικάνους που αδιαλείπτως τα τελευταία είκοσι χρόνια δεν απουσίαζαν από κανένα κυβερνητικό σχήμα.

Και αυτό από το φόβο της τεράστιας αύξησης που παρουσιάζει ο Λομβαρδιανός σύνδεσμος και τα εθνικιστικά παρακλάδια του.

Από θέση πλέον ισχύος ο φίλος και παλιός σύντροφός μας UMBERTO (είναι το μικρό όνομα του BOSSI) από το CASSIANO εξαπολύει τους μύδρους του προς τους πάντες και τα πάντα, μηδέ του MSI εξαιρουμένου. Έτσι δήλωσε πρόσφατα ότι και το MSI... αποτελεί μέλος της συμμορίας των πολιτικών κομμάτων στην Ιταλία.

Το τελευταίο αποτελεί καθαρή πρόκληση, αφού οι μακροχρόνιοι αγώνες και οι χιλιάδες νεκροί του κινήματος - που έπεσαν ακριβώς έπειτα από τον λυσασμένο πόλεμο των κομμάτων του πολιτικού κατεστημένου - το διαψεύδουν.

Αλήθεια, ο άλλοτε συναγωνιστής BOSSI ξέχασε το σκηνικό της περιόδου 68-75, τότε που το κίνημα και οι φοιτητικο - εργατικές συνδικαλιστικές οργανώσεις του, απέρριψαν ασυζητητί το ιταμό τελεσίγραφο του ενωμένου καπιταλμαρξιστικού κόσμου να μην προβούν πουθενά στο Βορρά σε υπαίθριες ανοικτές συγκεντρώσεις και το αίμα άρχισε να κυλάει άφθονο.

Αλήθεια ξέχασε τις πλατείες των πόλεων του Βορρά, όπου οι γέροντες και τα γυναικόπεδα του MSI **ΠΑΡΑ ΤΟΝ ΚΙΝΔΥΝΟ που αντιμετώπιζαν** δεν έλειπαν από το προσκλητήριο όταν συγκεντρωμένοι στο κέντρο της πλατείας άκουγαν τους ομιλητές, ενώ στα άκρα οι ομάδες περιφρούρη-

Ο Έλληνας σύντροφος Αλέξανδρος Κουτούζος, επίκουρος καθηγητής αιματολογίας, εκλεγμένος δημοτικός σύμβουλος του MSI και επικεφαλής της εθνικοαριστερής συνιστώσας των εθνικομπολσεβίκων.

Ο Αλέξανδρος Κουτούζος ανήκει στα ιστορικά στελέχη της τάσης Βεντούρη και υπήρξε στενός φίλος και συνεργάτης του ιδίου.

σης του FUAN και οι εργάτες της GISNAL έδιναν σκληρές μάχες σώμα με σώμα, αναλογία ένας προς πέντε, προκειμένου να αναχαιτίσουν το αφιονισμένο πλήθος που αποτελείτο από όλα τα υπόλοιπα πολιτικά κόμματα.

Σύμφωνοι συναγωνιστή BOSSI διπλώσαμε τις σημαίες και τα σύμβολα δεν ανεμίζουν πια στον αέρα **αλλά μόνο στις καρδιές μας** όμως μας θλίβει βαθύτατα το γεγονός ότι εσύ το παιδί του FUAN και της GIOVANE ITALIA κάποτε, μόνο για καιροσκοπικούς λόγους και προς άγραν ψήφων επιτίθεσαι εναντίον συμβόλων και σημαιών υπό την σκέπη των οποίων κάποτε αγωνίσθηκες.

Και μόνο το γεγονός ότι 36 αγωνιστές της περιόδου εκείνης παραμένουν εισέτι σιδηροδέσμιοι στα Ιταλικά κοινοβουλευτικά κάτεργα διαψεύδει τους ισχυρισμούς σου.

Η μοίρα μας συναγωνιστή BOSSI είναι προδιαγεγραμμένη αφού είμαστε ταγμένοι στο MSI ψυχή τε και σώματι.

Παρά τις όποιες διαφορές (προσωπικές κυρίως) με τους άλλους συντρόφους συναγωνιστές Έλληνες του MSI εμείς είμαστε πεπεισμένοι ότι **έχουμε επιλέξει ορθά ως χώρο άσκησης της εθνικοαριστερής ιδεολογίας μας, τον χώρο του MSI.**

Χώρο όπου ακόμη και εσύ που τον μάχεσαι, κατ' ουσίαν δεν επιθυμείς τίποτε άλλο παρά νέους εκλογικούς συσχετισμούς και συγκεκριμένα να απορροφήσεις τμήμα των ψηφοφόρων από ένα κίνημα που κάποτε και ΕΣΥ ο ίδιος αποτελούσες αναπόσπαστο μέλος **του φαινομένου των εθνικοαριστερών Ελληνοϊταλικών συνιστωσών του MSI που ήταν και είναι η στήριξή του σε ένα ισχυρό και αμετάλαχτο όπως αποδείχθηκε στον κορμό του, λαϊκό κοινωνικό ρεύμα, έχοντας αιχμή του δόρατος τα φοιτητοεργατικά στρώματα.**

Από Ελληνικής τώρα πλευράς η αδυναμία του ήταν και είναι ότι αυτό το ρεύμα πλήν της τελικής του έκφρασης από τον Βεντούρη (260.000 φοιτητικούς ψήφους το 1971 και 200.,000 στις περιφερειακές εκλογές της Βορειοανατολικής Ιταλίας το 1972) και σε βαθμό πολύ λιγότερο σήμερα από τον συναγωνιστή Χαρέλο, εκλεγμένο περιφερειακό βουλευτή λέω όμως Βεντούρη, δεν βρήκε ποτέ άλλη μεγάλη και αυθεντική πολιτική αποκρυστάλλωση μετά την αποστασιοποίηση (επισήμως τουλάχιστον) του ιδρυτού και ηγέτου του.

Και κυρίως πράγμα που ακόμη και σήμερα περίεργο και παράξενο, αυτό το τεράστιο ηγετικό και στελεχιακό δυναμικό δεν μπόρεσε μέχρι σήμερα να παρέμβει στην Ελλάδα και να δημιουργήσει το μεγάλο εθνικοαριστερό και κοινωνικό ρεύμα.

Το επόμενο συνέδριο θα κληθεί επομένως να απαντήσει και σε αυτό το μεγάλο ερώτημα. Ήδη μια μερίδα συνέδρων έχει ετοιμάσει προσχέδιο ερωτήσεων επ' αυτού, όπως και εισηγήσεις για τους τρόπους παρέμβασης στον Ελληνικό χώρο που τόσο πολύ λατρεύουμε και αγαπάμε όλοι μας, αφού είναι η αληθινή μας πατρίδα. Οψόμεθα.

Υ.Γ. 1. Ας μην σπεύσουν να με παρεξηγήσουν οι Βεντουρικώτεροι του Βεντούρη συναγωνιστές μου. Υπήρξα στενός φίλος του και ένας από τους πλέον άμεσους συνεργάτες του. Σέβομαι απόλυτα τους λόγους που τον οδήγησαν σε πλήρη αποχή και αποστασιοποίηση όμως οι εθνικοαριστερές συνιστώσες του MSI πρέπει να βρούν τον δρόμο τους έστω και με συλλογική ηγεσία.

Υ.Γ. 2. Αποδέχομαι πλήρως την εισήγηση των υπολοίπων συναγωνιστών για να προεδρεύσει του συνεδρίου η αδαμάντινη στον χαρακτήρα συναγωνίστρια Ισμήνη Φουρλίδου, που τόσα έχει προσφέρει μέχρι τώρα στο κίνημα.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ ΚΡΙΜΙΖΙΩΤΗΣ
Πανεπιστημιακός Καθηγητής Αναισθησιολογίας
Επικεφαλής της «Εναλλακτικής Εθνικοαριστερής πρότασης»
Δημοτικός Σύμβουλος στην LATINA του MSI

ΣΟΦΙΑ ΕΛΛΗΝΩΝ

Παραλλήλως πρός τά ἄρθρα διά τήν Ἑλληνικήν Θρησκείαν τῶν ἱστορικῶν χρόνων καί διά καλλίτερον κατανόησιν τοῦ θέματος, ἀπό τοῦ παρόντος τεύχους ἄρχεται μιά νέα σειρά μέ θέμα τήν Ἑλληνική φιλοσοφία τῶν ἱστορικῶν χρόνων. Ὅπως καί διά τήν Ἑλληνικήν Θρησκείαν τά θέματα θά ἀναπτύσσονται γενικῶς καί εἶτα εἰδικῶς καί θά ἐπανερχόμεθα εἰς ὁρισμένα διά πλέον ἀναλυτικήν ἀνάπτυξιν, ὅπου ἀπαιτεῖται, παρέχοντες εἰς τούς ἀναγνώστας στοιχεῖα διά περεταίρω μελέτην.

Ὡς πάσης φιλοσοφίας οὕτω και τῆς Ἑλληνικῆς τά ἀντικείμενα εἶναι ἡ γνωσιολογία, ἡ μεταφυσική καί ἡ ἠθική (συμπεριφορά ἀρετῆς). Ἐκ τούτων ὅμως ἰδιαιτέρας προσοχῆς ἔτυχε πρῶτον ἡ μεταφυσική καί βραδύτερον ἡ ἠθική. Τά μεταφυσικά προβλήματα, ἀπόηχοι τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ πολλῶν χιλιετηρίδων πρό τῶν ἱστορκῶν χρόνων, πολιτισμοῦ γνωστοῦ μέν, ἀγνώστου δέ, ἀπησχόλησαν πρῶτα τό ἑλληνικόν πνεῦμα. Γεννηθέντα ἐκ τῆς θεωρήσεως τῆς φύσεως ἀποσκοποῦσι τό μέν εἰς τήν ἐξήγησιν τοῦ ἐξωτερικοῦ κόσμου, τό δέ εἰς τήν ἀνίχνευσιν τῶν πρώτων ἀρχῶν καί τῆς οὐσίας τῶν ὄντων, εἰς τήν κοσμολογίαν καί ὀντολογίαν. Βραδύτερον τρέπεται ἡ φιλοσοφία ἐπί τήν ἔρευναν τοῦ ἀνθρώπου καί τῶν ἠθικῶν ἀξιῶν, ἵνα καταντήσῃ τέλος εἰς τήν θεολογίαν, ἥτις γεννᾶται ἐκ τῆς μονομεροῦς ἐπικρατήσεως τοῦ διαφέροντος πρός τάς θρησκευτικάς ἀξίας. Κατά τήν πρώτην περίοδον ἐπικρατεῖ ἐν τῇ μεταφυσικῇ ἡ φυσιοκρατία, εἴτε δυναμική εἴτε μηχανική. Κατά τήν τρίτην τέλος πραγματοποιεῖται ἡ συμφιλίωσις καί ἡ ἕνωσις τῶν δύο τούτων ἀρχῶν.

Ὁ φυσιοκρατικά μονισμός διαρκεῖ ἀπό τόν Θαλῆ μέχρι τοῦ Ἀναξαγόρα, ἡ διαρχία φύσεως καί νοῦ, ἰδέας καί ὕλης, σώματος καί μορφῆς, ἀπό τοῦ Ἀναξαγόρα μέχρι τῶν Στωϊκῶν, ἡ συνένωσις τέλος ἀμφοτέρων ἀπό τῶν τελευταίων τούτων μέχρι τοῦ Πρόκλου. Ἡ μέν μετάβασις ἀπό τῆς φύσεως εἰς τό πνεῦμα συντελεῖται διά τῶν σοφιστῶν, ἡ δέ μετάβασις ἀπό τῆς διαρχίας πνεύματος καί ὕλης εἰς τήν ὑπερβατικήν συγχώνευσιν ἐν τῷ Ἑνί διά τῆς Σκέψεως. Ἀλλά ὅλαι αὗται αἱ περίοδοι ἔχουσι τοῦτο τό κοινόν πρός ἀλλήλας, ὅτι οἱ φιλοσοφοῦντες διαπνέονται ὑπό τῆς πεποιθήσεως ὅτι πᾶσα ἡ ποικιλία τοῦ ἐξωτερικοῦ κόσμου, τήν ὁποία παρέχουν εἰς ἡμᾶς αἱ αἰσθήσεις, δύναται καί πρέπει νά ἀναχθεῖ εἰς ἑνιαίαν τινά ἀρχήν. Ἡ ἀπαίτησις αὕτη τοῦ πνεύματος πρός τήν κατ' αἴσθησιν ἀντίληψιν προϋποθέτει τήν πίστιν ὅτι ἡ ἀληθής γνῶσις τῆς φύσεως τῶν ὄντων δέον νά στηρίζεται ἐπί τοῦ νοῦ καί ὅτι κατ' ἀκολουθίαν, ἡ κατ' αἴσθησιν ἀντίληψις ἀνάγκη νά ὑποτάσσεται εἰς αὐτόν καί νά διέπεται ὑπ' αὐτοῦ.

Ἡ Ἑλληνική φιλοσοφία ἀνεφάνη κατά τούς ἱστορικούς (κακῶς) λεγομένους χρόνους τό πρῶτον ἐν ταῖς ἑλληνικαῖς ἀποικίαις. Διά τοῦτον πρό πάντων τόν λόγον εἶναι δικαιολογημένον τό ἐρώτημα, ἐάν εἶναι ἐρώτημα καί οὐχί πικρία, μήπως τυχόν ἀφορμήν πρός αὐτήν ἔδωκεν ἡ ἐπικοινωνία μετά τῆς Ἀνατολῆς καί ἡ ἐπίδρασις τοῦ ἀνατολικοῦ πνεύματος καί οὐχι τό βάθος τοῦ χρόνου, τό αἰώνιον τῆς ὑπάρξεως καί ἡ θεϊκότης τοῦ σπέρματος του Ἕλληνος. Τοῦτο λέγουν οἱ σοφοί τῆς λογικῆς δέν εἶναι κατ' ἀρχήν ἀδύνατον. Ἀλλά ἡ διαφορά τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος ἀπό τοῦ τῆς Ἀνατολῆς εἶναι τόσον οὐσιώδης καί ἡ ἔλλειψις στοιχείων ἐμφαινόντων τήν συνάρτησιν ἐκείνην τόσον πλήρης, ὥστε τό μόνον ἀσφαλές ὅπερ ὑπολείπεται καί δι' αὐτούς τούς λογικοκράτας, εἶναι ἡ ἑρμηνεία τῆς φιλοσοφίας ταύτης ἐκ τῶν ἑλληνικῶν προϋποθέσεων καί συνθηκῶν, ἄλλως τε καί ἐπειδή ἀρκοῦσιν αὗται πρός τήν ἐξήγησιν ταύτην. Εἶναι δέ αὗται τό μέν κοινωνικῆς, τό δέ πολύ περισσότερον θρησκευτικῆς φύσεως. Πρό πάντων εἰς τήν γένεσιν καί εἰς τήν διαμόρφωσιν αὐτῆς συνετέλεσαν τό ἠθικόν περιεχόμενον τῆς θρησκείας, τήν ὁποίαν γνωρίζει εἰς ἡμᾶς ὁ Ἡσίοδος καί ἡ θρησκευτικότης τῶν Ἀρχαίων Ὀρφικῶν ὁμοῦ μετά τῆς φαινομένης πάλης πρός τήν θρησκείαν τοῦ Ὁμήρου. Ἀλλ' ἐνῶ ἡ Ἰνδική θρησκεία παραμένει «προσκεκολλημένη εἰς τούς βωμούς», ἡ ἑλληνική - εἰς πεῖσμα παλαιῶν καί νέων ἀντιπάλων - ἐδημιούργησεν ὄχι μόνον τήν φιλοσοφίαν τῆς Δύσεως, ἀλλά καί τήν συστηματικήν ἐπιστήμην. Ἐδημιούργησεν τήν περί κόσμου συνείδησιν, καί δή οὐ μόνον ὡς γνῶσιν τῆς φύσεως, ἀλλά καί ὡς τό κράτος τοῦ λόγου ἐν τῷ κόσμῳ, ἐθεμελίωσε συνειδητόν πολιτισμόν καί ἔπλασε θεμελιώδεις **Αἰσθητικάς, Ἠθικάς, Θρησκευτικάς καί Πολιτικάς** ἐννοίας, τῶν ὁποίων ἡ χάρις καί ἡ σαφήνεια παραμένει ἀπαραμίλλητος, διότι παρέχει συνείδησιν τοῦ ἀπείρου, τήν ἰδέα τῆς δυναμικῆς ἐξελίξεως, τήν ἰδέα τοῦ δημιουργοῦ και τήν φιλοσοφίαν τῆς ἱστορίας.

Ἡ ἀπαλλαγή τῆς Κοσμογονίας, τ.ἔ. τῶν ἰδεῶν τῶν ἀναφερομένων εἰς τήν γένεσιν τοῦ κόσμου και εἰς τήν περί αὐτοῦ παράστασιν, ἀπό τῆς μυθικῆς Θεολογίας, εἶναι τό γνώρισμα τό ὁποῖο διακρίνει τούς ἐν τῇ κυρία σημασία τῆς λέξεως φιλοσόφους ἀπό τῶν πρό αὐτῶν. Τό γνώρισμα τοῦτο παρατηροῦμεν ἤδη εἰς τούς τρεῖς Ἴωνας φυσιολόγους, τόν Θαλῆν, τόν Ἀναξίμανδρον καί τόν Ἀναξιμένην, οἵτινες ἀναζητοῦσι τήν πρωταρχικήν ὕλην, ἐκ τῆς ὁποίας συνέστη ὁ κόσμος, ἵνα συγκροτήσωσι τοιουτοτρόπως ἑνιαίαν ἀντίληψιν περί αὐτοῦ. Ἀλλά παρ' αὐτοῖς ὑπάρχουσιν ἔτι, ἡ μία παρά τήν ἄλλην, ἡ ὁρμή πρόςτ ήν ἐπιστημονική ἔρευναν τῆς φύσεως καί ἡ δύναμις τῆς αἰσθητικῆς συμπαθείας, ὁ θεωρητικός ἄνθρωπος, ὅστις συλλαμβάνει ἐν ἐννοίαις τήν πραγματικότητα, καί ὁ καλλιτέχνης, ὅστις ἀντλεῖ τάς ἀποκαλύψεις αὐτοῦ ἐκ τοῦ συναισθήματος τῆς ψυχικῆς αὐτοῦ συγγενείας πρός τό σύμπαν.

Ὁ Θαλῆς (624-546) εἶναι ὁ εἰσηγητής τῆς φιλοσοφίας τῆς φύσεως. Ἐκ τοῦ Ἀριστοτέλους γνωρίζομεν, ἐπειδή ὁ ἴδιος οὐδέν ἔγραψεν ἢ οὐδέν διεσώθη, ὅτι ὑπέλαβεν τό ὕδωρ ὡς τήν πρωταρχική ὕλη, ἐξ ἧς παρήχθη ὁ κόσμος. Δέν θά ἀναπτύξωμεν ἐδῶ τήν ἐσωτερικήν θεώρησιν τοῦ ἀντικειμένου.

Τόν Θαλῆ διέκρινε ἡ εὐσέβεια τήν δέ ὅλην φυσιογνωμίαν του περικαλύπτει ὁ πέπλος τοῦ θρύλου. Ἦτο εἷς ἐκ τῶν ἑπτά σοφῶν κατά τήν ἀρίθμησιν τοῦ Μαντείου τῶν Δελφῶν οἱ δέ Ἕλληνες περιέβαλον

αὐτόν δι' ὅλων ἐκείνων ὅσα ἀπήτει τό ἰδανικόν τοῦ σοφοῦ. Οὕτω ἐμφανίζουσιν αὐτόν ὡς ἄνθρωπον τῆς δράσεως καί τῆς πολιτικῆς, ὅστις τό μέν παρέχει βαθυστόχαστα γνωμικά, τό δέ ἐφαρμόζει τά πορίσματα τῶν γεωμετρικῶν καί ἀστρονομικῶν ἐρευνῶν εἰς τήν ναυσιπλοΐαν, τό ἐμπόριον καί τήν πολεμικήν τέχνην. Περί τῶν γνώσεων καί τῶν ἐρευνῶν τούτων τοῦ Θαλῆ παραδίδονται πολλά. Διά τῆς γεωμετρίας ὡδήγησαν τούς Αἰγυπτίους εἰς τόν ὑπολογισμόν τοῦ ὕψους τῶν πυραμίδων ἐκ τῆς σκιᾶς αὐτῶν. Τούς συμπολίτας του ἐδίδαξεν τόν ἐν καιρῷ νυκτός προσανατολισμόν διά τοῦ ἀστερισμοῦ τῆς Μικρᾶς Ἄρκτου, ὡς καί τόν τρόπον τῆς καταμετρήσεως ἀπό τῆς ξηρᾶς τῆς ἀποστάσεως τῶν παραπλέοντων πλοίων. Πρό πάντων ἐθαύμασαν αὐτόν διά τήν πρόρρησιν τῆς ἐκλείψεως τοῦ Ἡλίου, ἥτις καί συνέβη πράγματι τό 585 κατά τήν διάρκεια τῆς μεταξύ Λυδῶν καί Περσῶν μάχης. Ἐξ ἄλλου παραδίδουσιν αὐτόν καί ὡς ἄνθρωπον ἀφιερωμένον ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τό θεωρητικόν βίον τῆς Ἐπιστήμης, ἀδιαφοροῦντα διά τά περί αὐτόν συμβαίνοντα καί λησμονοῦντα τάς ἀνάγκας τῆς ζωῆς. Κατά τήν παράδοσιν ὁ Θαλῆς ἀπέθανε κατά τήν διάρκεια γυμνικῶν ἀγώνων, συνεπεία κοπώσεως, δίψης καί ἐξαντλήσεως ἐν τῷ συνωστισμῷ τοῦ πλήθους.

Ἡ φιλοσοφία τοῦ Ἀναξιμάνδρου (610-546) ἐν συγκρίσει πρός τήν τοῦ Θαλῆ δέχεται ὅτι καί πᾶν ἄλλο στοιχεῖον πλήν τοῦ ὕδατος δύναται νά ἀποτελῆ τήν ἀρχήν τῶν ὄντων. Ὡς τοιαύτην ἀρχήν ὑπολαμβάνει ὁ ἴδιος τό ἄπειρον, στοιχεῖον ἀθάνατον καί ἀνώλεθρον, ἐκ τοῦ ὁποίου γίνονται τά πάντα, ἵνα ἐπανέλθωσιν πάλιν εἰς αὐτό. Τό ἄπειρον τοῦτο ἡρμήνευσαν ὡς τό ἄφθαρτον, τό ἄποιον καί ἀκαθόριστον, ἤ τό ἀπεριόριστον. Τό μόνο χωρίον, ὅπερ παρεδόθη ἐκ τοῦ ἀπολεσθέντος περί φύσεως συγγράμματός του, ἔχει ὡς ἑξῆς: «Ἐξ ὧν δέ ἡ γένεσίς ἐστι τοῖς οὖσι καί τήν φθοράν εἰς ταῦτα γίγνεσθαι κατά τό χρεών· διδόναι γάρ αὐτά τίσιν καί δίκην ἀλλήλοις τῆς ἀδικίας κατά τήν ἀρχέγονον τοῦ χρόνου τάξιν». Τό χωρίον τοῦτο ὑπενθυμίζει τήν διδασκαλίαν τῶν Ὀρφικῶν περί τοῦ κύκλου τῆς γενέσεως. Εἶναι πιθανόν ὅτι ὁ Ἀναξίμανδρος προβάλλει τήν τύχην τῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς, γνωστή ἐκ τῶν ὀρφικῶν μυστηρίων, εἰς τό σύμπαν καθόλου καί παριστᾶ οὕτω ἐκ τήν ἐν αὐτῷ γένεσιν καί φθοράν ὡς διαρκῆ ἀνακύκλησιν. Ἐντεῦθεν θά ἦτο δυνατόν νά ἑρμηνεύσωμεν τήν ἀρχήν, ἀπό τῆς ὁποίας παράγει τά ὄντα. Τό ἄπειρον τοῦτο θά ἦτο ἐν τοιαύτη περιπτώσει ἰσοδύναμον πρός τό ἄμορφον, τό ἐστερημένον σχήματος καί μορφῆς.

Μόνο τό ἄμορφον καί ἀσχημάτιστον εἶναι ἀνώλεθρον καί αἰώνιον, ἐνῶ τουναντίον φθείρεται πᾶν ὅ,τι κέκτηται μορφήν. Γένεσις τῶν ὄντων σημαίνει μορφοποίησιν αὐτῶν, φθορά διάλυσιν τῆςμορφῆς. Οὕτω φαίνεται ὡς ἐάν τά ὄντα γεννῶνται ἐκ τοῦ ἀμόρφου καί ἐπιστρέφουν πάλιν εἰς αὐτό. Ἡ φύσις αὐτοῦ συνίσταται εἰς τήν δημιουργικήν του δύναμιν. Γεννᾶ τά ὄντα καί ἔπειτα ἀναλαμβάνει πάλιν αὐτά εἰς ἑαυτό (Κρόνος).

Ὁ Ἀναξίμανδρος πειρᾶται νά καταδείξει καί τόν τρόπον, κατά τόν ὁποῖον προῆλθον τά καθ' ἕκαστον ὄντα ἐκ τῆς ἀπείρου ἐκείνης ἀρχῆς, ἥτις δέον νά νοηθῆ ὡς προτέρα τῆς ὑπάρξεως τῶν στοιχείων, ἐν ἀντιθέσει πρός τήν τοῦ Θαλῆ, διά τόν ὁποῖον ἡ πρώτη ἀρχή εἶναι ἐκ τῶν στοιχείων. Ἐκ τῆς ἀρχεγόνου λοιπόν ἀρχῆς παρήχθη πρῶτον τό ψυχρόν καί τό θερμόν, τό στερεόν καί τό ὑγρόν. Ἐκ τούτων δέ πάλιν ὁ «πραγματικός κόσμος», ὅστις διέπεται τρόπον τινά ὑπό τῆς ἰδέας τῆς ἐξελίξεως, τήν ὁποίαν ἀπαντῶμεν ἤδη παρά τῷ φιλοσόφῳ τούτῳ. Πρός τιμωρίαν τῆς ἀδικίας, ὅτι δηλαδή ἐγένοντο χρόνον τινά αὐθύπαρκτα ἐπιστρέφουν τά πεπερασμένα ὄντα εἰς τήν πρώτη ἄπειρον οὐσίαν. Ἡ δοξασία αὕτη τοῦ Ἀναξιμάνδρου μαρτυρεῖ Ὀρφικήν προέλευσιν. Ὅπως οἱ Ὀρφικοί διά τήν ἀνθρωπίνην ψυχήν, οὕτω φαίνεται ὅτι χρησιμοποιεῖ και αὐτός τήν ἰδέαν τῆς ἐνοχῆς καί τοῦ σφάλματος (ἁμαρτίας), τήν ὁποίαν ὅμως μεταφέρει εἰς τό σύμπαν ἐν τῷ συνόλῳ αὐτοῦ. Παρά τήν μεταρσιολογίαν ὅμως ταύτην ἀσχολεῖται καί ὁ Ἀναξίμανδρος περί τήν ἔρευναν τῶν ἐπί μέρους καί περί τά προβλήματα τοῦ πρακτικοῦ Βίου. Εἰς αὐτόν ἀποδίδεται ἡ ἐφεύρεσις τοῦ ἡλιακοῦ ὡρολογίου, πρῶτος δέ αὐτός ἐφιλοτέχνησε χάρτην τῆς οὐρανίου σφαίρας καί πίνακα τῆς οἰκουμένης ἐπί τῆ βάσει τῶν πληροφοριῶν, τάς ὁποίας εἶχε παρά τῶν ναυτιλομένων.

Μαθητής αὐτοῦ ἐχρημάτισεν ὁ Ἀναξιμένης (585-528), τοῦ ὁποίου ἡ περί ἀρχεγόνου ἀρχῆς θεωρία δύναται νά χαρακτηρισθεῖ ἐν συγκρίσει πρός τήν τοῦ Ἀναξιμάνδρου ὡς «ἐσωτερική» παλινδρόμησιν ἐπειδή δέχεται αὐτήν ὡς ὕλην τῆς κατ' αἴσθησιν ἐμπειρίας. Ἀντί τοῦ ἀορίστου στοιχείου ἐκείνου, ὑπολαμβάνει ὡς ὑπόστασιν καί ἀρχήν τῶν ὄντων ὡρισμένον τι ὡς ὁ Θαλῆς. Τό μόνο διασωθέν γνήσιον ἀπόσπασμα τῆς συγγραφῆς αὐτοῦ εἶναι τό ἀκόλουθον: «Οἷον ἡ ψυχή ἡ ἡμετέρα ἀήρ οὖσα συγκρατεῖ ἡμᾶς καί ὅλον τόν κόσμον πνεῦμα καί ἀήρ περιέχει». Ἐκ τούτου καταφαίνεται τό μέν ὅτι ὡς πρώτην ἀρχήν τῶν ὄντων θεωρεῖ τόν ἀέρα, τό δέ ὅτι πρός τήν ὑπόθεσιν αὐτοῦ ταύτην ἀφορμᾶται ἀπό τῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς. Ταύτην εὐρύνει καί ἐκτείνει εἰς τό σύμπαν ὁλόκληρον. Οὕτω συνάπτει τόν ἔσω ἄνθρωπον πρός τό σύμπαν διά μυστικῆς τινός ἐνοράσεως. Ἐξ ἄλλου ὅμως ἡ κοσμοθεωρία τοῦ Ἀναξιμένους σημειοῖ καί προόδους, διότι ἀποδέχεται δυνάμεις διά τῶν ὁποίων γίνονται τά λοιπά διά μανότητος καί πυκνώσεως. Ἀραιούμενος τουτέστιν ὁ ἀήρ μεταβάλλεται εἰς πῦρ, πυκνούμενος δέ εἰς ἄνεμον, ἔπειτα εἰς νέφος, μετά ταῦτα εἰς ὕδωρ καί τέλος εἰς γῆν καί τά ἐξ αὐτῆς. Διά τούτων ἐκφράζει ὁ Ἀναξιμένης Ἀρχαίας μυστηριακάς ἐσωτερικάς δοξασίας, ὅ,τι παρά τοῖς πρό αὐτοῦ Ὀρφικοῖς ἀποτελεῖ σιωπηράν προϋπόθεσιν, ὅτι δηλαδή ἡ ζωοποιοῦσα καί ἐμψυχοῦσα ἀρχήν ἐνυπάρχει καί ἐν αὐτῆ ταύτη τῆ ὕλη.

Οἱ ἀναγνῶσται τοῦ Ἀντίδοτου, κατά τήν ἐξέτασιν καί ἔρευναν τῆς Ἑλληνικῆς Φιλοσοφίας καί Μυθολογίας, πρέπει νά λάβουν ὑπ' ὄψιν των ὅτι αἱ ἀνωτέρω εἶναι κωδικοποιημέναι γνώσεις ἀρχεγόνων παραδόσεων, αἱ ὁποῖαι ἔχουν χρείαν ἀγῶνος διά νά ἀπορρίψουν τά πέπλα των.

S.S.

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΜΕ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ;

Τό θέμα πετρέλαιο σήμερα εἰς ὅλο τόν κόσμο εἶναι κάπως μιά ἀφηρημένη ἔννοια. Θά προσπαθήσω νά δώσω κάτι πιό συγκεκριμένο σ' αὐτό τό θέμα καί ἰδιαιτέρως στή σχέση τῆς λέξεως αὐτῆς μέ τήν οἰκονομία τῆς Πατρίδος μας καί γενικώτερα μέσα στό παγκόσμιο προσκήνιο. Θά προσπαθήσω νά ἀναλύσω τούς λόγους διά τούς ὁποίους ἐάν τό πρόβλημα αὐτό εἶναι ἄλφα μεγέθους, ὅλοι μας ἀνεξαιρέτως, ὁ κάθε ἕνας μας, ὁ κάθε Ἕλλην, φέρει κι αὐτός ἕνα μέρος αὐτῆς τῆς εὐθύνης.

Τό πετρέλαιο εἶναι μιά πηγή ἐνεργείας καί αὐτό τό ὁποῖο ἐνδιαφέρει σήμερον τήν ἀνθρωπότητα δέν εἶναι τό πετρέλαιο σάν πετρέλαιο, ἀλλά ἡ ἐνέργεια τήν ὁποία παίρνουμε ἀπό τό πετρέλαιο. Ὑπάρχουν πράγματι κι ἄλλες πηγές ἐνεργείας, οἱ ὁποῖες, εἶναι πιθανῶς, σημαντικώτερες ἀπό τά πετρέλαια, ἀλλά ἀνεξαρτήτως ἐάν πρόκειται περί ἡλιακῆς ἐνεργείας, ἄν πρόκειται περί φυσικῶν ἀερίων κ.ο.κ., ἕνα εἶναι τό δεδομένο. Καμμία ἀπό αὐτάς τάς πηγάς ἐνεργείας δέν φτάνει εἰς τόν ἄνθρωπο, δέν γίνεται δηλαδή οἰκονομικό δεδομένο ἐάν δέν ὑπεισέλθει ἡ λέξις ἡ ὁποία δέν εἶναι λέξις ἀλλά εἶναι πράξις: ἡ Τεχνολογία. Θά ἐξετάσωμε λοιπόν κατά τήν διάρκεια τῆς προσπαθείας πού θά κάνουμε μαζί, τήν αἰτίαν τοῦ γιατί αὐτή ἡ Τεχνολογία δέν ὑπάρχει στόν τόπο μας καί ὡς ἐκ τούτου ὄχι μόνο τό θέμα πετρέλαιο δέν εἴμαστε εἰς θέσιν νά ἀντιμετωπίσουμε, ἀλλά στό σύνολο τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος τοῦ τόπου βρισκόμαστε πραγματικά σέ μιά μεγάλη ἀδυναμία. Δέν εἴμεθα εἰς θέσιν νά ἐπιλύσωμε τά τεχνολογικά προβλήματά μας τά ὁποῖα ὅταν θά τά ἐπιλύσουμε, αὐτομάτως θά ἔχουμε ἐπιλύσει καί τό οἰκονομικόν μας θέμα.

Ἀνεξαρτήτως τοῦ ποῖος εἶναι ἐπί θεωρητικῆς βάσεως ἐκεῖνος πού ἔχει ὅλη τήν εὐθύνην, συμβαίνει συνήθως οἱ Πρωθυπουργοί μας καί οἱ Ὑπουργοί νά εἶναι θεωρητικοί ἄνθρωποι καί νά ἔχουν μία συγκεχυμένη ἔννοιαν αὐτῶν τῶν τεχνολογικῶν λεπτομερειῶν ἀλλά ἐξ ἀνάγκης δίδουν ὡρισμένας ἐντολάς καί κατευθύνσεις καί τό μόνον πού μένει εἶναι νά εὔχονται αὐτά πού διέταξαν νά γίνουν πραγματικότης. Ὅπως προχωρεῖ ὅμως αὐτή ἡ ἐντολή καί ἡ κατεύθυνσι στις κλίμακες τῆς κρατικῆς μηχανῆς, φτάνει στό σημεῖο ὅπου κάποτε διαπιστοῦται ὅτι δέν εἴμεθα ἐμεῖς δυστυχῶς οἱ Ἕλληνες ἱκανοί νά ἐπιλύσουμε τό πρόβλημα, καί τότε προστρέχουμε εἰς τήν βοήθειαν τῶν ξένων. Κάτι τό ὁποῖον εἰς τόν Ἑλληνισμόν κατά τό παρελθόν, μέχρι καί τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821, δέν συνέβαινε. Τό '21 οἱ Ἕλληνες ἔφτιαξαν δική τους μπαρούτι, ἔφτιαχναν τά δικά τους πλοῖα. Σήμερα, ἄν ἐλέγξουμε τήν οἰκονομική μας δραστηριότητα, θά διαπιστώσουμε ὅτι ἡ δυνατότης μας μέσα εἰς τά οἰκονομικά μας πλαίσια, ἡ τεχνολογική ἐπαναλαμβάνω εἶναι δυστυχῶς μηδαμινή.

Γιά νά δοῦμε ὅμως αὐτή τή στιγμή τί συμβαίνει μέ τό πετρέλαιο ἀνά τόν κόσμο.

Ἀκοῦμε ὅλοι τίς τιμές τοῦ πετρελαίου σέ δολλάρια, ἀνά βαρέλι. Αὐτή ἡ τιμή δυστυχῶς δέν εἶναι ἡ τελική. Εἶναι ἡ τιμή ἀνά βαρέλι εἰς τόν τόπον τῆς φορτώσεως ἑνός δεξαμενοπλοίου. Ἀπό ἐκεῖ καί ἔπειτα πρέπει νά ὑπολογίσετε τό κόστος τουλάχιστον ἄλλο ἕνα δολλάριο πού εἶναι τά μεταφορικά καί ἀναλόγως τῆς παλαιότητος τοῦ διϋλιστηρίου θά πρέπει νά προσθέσετε 2 ἕως 3 δολλάρια ἀκόμη ἀνά βαρέλι, τό κόστος δηλ. διϋλίσεως. Ἔχουμε δηλαδή συνολικῶς καί μέ τά νέας προσφάτους ἀποφάσεις τῶν πετρελαιοπαραγωγῶν χωρῶν τήν βεβαιότητα ὅτι θά ἀνέλθη ἡ τιμή τοῦ πετρελαίου στά 20 δολλάρια ἀνά βαρέλι. Εἰς τήν μαύρη ἀγορά δέ καί περισσότερον. Προσθέσαμε δέ καί ἄλλα 7 ὥς 10 δολλάρια πού εἶναι ἡ διΰλισις σύν τά μεταφορικά, ἀπώλειαι, τόκοι, ἀποσβέσεις κ.λ.π. καί ἔτσι φτάνουμε σ' ἕναν ἀριθμό ὁ ὁποῖος ξεπερνᾶ τά 32-33 δολλάρια.

Καί ἐπειδή στό κυβικό μέτρο ἔχουμε 7 βαρέλια (κάθε βαρέλι ἔχει 157 λίτρα) πληρώνουμε περίπου τό κυβικό 230 δολλάρια εἰς τήν πόρτα ἤ εἰς τήν κάνουλα ἄν θέλετε τοῦ διϋλιστηρίου. Ἀπό ἐκεῖ καί ἔπειτα εἶναι εὔκολο κανείς νά ὑπολογίση διά τά μεταφορικά, τά διάφορα ἄλλα ἔξοδα μέχρι νά φθάσουν τά προϊόντα αὐτά εἰς τήν βιομηχανία, εἰς τά αὐτοκίνητά μας, εἰς τά τρακτέρ κ.ο.κ.

Αὐτός ὁ ὑπολογισμός μᾶς λέει ὅτι εἰς τήν παγκόσμιο ἀγορά, τό ντῆζελ, διότι τό ντῆζελ εἶναι ἡ βασική οἰκονομική μονάς πετρελαίου, διότι ντηζελοκίνητα εἶναι τά περισσότερα κινούμενα, ἔχει διαμορφώσει μιά τιμή μονάδος τῆς τάξεως τῶν π.χ. 15 δρχ. τό λίτρο. Καί ἄν ὑπολογίσετε ὅτι σήμερα τό ντῆζελ στήν πατρίδα μας πληρώνεται ἀπό τόν καταναλωτή περίπου 7 δραχμές, διαπιστοῦται ὅτι πριμοδοτεῖται τό ντῆζελ καί μόνον μέ 7 ὥς 8 δραχμές. Ὑπολογίστε 200.000 τόννους μηνιαίως, θά φτάσετε πάνω ἀπό ἕνα καί ἥμισυ δισεκατομμύριο δραχμάς ἐπιδότησιν τῶν

διαφόρων προϊόντων τά όποία έξαρτῶνται άπό τό πετρέλαιον ντῆζελ. Καλεῖται λοιπόν ποῖος ἄλλος; Τό σύνολον τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ νά πληρώση αὐτό τό ένάμισυ δισεκατομμύριο. Ἀπό ποῦ θα βρεθῆ αὐτό τό ένάμισυ δισεκατομμύριο; Βγαίνει άπό τίς δημόσιες ἐπενδύσεις, ἀλλά δημόσιες ἐπενδύσεις εἶναι ὅλες αἱ εἰσπράξεις ἀπό τάς φορολογίας τῶν πολιτῶν. Τίθεται τό ἐρώτημα τότε ποία θα εἶναι ἡ βούλησις καί ἡ θέλησις τόσον τῆς κυβερνήσεως, ὅσον και μιᾶς κρατικῆς μηχανῆς νά ὑπερπηδήση αὐτό τό τεράστιο ἐμπόδιο καί νά φθάση σέ ἕνα καλύτερο οἰκονομικό ἀποτέλεσμα. Ἡ λύσις εἶναι μία. Πρέπει μόνοι μας ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες νά εἴμεθα εἰς τήν θέσιν νά γνωρίζουμε τόσον ἀπό ἐπιστημονικῆς ὅσον καί ἀπό τεχνολογικῆς ἀπόψεως (διότι δέν εἶναι μόνον ἡ θεωρία τοῦ ἀντικειμένου νά ψάξουμε νά βροῦμε ποῦ εἰς τόν Ἑλλαδικόν χῶρον εὑρίσκεται τό πετρέλαιο) νά κάνουμε μόνοι μας τάς γεωτρήσεις καί νά βγάλουμε μόνοι μας τό πετρέλαιο.

Αἱ συμβάσεις τῆς ΟΣΕΑΝΙΚ - καί τῶν ἄλλων ξένων εταιρειῶν δέν μέ ἐνδιαφέρει τό θέμα ἀπό πολιτικῆς πλευρᾶς - πῶς καί τί κ.λ.π. αἱ ξέναι εταιρεῖαι ὅπως εἶναι εὐνόητο (αὐτό καί μία Ἑλληνική εταιρία τό ἴδιο θά ἔκανε ἀσφαλῶς κάπου ἀλλοῦ) - θέλουν νά πάρουν τήν μερίδα τοῦ λέοντος καί τήν παίρνουν. Διότι ἀπό τῆς ἄλλης πλευρᾶς ἐμεῖς μόνον ἐπί θεωρητικῆς βάσεως μποροῦμε νά συζητοῦμε ὅτι διαθέτουμε ἐνέργεια, πετρέλαιο. Ἐάν αὔριο τό πρωΐ ποῦν οἱ Γερμανοί δέν ἔχουμε χρόνο, εἴμαστε πολύ ἀπασχολημένοι στήν Γερμανία καί τό ἴδιο ποῦν οἱ Γάλλοι, τό ἴδιο ποῦν οἱ Ἀμερικάνοι, γιά λόγους σκοπιμότητος διότι αὐτοί ὅλοι ὁ καθένας κοιτάει τήν δικιά του τήν πατρίδα, ἐμεῖς, σᾶς παρακαλῶ, αὔριο τό πρωΐ, τί εἴμεθα εἰς θέσιν νά κάνουμε; γιά νά δοῦμε λοιπόν σ' αὐτό τό τεράστιο πρόβλημα τό ὁποῖο τίθεται μπροστά μας τάς εὐθύνας τάς ἔχει μόνον τό πολιτικόν σκέλος τοῦ τόπου μας - ἤ εὐθύνεται πιθανῶς πολύ περισσότερον καί ἡ κρατική μηχανή μας ἡ ὁποία γνωρίζει καί τάς λεπτομερείας καί περαιτέρω τά ἀνώτατα ἐκπαιδευτικά μας ἱδρύματα, τό Πολυτεχνεῖο μας, τό Πανεπιστήμιο, αἱ Τεχνικαί Σχολαί; Ὁ προβληματισμός τοῦ νέου ἀνθρώπου διά τήν ἐπίλυσιν τοῦ προβλήματος ἀπό ποῦ θά πηγάση;

Ὁ μαθητής ὁ φοιτητής, δέν εἶναι δυνατόν νά προβληματισθῆ ἀπό τόν πολιτικό· ὁ μαθητής, ὁ φοιτητής θά προβληματισθῆ ἀπό τόν δάσκαλό του. Ἡ κατεύθυνσις λοιπόν στό σύνολο τῆς ἀντιμετωπίσεως τῶν οἰκονομικῶν προβλημάτων τοῦ τόπου, εἶναι ἐπί τελείως λανθασμένης βάσεως. Ἡ θεωρητική ἀντιμετώπισις τῶν προβλημάτων δέν ἐπιλύει τίποτα. Κάποια στιγμή πρέπει νά πᾶμε καί στήν πράξι. Καί σήμερα ἡ πράξις ἀποδεικνύει ὅτι ὁ τόπος μας δυστυχῶς δέν εἶναι εἰς θέσιν νά ἐπιλύση αὐτά τά προβλήματα τά ὁποῖα θά τοῦ δώσουν αὐτή τήν ἀνεξαρτησίαν τῶν ἀντικειμένων τά ὁποῖα ἀντικείμενα σέ τελική φάση εἶναι τό οἰκονομικό σύνολο καί ἄν αὐτό εἶναι θετικόν, ὅλα πᾶνε καλά, ὅταν εἶναι ἀρνητικό - καί δυστυχῶς ὅσα χρόνια τουλάχιστον θυμᾶμαι, - ὅλο περί ἀρνητικῶν οἰκονομικῶν δεδομένων ὁμιλοῦν στόν τόπο μας τότε τί θά γίνη;

Ὁ δρόμος λοιπόν τόν ὁποῖον ἀκολουθοῦμε εἶναι λανθασμένος. Τό ἀπέδειξε ἡ ἱστορία τῶν τελευταίων 150 ἐτῶν. Στήν δεδομένη στιγμή λοιπόν πού ἔχουμε ἀπόλυτον ἀνάγκην τῆς ἐνεργείας, βρισκόμεθα πρό μιᾶς καταστάσεως ὅπου τό σύνολον τοῦ δυτικοῦ κόσμου, εἰς τόν ὁποῖον καί μεῖς ὑπαγόμεθα, ἐξαρτᾶται ἀπό τό κατά πόσον αὐτοί οἱ ὁποῖοι ἔχουν τήν ἐνέργειαν θά μᾶς τήν δώσουν. Καί βέβαια ὅποιος ἔχει ἐνέργεια δικιά του ἀναγκαζεται νά τήν ἀγοράση. Ἀλλά αὐτός πού τήν ἔχει, ὅπως εἴμεθα ἐμεῖς τί κάνει;

Εἰς τήν Νότιο Ἀφρική σήμερα θά διατεθοῦν ἄλλα δύο δισεκατομμύρια ὀχτακόσια ἑκατομμύρια δολλάρια γιά τήν κατασκευή μιᾶς νέας μονάδος - λειτουργεῖ καί ἄλλη παλαιοτέρα - διά τήν παραγωγήν ὑγρῶν καυσίμων ἀπό κάρβουνο. Ἐδῶ δηλαδή εἰς τήν περίπτωσιν τοῦ ἀργοῦ πετρελαίου, ἔχουμε μίαν ὕλην ἡ ὁποία βγαίνει ἀπό τά σπλάχνα τῆς γῆς καί αὐτήν τήν ὕλην τήν πηγαίνουμε σέ ἕνα διϋλιστήριο καί κάνουμε τάς κλασματικάς ἀποστάξεις· αἱ ἀποστάξεις αὐταί θά μᾶς δώσουν τά διάφορα προϊόντα τά ὁποῖα θά χρειαστοῦμε διά τήν κίνηση.

Εἰς τήν περίπτωσιν τῶν στερεῶν καυσίμων ὅπως εἶναι ὁ ἄνθραξ ἤ ὅπως εἶναι ὁ ἰδικός μας λιγνίτης, ὅπου οἱ μεταφορές καί οἱ ἐξορύξεις εἶναι δυσκολώτερες καί δαπανηρότερες, εἶναι εὐκολώτερο νά δημιουργήσουμε ἕνα μικρότερο ἀντικείμενο καί ἀπό αὐτό νά συνθέσουμε ἐν συνεχεία μεγαλύτερα ἀντικείμενα που εἶναι τά ὑγρά καύσιμα. Καί αὐτή ἡ δυνατότης ὑπάρχει εἰς τόν τόπον μας.

Τά διαπιστώμενα κοιτάσματα λιγνίτου σήμερα εἰς τήν πατρίδα μας εἶναι τῆς τάξεως τῶν 10 δισεκατομμυρίων τόννων. Ἄν ὑπολογίσετε, ἐπί θεωρητικῆς βάσεως, ὅτι 3-4 μέρη λιγνίτου δίδουν ἕνα μέρος πετρελαίου, τότε μέ μία ἁπλῆ διαίρεση μπορεῖ νά πεῖ κανείς ὅτι ἔχουμε ἐν ἀναλογία δυόμισυ δισεκατομμύρια τόννων ἀργοῦ πετρελαίου.

Ἡ πατρίς μας θέλει 15 ἑκατ. τόννους πετρελαίου ἐτησίως.

Μέ τά 2,5 δισ. τόννους ἀπό τόν λιγνίτη μας βλέπουμε ὅτι μποροῦμε νά ἔχωμεν ἐπάρκειαν ἐνεργείας γιά πολλές δεκάδες χρόνια, διότι εἴπαμε καί στήν ἀρχή, ἡ ἐνέργεια μᾶς ἐνδιαφέρει ὄχι τό πετρέλαιο. Ἐάν τώρα στό λιγνίτη αὐτό προσθέσετε τήν τύρφη, προσθέσετε τήν ἡλιακή ἐνέργεια ἡ ὁποία ἀκόμη δέν ἔχει ὑπεισέλθει σέ μεγάλο βαθμό εἰς τήν οἰκονομίαν τῆς ἀνθρωπό-

τητος, καί ἄν ἐν συνεχεία ὑπολογίσουμε καί τίς μή γνωστές ἀκόμη ποσότητες πετρελαίου, τότε βλέπουμε ὅτι ἐπί θεωρητικῆς βάσεως ἐνεργειακό πρόβλημα είς τήν πατρίδα μας δέν ὑπάρχει.

'Από τό θεωρητικό ὅμως μέρος τῆς ὑπαρκτῆς αὐτῆς ἐνεργείας, μέχρι πού νά εἴμεθα εἰς θέσιν αὐτήν τήν ἐνέργειαν νά τήν ἔχουμε στά χέρια μας, ὑπάρχει ἕνας μεγάλος δρόμος. Καί ἄν ρωτήσω σήμερα ποῦ εἶναι ἡ μελέτη ἡ ὁποία θά ὑποδείξη κατά πόσον οἰκονομικῶς συμφέρει νά συνθέσουμε ὑγρά καύσιμα ἀπό πλευρᾶς λιγνίτου, ἀπό ὅσα γνωρίζω, αὐτή δέν ὑπάρχει. Όπωσδήποτε ὅμως εἶναι κάτι τό ὁποῖο οἱ τεχνικοί τῆς πατρίδας μας και ἰδιαιτέρως τά ἀνώτατα ἐκπαιδευτικά ἱδρύματα, ἔπρεπε νά εἶχαν λύσει καί νά εἶχαν δημιουργήσει ὅλας τά μελέτας διά τήν πραγματοποίησίν των παρά οἱοσδήποτε ἄλλος. Ἄρα ἡ εὐθύνη εἶναι συλλογική.

Προκύπτουν λοιπόν ὡρισμένα δύσκολα ἐρωτηματικά: Τί εἶναι αὐτό τό ὁποῖο σταματᾶ ἐμᾶς τούς Ἕλληνας ἀπό τό νά ἀσχοληθοῦμε μέ τάς λύσεις ὑπαρκτῶν προβλημάτων. Ἄν πάρομε σάν δεδομένα αὐτά τά ὁποῖα ὑπελόγισαν και προπολεμικῶς ὅτι στό Κερί τῆς Ζακύνθου πράγματι μποροῦμε νά ἔχουμε 100 τόννους ἡμερησίως ἄν καί αὐτό δέν ἐπιλύει τάς ἀνάγκας τοῦ τόπου, ἀλλά καί αὐτοί οἱ 100 τόννοι ἡμερησίως κάτι εἶναι, θά ἐρωτήσωμε γιατί δέν βγαίνουν; Δέν ἔχει πολύ νόημα νά μπλέξη κανείς σέ λεπτομέρειας. Θά σᾶς διαβάσω ἕνα σημεῖο ἀπό τήν διατριβή ἐπί διδακτορία «τά πετρέλαια τῆς Ζακύνθου καί τά ἐξ' αὐτῶν προϊόντα» τοῦ 1938.

«Τό 1926 ὁ ἀνώτερος ἀρχιναυπηγός τοῦ βασιλικοῦ Ναυτικοῦ κ. Π. Παυλίδης ἐνεργήσας ἔρευνας ὡς πρόεδρος τῆς 'Επιτροπῆς κατά διαταγήν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν διά τάς πηγάς Ζακύνθου, γράφει ἐν τῆ ἀπό 25 'Ιουλίου 1926 ἐκθέσει του: «Ἡ 'Επιτροπή τοῦ πετρελαίου γενομένην ὑπό τοῦ κ. Δ. Κολαΐτη, αἴτινες συνίστανται εἰς γεωτρήσεις βάθους 61 μέτρων ἕως 420 μέτρα. 'Εκ τῶν γεωτρήσεων τούτων 10 εὑρίσκονται ἐν τῆ περιοχῆ τοῦ Κεριοῦ τῆς Ζακύνθου μία ἐπί τοῦ Μαραθονησίου καί δύο ἐπί τῆς ἄκρας Μαραθιᾶς, ἐντός τῶν ὁποίων ἔχει ἐγκαταστήσει σωληνώσεις ἀπό 0,50 μέτρων μέχρι καί 0,205. 'Εκ τούτων εἰς τάς 6 γεωτρήσεις ὅσες ἔχω ἴδει ἀντλεῖται πετρέλαιον, τρεῖς δέ παρά τήν παραλίαν ἐκμεταλλεύεται σήμερον λόγω τῆς εὐκόλου μεταφορᾶς καί ἀμέσου φορτώσεως» καί περαιτέρω. 'Εν τῆ ἐκθέσει ταύτη περιγράφεται ὅτι «πληρώσαντες διά πετρελαίου Ζακύνθου τάς δεξαμενάς τοῦ ἀντιτορπιλικοῦ Πέργαμος» ἔπλευσαν ἐκ Ζακύνθου εἰς Πειραιᾶ ἤτοι ἐξετέλεσαν πλοῦν ἑξήμιση ὡρῶν». «Κατά τήν διάρκειαν τῆς καύσεως τόσον τοῦ μίγματος ὅσον καί τοῦ ἀμιγοῦς πετρελαίου Ζακύνθου, παρετηρήθη ὅτι τοῦτο ἐκαίετο μετά λαμπρᾶς φλογός φωτιζομένου τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς ἑστίας διά διαυγοῦς λάμψεως ὡς δέον νά γίνεται ἰδᾶ τάς καλάς καύσεις. Κατά τάς ἐναλλαγάς δέ τῶν καυστήρων πρός καθαρισμόν αὐτῶν δέν παρετηρήθη σχηματισμός ἀνανθρακώματος, οὐδέ φθορά τις ἐπ' αὐτῶν. 'Εκ τῶν ἀνωτέρω συνάγεται ὅτι τά ἀποτελέσματα τῶν δοκιμῶν ἦσαν ἱκανοποιητικά». Αὐτό δέ τό 1926 παρακαλῶ. Μήπως μπορεῖ νά μετρήση κανείς πόσες Κυβερνήσεις ἄλλαξαν στόν τόπο αὐτό ἀπό τό 1926; Τόν Νοέμβριο τοῦ '51 εἶδε τό φῶς τῆς δημοσιότητος μιά σειρά ἄρθρων ἑνός χημικοῦ κ. 'Ιωάννου Μερκάτη. Αἱ πετρελαιοφόροι πηγαί τῆς Ζακύνθου γεωμορφολογία, ἐμφάνισις, γένεσις, ἀνάπτυξις αὐτῶν κ.λ.π. δέν ἐνδιαφέρει τό σύνολον ἀλλά ἐνδιαφέρει ἕνα μικρό σημεῖο. Παρά τάς δυσκολίας ὅμως ταύτας ὁ τότε ἀρχιμηχανικός τῆς ἑταιρείας Μίστερ Σ. Χάριγκτον ὑπελόγισεν καί διά σχετικῆς του ἐκθέσεως ἀνέφερεν καί ταύτης ἔλαβεν γνῶσιν καί ἡ Ἑλληνική Κυβέρνησις, ὅτι ἡ μέση ἡμερησία παραγωγή καλῶς ὀργανωμένη, δύναται νά φθάση τούς 100 τόννους. Βλέπουμε λοιπόν ὅτι ἦτο εἰς γνῶσιν τοῦ Πολεμικοῦ μας Ναυτικοῦ, ἦτο εἰς γνῶσιν τῆς Κυβερνήσεως ἦτο εἰς γνῶσιν τοῦ 'Επιστημονικοῦ κόσμου, διότι αὐτά ἀνεγράφησαν, ἐδημοσιεύθησαν καί διεδόθησαν εὐρέως.

Ὕστερα ἦρθε μιά ἄλλη ὁμάς Ἑλλήνων μέ μιά ὁμάδα Γερμανῶν καί ἔφυγαν οἱ Γερμανοί καί τό πετρέλαιο δέν βγῆκε, καί ἔφυγαν οἱ 'Εγγλέζοι καί τό πετρέλαιο δέν ἐβγῆκε καί ἔφυγε ἡ ΟΣΕΑΝΙΚ καί τό πετρέλαιο πάλι δέν ἐβγῆκε.

Δέν εἶχα πολλές εὐχάριστες συνομιλίες μέ τήν Κρατική Μηχανή ὅσον ἀφορᾶ τό θέμα αὐτό πού λέγεται πετρέλαιο. Πρέπει ὅμως νά εἴμαστε ἀκριβοδίκαιοι. Εἶχα ὀξύτατες καί θυελλώδεις συζητήσεις ἰδιαιτέρως εἰς τό Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας διά τό ἀντικείμενον πετρέλαια Ζακύνθου διά τό ὁποῖο ὅλοι ἔχετε ἀντιληφθῆ ἤ ἀκούσει ἤ διαβάσει. Πρᾶξις εἶναι τό ἀντικείμενο καί αὐτή ἡ πρᾶξις δυστυχῶς, λείπει στήν πατρίδα μας. Ἄλλο ἡ συγκεχυμένη ἔννοια καί ἄλλο ἡ λεπτομέρεια καί δυστυχῶς ἐδῶ εἶναι τώρα τό μεγάλο δυστυχῶς ὅτιθ καλοῦνται οἱ μή γνωρίζοντες νά φτιάξουν ἕνα νόμο ὁ ὁποῖος θά διέπη αὐτό τό ἄγνωστο. Καί καταλαβαίνεται τί ρώσικη σαλάτα βγαίνει μέσα ἀπό αὐτή τήν ὑπόθεση. Ὁ νόμος περί πετρελαίων, δέν ξέρω πόσοι τόν ἔχετε διαβάσει καί πόσοι τόν ἔχετε ἀκούσει, εἶναι πράγματι ἕνα κομψοτέχνημα προστασίας τῶν Ἑλληνικῶν συμφερόντων ἔναντι τῆς ὁποιασδήποτε ξένης βουλήσεως νά μᾶς πάρη τόν πλοῦτο μας. 'Αλλά φθάσαμε στό ἄλλο ἄκρο. Ὅταν κληθῆ ὁ οἱοσδήποτε νά ἐφαρμόση τόν νόμον τότε βλέπουμε πλέον, ὅτι ἡ ἐφαρμογή του καί λόγω τοῦ δυσνοήτου, αὐτοῦ και τῆς μή γνώσεως ἀντικειμένου, καθιστᾶ τό ἀντικείμενον πλέον ἀνέφικτο. 'Εάν σήμερα δηλαδή βρίσκαμε κάπου 1 ἐ-

κατομμύριο τόννους τήν ἡμέρα πετρέλαιο ἀμφιβάλλω ἄν μετά παρέλευσιν πολλῶν ἑξαμήνων λόγω γραφειοκρατίας καί μόνον, θά εἴμαστε εἰς θέσιν νά ἐπιλύσουμε τό πρόβλημα καί νά ἀρχίσουμε τήν ἄντλησι. Τό θέμα πετρέλαιο ἔχει μεγάλας διακλαδώσεις, παγκόσμιες διακλαδώσεις, τά συμφέροντα εἶναι τεράστια.

Ὁ θάνατός σου ἡ ζωή μου. Τό μεγάλο ψάρι τρώει τό μικρό καί ἀφήνω κατά μέρος τήν πλεονεξίαν. Διαβάσατε τήν πριμοδότησι τῆς Ἀμερικανικῆς κυβερνήσεως εἰς τάς εἰσαγωγάς πετρελαίου. Εἴδατε τήν ἀντίδρασι τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης ὡς πρός τήν πριμοδότησι αὐτή. Οἱ ἰσχυροί πού εἶχαν τό πετρέλαιο στόν κόσμο ἦσαν οἱ Πέρσαι, οἱ Ἄραβες καί οἱ Σύριοι, ἀπό πλευρᾶς οὐσιαστικῆς κρατικῆς δυνάμεως καί βλέπουμε ἐδῶ ἕνα κομψοτέχνημα πρός πᾶσαν κατεύθυνσιν ὅπου ἡ μία χώρα πλέον βρίσκεται ἐν διαλύσει, ἡ ἄλλη χώρα ὑπέγραψε καί ἡ τρίτη παρέμεινε μόνη της καί ὅλα αὐτά για νά μήν μπορῆ ὁ ὁποιοσδήποτε νά ἐκβιάση τόν ὁποιονδήποτε γιά αὐτή τήν ἐνέργεια. Ἐπειδή ἡ ἐπέκτασις εἰς τό παγκόσμιο προσκήνιο θά ξέφευγε, θέλω νά ἐπανέλθω καί νά ἀναλύσουμε λίγο μαζί τό πόσο ἐξαρτώμεθα πράγματι ἀπό αὐτήν τήν λέξι ἐνέργεια καί τά παρακλάδια αὐτῆς ἀλλά ταυτοχρόνως καί πόσο ἀδύναμοι μά τελείως ἀδύναμοι εἴμεθα νά ἐπιλύσουμε τό ὁποιοδήποτε πρόβλημα τό ὁποῖο ἔρχεται μπροστά μας καί τό ὁποῖον δέν θά ἐπιλύσουν διότι ἔτσι θέλουν βρέ ἀδελφέ οἱ ξένοι γιά ἐμᾶς. Καί γιά νά δοῦμε, ὑπάρχει σήμερα ἀγροτικό προϊόν τό ὁποῖο δέν χρειάζεται ἐνέργεια; Σχεδόν κανένα. Ὑπάρχει κτηνοτροφικόν προϊόν τό ὁποῖον δέν χρειάζεται ἐνέργεια; Σχεδόν κανένα. Ὑπάρχει βιομηχανικό προϊόν το ὁποῖο δέν χρειάζεται ἐνέργεια; Σχεδόν κανένα. Ἔκκλησι κάνω πρωτίστως στά Ἀνώτατα Ἱδρύματα· ἔχουν τήν νεολαία στά χέρια τους, εἶναι τά σημεῖα ἐκκινήσεως τόσον τοῦ μέλλοντος τῆς πατρίδος μας ἀπό πλευρᾶς ἐμψύχου ὑλικοῦ ὅσον καί μέλλοντος τῆς πατρίδας μας ἀπό πλευρᾶς Ἐπιστήμης καί Τεχνολογίας. Ἐάν οἱ ἄνθρωποι προβληματιστοῦν ἀπό τά Ἀνώτατα Ἱδρύματα ὁ προβληματισμός αὐτός στραφῆ εἰς τήν Ἐπιστημονικήν πρακτικήν ἀντιμετώπισιν ἡ πατρίς μας ἡ ὁποία σήμερα μόνον θεωρητικολογεῖ καί δέν ἔχει ἀποδώσει τίποτε, τότε τά πράγματα θά ἀλλάξουν. Δέν μοῦ ἐπιτρέπεται, ἀλλά δέν θά παραλείψω καί σήμερα νά ἀναφέρω τήν λέξι ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ. Ὁ ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ εἶναι ἕνα ἵδρυμα ὅπου ἑκατοντάδες Ἕλληνες ἐπιστήμονες και πάρα πολλοί καλοί ἐπιστήμονες, ἀσχολοῦνται μέ θεωρητικά πράγματα, ἀλλά καί καταβροχθίζουν κυριολεκτικῶς ἄνω τῶν 500 ἑκατομμυρίων ἐτησίως ἐπί δεκάδες χρόνια τώρα καί δέν ἔχουν ἀποδώσει εἰς τό Ταμεῖον τῆς Ἑλλάδος τίποτε ἀπολύτως. Ἐάν στρέψουν ἀλλοῦ τήν κατεύθυνσιν τοῦ ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΥ, ἐάν ὅλοι αὐτοί οἱ Ἐπιστήμονες πάρουν ἐντολή νά ἀσχοληθοῦν μέ τά ἁπλᾶ πράγματα, μέ τά πάρα πολύ ἁπλά πράγματα, τότε αὐτομάτως θά ξεπηδήσουν πολλα δισεκατομμύρια ἀπό ἐκεῖ πού δέν τά περιμέναμε.

Πρέπει νά ἀρχίσουμε καί ἐμεῖς νά πουλᾶμε μυαλό ὅπως πουλοῦσε μυαλό ἡ Πατρίδα μας και ἡ φυλή μας ἐπί χιλιάδες χρόνια. Μόλις σταματήσαμε τήν πώληση τοῦ μυαλοῦ εἴδατε ποῦ φτάσαμε ἀπό ἐμπορικῆς καί οἰκονομικῆς ἀπόψεως. Ἀναλογίζομαι τάς προτροπάς ἀλλά καί τάς ἀπιθάνους φορολογίας διά νά ἀνταπεξέλθουμε στό οἰκονομικό πρόβλημα.

Ἡ πατρίς μας σήμερα δέν παράγει χρήματα, ἁπλῶς καταναλίσκει τόν πλοῦτον τοῦ Θεοῦ, πού πιστέψτε με - δέν εἶναι τῆς παρούσας στιγμῆς νά ἀναλύσουμε καί νά ἀποδείξουμε - ὅτι πλουσιωτέρα χώρα εἰς τήν Κοινήν Ἀγοράν, ἀπό τήν πατρίδα μας, δέν ὑπάρχει.

Θά πρέπει ὅμως κάποια στιγμή Ἕλληνες νά βγάλουν τό Ἑλληνικό Ἀλουμίνιο, δηλαδή τόν βωξίτη καί νά τό μετατρέψουν σέ Ἀλουμίνιο. Διότι ἄν αὔριο τό πρωΐ μᾶς ποῦν οἱ Γάλλοι ξέρετε κάτι, δέν θέλουμε ἄλλο βωξίτη καί φεύγουμε, τί θά γίνη σᾶς παρακαλῶ. Δέν ἀρκεῖ νά μᾶς ἔχη δώσει ὁ Θεός πάνω ἀπό 2 δισεκατομμύρια τόννους βωξίτας, πρέπει νά ἀντιμετωπίσουμε τό πρόβλημα πῶς ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες θά πάρουμε τόν βωξίτη καί θά τόν κάνουμε Ἀλουμίνιο καί ἀντικείμενο ἀλουμινίου, κατσαρόλα, τηγάνι, καί μή νομίζετε ὅτι μόνο οἱ νοικοκυρές χρησιμοποιοῦν τό ἀλουμίνιο. Τό Ἀλουμίνιο γίνεται παράθυρο, πόρτα, πλοῖο, ἀεροπλάνο κ.λ.π. Πρέπει λοιπόν νά φτάση ἡ στιγμή πού αὐτόν τόν ἀνεξάντλητον πλοῦτον τῆς πατρίδος μας νά φτάσουμε ἐμεῖς οἱ ἴδιοι νά μποροῦμε νά τόν κάνουμε δραχμές ἤ δολλάρια. Ἐάν ἀπ' αὐτό τό σημεῖον δέν ξεκινήσωμεν δέν ἐπιλύεται τό οἰκονομικόν πρόβλημα τοῦ τόπου μας.

Καί ἐπειδή οἱ παροιμίες εἶναι σοφές, καί λένε, ἀρχή τό ἥμισυ τοῦ παντός, ἄς ξεκινήσουμε μέ τήν κατεύθυνσι αὐτή ἔστω διότι μετά ἀπό τόσα χρόνια πού εἴμαστε ἐλεύθεροι ὁ ἄλλος δρόμος δέν ἀπέδωσε τίποτε. Προσπαθοῦμε τώρα, πόσοι Ὑπουργοί πόσες κυβερνήσεις δέν προσπάθησαν, ἀλλά ματαίως μέ τό Φορολογικοοικονομοεμπορικόν νά ἐπιλύσουν τό πρόβλημα. Δέν θά παραδεχθοῦμε ὅτι ὅλοι εἶναι ἀνίκανοι, ἁπλούστατα δι' αὐτῆς τῆς ὁδοῦ τό πρόβλημα δέν λύνεται διότι δέν τό ἐπέλυσε και κανένα ἄλλο κράτος καί δέν διαθέτει σχεδόν καμμία πρώτη ὕλη. Ἐνθυμοῦμαι μίαν συνομιλίαν μέ ἕναν τῆς πρώην Ἀνατολικῆς Γερμανίας ὁ ὁποῖος μετά μεγάλης πικρίας μοῦ εἶπε παρ' ὅλη τήν ἐντατική μας ἔρευνα, δέν βρήκαμε καμμία πρώτη ὕλη προσέξτε, παρακαλῶ, καμμία πρώτη ὕλη καί ἔφτασε τό 1980 ἡ Ἀνατολική Γερμανία νά εἶναι ἡ δέκα-

τη βιομηχανική δύναμις τοῦ κόσμου. Ἡ Δυτική Γερμανία ἦταν τρίτη βιομηχανική δύναμις τοῦ κόσμου, ἀλλά καί στήν δυτική Γερμανία ἄν ἐξαιρέσετε λίγο κάρβουνο πού ἔχουν στά ἔγκατα τῆς γῆς, δέν ἔχουν τίποτα ἄλλο. Ἐρωτᾶται, ἐμεῖς τί δέν ἔχουμε; καί πιστέψτε με ὅτι τουλάχιστον ἄν ἐξαιρέσετε τά διαμάντια καί τά σμαράγδια, δέν ὑπάρχει τίποτα ἄλλο πού νά μήν ἔχει ὁ τόπος μας ἁπλῶς δέν εἴμαστε εἰς θέσιν νά τό ἐκμεταλλευτοῦμε.

Εὔχομαι καί ἐλπίζω, ὅτι τόσον οἱ Κυβερνῶντες ὅσον καί οἱ καθηγηταί μας ἰδιαιτέρως καί ὁ Τεχνικός κόσμος τῆς Ἑλλάδος νά προσέξουν λίγο τό πρόβλημα πῶς μᾶς παρουσιάζεται. Νά ἀφήσουμε κατά μέρος τά ἠλεκτρόνια καί τά πρωτόνια, διότι αὐτά δέν εἴμαστε εἰς θέσιν νά τά κυνηγήσουμε νά πάρουμε τήν εὐθύνη ἐπάνω μας, διότι ἡ ἐφηρμοσμένη ἔρευνα ἔχει ἔλεγχο· τί ἔκανες κύριε; καί ποιό εἶναι τό ἀποτέλεσμα μ' αὐτό πού ἔφτιαξες; πουλιέται καί πόσο πουλιέται καί ποιός τό ἀγοράζει; Ἡ θεωρητική ἔρευνα κάνω ἐκεῖ κάτι μετρήσεις καί τίς ἀνακοινώνω καί κύριος οἶδε σέ τί χρονοντούλαπο θά μποῦν καί δέν μᾶς δίδουν τίποτε. Πρέπει λοιπόν αὐτά τά χρήματα τά ὁποῖα καταναλίσκονται εἰς τόν τόπο μας νά ἀλλάξουν κατεύθυνσι.

Εἰς ὅλους τούς τομεῖς ὑπάρχει παντελής ἔλλειψις καί ἀνυπαρξία αὐτοῦ τοῦ προβληματισμοῦ καί τοῦ δεδομένου. Βλέπουμε λοιπόν ὅτι τό θέμα πετρέλαιο καί ἐνέργεια ὅσο καυτό καί ἄν εἶναι, δέν εἶναι μόνο αὐτό. Εἶναι καί αὐτό ἕνα ἀπό τά τόσα ἄλλα τοῦ τόπου μας τό ὁποῖο ἐπειδή πονάει ἐμᾶς, διότι ἐκεῖνοι δέν ἔχουν δυστυχῶς τίποτε, μᾶς ἔχει παρασύρει εἰς τό νά τό ἀντιμετωπίζουμε ἐπί ψυχολογικῆς ἀλλά καί ἐπί θεωρητικῆς βάσεως σέ πολύ μεγάλο βαθμό ἀπό ὅτι στήν πραγματικότητα εἶναι.

Καταλήγω εἰς τό ὅτι διά τῆς συνεργασίας ὅλου τοῦ Ἑλλαδικοῦ χώρου εἶναι δυνατόν ἀλλά καί ἐφικτόν νά ἐπιλύσουμε αὐτά τά προβλήματα. Ἡ ἐπί θεωρητικῆς βάσεως ἀντιμετώπισις καί ὄξυνσις τῶν δεδομένων γιά τό ποιός φταίει καί ποιός δέν φταίει, δέν ἐπιλύει τίποτε, διότι ὅποια καί ἄν εἶναι σήμερα ἡ προσπάθειά μας, νά ἐπιλύσουμε τό πρόβλημα, θά διαπιστώσουμε ὅτι δυστυχῶς δέν εἴμεθα εἰς θέσιν νά τά ἐπιλύσουμε ἐάν δέν παρέμβη ἐάν δέν βοηθήση κάποιος ξένος.

Καί εἶναι πολύ εὔκολο νά ἐννοήσουμε ὅτι οἱ ξένοι ἐνδιαφέρονται πρῶτα γιά τήν δικιά τους πατρίδα, γιά τήν δικιά τους τσέπη καί ἐν συνεχεία ἐνδιαφέρονται για τήν δικιά μας. Πρέπει να σταματήσουμε ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες νά πιστεύουμε ὅτι ἔχουνε ὑποχρέωσιν οἱ διάφοροι ξένοι ἀνά τήν ὑφήλιο νά μᾶς ὑποστηρίζουν καί νά μᾶς βοηθοῦν. Ἔχουν ὑποχρέωσιν ἐκεῖ πού ἔχουν ὑποχρέωσι, καί δέν πρέπει ἐμεῖς να στηρίζουμε τάς ἐλπίδας μας καί τό αὔριό μας εἰς τήν κρίσιν, τήν συνείδησιν, τό πιστεύω καί τήν ἑκάστοτε βούλησιν τοῦ ἑκάστοτε ξένου συμμάχου ἤ και μή, προστάτου μας ἤ καί ἐχθροῦ μας ὅπως καί νά τό πάρουμε.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ Α. ΣΟΦΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Φέρεται σε γνώση των αναγνωστών και των φίλων του περιοδικού «το ΑΝΤΙΔΟΤΟ», ότι η συντακτική επιτροπή στη συνεδρίασή της 29/4/91 εξέλεξε με ψήφους 15 υπέρ και 2 λευκά, τον σ. Καλογερίδη Ευστάθιο στη θέση του υπεύθυνου Δημοσίων Σχέσεων του περιοδικού.

Είναι κατά συνέπεια το μόνο εξουσιοδοτημένο άτομο με το οποίο μπορούν οι φίλοι και αναγνώστες μας να επικοινωνούν για οποιοδήποτε πρόβλημα που αφορά το περιοδικό.

Το Αντίδοτο δεν αναγνωρίζει καμμία άλλη συνενόηση ή συμφωνία με οποιοδήποτε άλλο μέλος της συντακτικής επιτροπής, εκτός εάν πρόκειται για θέμα που έχει τεθεί σε τακτική συνεδρίαση και έχει εγκριθεί από τα 2/3 της συντακτικής επιτροπής.

Για την Συντακτική Επιτροπή

Ο ΕΚΔΟΤΗΣ
Γ. ΣΟΡΩΤΟΣ

Βιβλιοθήκη Κέλσου - Ἔφεσσος

Στήν άλύτρωτη πατρίδα μας, τήν Ἑλλάδα Πέραν τοῦ Αἰγαίου, πού μέ πεῖσμα ἀντιστέκεται ἀπό τήν Κωνσταντινούπολη ἕως τήν Τραπεζούντα τοῦ Πόντου καί ἀπό τά γαλάζια παράλια τῆς Λυκίας ἕως τήν ὀροσειρά τοῦ Ἄμανου στήν Ἀντιόχεια ταξίδεψα ἕξι φορές κατά τή δεκαετία τοῦ 1980-1990.

Προσπάθησα δέ νά φωτογραφήσω μνημεῖα της ἑστιάζοντας, ὄχι μόνο τό φακό τῆς μηχανῆς, ἀλλά καί τό εὐαίσθητο μάτι τῆς ψυχῆς, ἀποτυπώνοντας ἔτσι τό μεγαλεῖο ἀλλά καί τό δρᾶμα τῆς φυλῆς μας.

Οἱ φωτογραφίες τῆς ἔκθεσης αὐτῆς, δέν παρουσιάζουν σκέτα μνημεῖα μιᾶς κάποιας ἐποχῆς ἀλλά μνημεῖα μέ ἑλληνική ταυτότητα, ὅπως: ἐπιγραφές, μωσαϊκά, ἀγάλματα, περίτεχνους βυζαντινούς ναούς, μαντεῖα, ἀρχαῖα θέατρα, βωμούς, μοναστήρια, λυρικές μαρτυρίες μιᾶς περιόδου ἀκμῆς καί αἴγλης τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἀρχιτεκτονήματα πού παρέμειναν ἀνέγγιχτα στό ἀδυσώπητο πέρασμα τῶν αἰώνων καί πού τή μορφή τους δέν μπόρεσαν νά ὀξειδώσουν ὁ ψυχρός ἀγέρας τοῦ Πόντου, ἡ ἁρμύρα τοῦ Αἰγαίου, ὁ καυτός ἥλιος τῶν Ἀσιατικῶν ἀκτῶν τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος, ἀλλά οὔτε κι ἡ ἐσκεμμένη παραχάραξη τῆς ἱστορίας καί ἡ βέβηλη προσπάθεια καπήλευσής των.

Διότι ὅπως λέγει κι ὁ ποιητής:

«Αὐτά δικά σου δέν μπορεῖς, ἐχθρέ τους, νά τά κάμης.
Τά ὑπερασπίζουν ἄτρωτες Ἀσώματες Δυνάμεις».

Προσεγγίζοντας ὁρισμένα ἀπό αὐτά τά μνημεῖα, ζωντανά σημάδια τῆς παρουσίας τοῦ Γένους μας στήν Ἀνατολή, θέλησα νά τά θυμίσω στούς παλιούς τονώνοντας τήν μνήμη των ἀλλά καί νά τά καταστήσω γνωστά στούς νεώτερους κάνοντάς τους ἔτσι νά ἀναγνωρίσουν τήν Ἑλληνικότητα μέσα σ' αὐτά.

Κι ὅμως, μαζί μέ τά μνημεῖα στήν Ἑλλάδα πέραν τοῦ Αἰγαίου βρίσκονται ξεχασμένοι καί λιγοστοί ἀκρίτες τῆς Ρωμιοσύνης πού ἀργοπεθαίνουν.

Ἡ συρρίκνωση τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἶναι γεγονός.

Μετά ἀπό ἐξοντωτικές φορολογίες, ἀναγκαστικές ἀπαλλοτριώσεις, τό κλείσιμο τῶν μειονοτικῶν σχολείων, τίς διώξεις, τίς ἀπελάσεις, τήν τρομοκρατία, στήν Πόλη ἀπέμειναν 3.000 περίπου Ἕλληνες, ἐνῶ στήν Ἴμβρο καί τήν Τένεδο λιγότεροι ἀπό 400, φορτισμένοι μέ ὅλες τίς θλιβερές συνέπειες πού προκαλεῖ ὁ ἀφελληνισμός αὐτός τόσο γιά τούς ἴδιους, ὅσο καί γιά τό Ἔθνος μας.

Τά μηνύματά τους ὅμως ἠχοῦν στίς καρδιές μας.

Ἐπιστροφή στίς ρίζες μας; Ἴσως.

Ἡ λήθη ἀδυνατεῖ νά ἀποκρύψει ἕνα Πολιτισμό χιλιετηρίδων. Ἡ συνείδησή μας δέ μᾶς τό ἐπιτρέπει.

Γιῶργος Μεταξᾶς
Ἔδεσσα 1991

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΗ

«Η ΕΛΛΑΔΑ ΠΕΡΑΝ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ»

Μέ τόν τίτλο «Θησαυροί τῆς Τουρκίας» ὀργανώθηκε ἔκθεσις εἰς τό Ἐθνικόν Ἀρχαιολογικόν Μουσεῖον, εἰς τό Leyden τῆς Ὁλλανδίας.

Ἡ ἔκθεσις ἀποτελεῖται ἀπό 410 διαλεκτά «κομμάτια» ἀπό 23 «Τουρκικάς» ἀρχαίας πόλεις, αὐτό τουλάχιστον ἰσχυρίζονται οἱ ὑπεύθυνοι εἰς τόν ὁδηγόν. Τά ἐκθέματα χρονολογοῦνται ἀπό τήν προϊστορικήν ἐποχήν, ἕως τούς Ἑλληνιστικούς χρόνους, περιλαμβάνοντας τούς θησαυρούς τοῦ Πριάμου, ὡς καί ἕτερα περίφημα Μυκηναϊκά ἀντικείμενα.

Οἱ δέ Τοῦρκοι ξεναγοί, οἱ περισσότεροι ἀπόφοιτοι πανεπιστημίων ἐξηγοῦν εἰς τά ἑκατομμύρια τῶν Εὐρωπαίων καί ἀδαῶν Ἀμερικανῶν τουριστῶν ὅτι οἱ Τοῦρκοι εἶναι γηγενεῖς αὐτόχθονες τῆς Μικρᾶς Ἀσίας (ἔχουν ξεχάσει ὅτι προέρχονται ἀπό τήν περιοχή τοῦ Τιέν - Σάν τῆς Κίνας) καί ὅτι εἶναι δημιουργοί πολιτισμοῦ. Συσχετίζουν τόν Ὅμηρο μέ τόν Ὀμέρ Μπέη καί μέ διπλωματική ἀφέλεια ἰσχυρίζονται ὅτι ἡ Ἄρτεμις εἰς τά Ἑλληνικά, ἥτις καλεῖται Diana εἰς τά Λατινικά, ὀνομάζεται Κυβέλη... εἰς τά Τουρκικά!!!

Τοῦρκοι, Σλαῦοι, Βούλγαροι ὅλοι κατέχουν τμήματα καί κατά καιρούς διεκδικοῦν καί νέα, τοῦ Ἑλληνικοῦ χώρου. Ἀλλά σήμερα (διαχρονικῶς) τό ποτήρι τῆς ἀγανακτήσεως ξεχείλισε, δέν εἶναι δυνατόν νά βρεθῇ κάποια δικαιολογία καί εἴπαμε φθάνει. Ὡς ἐδῶ καί μή παρέκει. Καί εἴπαμε ὅτι δέν πάει ἄλλο αὐτή ἡ εὐγενική σιωπή, πολύ ὕποπτη, ἡ ὁποία καθιερώθηκε ὡς ταμποῦ ἐδῶ καί πολλά χρόνια ἀπό τούς ἑκάστοτε λαπάδες «ἐθνικούς κυβερνῆτες» καί ἀπό τά ἀνθρωποειδῆ, τά ὁποῖα τούς ἀκολουθοῦν, τά ὁποῖα κατά τύχη ἐγεννήθησαν εἰς αὐτόν τόν μαγικόν τόπον καί ἔχουν τόση σχέση μέ τόν Ἑλληνικόν Πολιτισμόν, ὅση καί ὁ Homo Sapiens Cafrus (ὑπάρχει γραμματικόν λάθος ἀλλά δέν πειράζει, ἔτσι ἀποδίδεται καλλίτερα).

Ὅλοι λοιπόν διεκδικοῦν. Τοῦρκοι, Βούλγαροι, Σλαῦοι, Ἀλβανοί (ποιοί Ἀλβανοί;), οἱ Αἰγύπτιοι δέν ξέρω, σέ λίγο εἶναι δυνατόν νά ἐγήρουν θέμα Βακουφίων εἰς τήν Καβάλα καί στήν Πελοπόννησο! Καί ὁ Homo Νεοδημοκράτικους, Πασόκους καί Κομμούνους τί κάνει;

Τί κάνει; Ρωτᾶ ἄν τοῦ διεκδικοῦν τήν πλατεῖα Kolonakiou, ὅπου πίνει τόν καφέ του, τήν οἰκονομικήν του ἄνεσιν ἤ τήν θεσούλα του εἰς τό Δημόσιον.

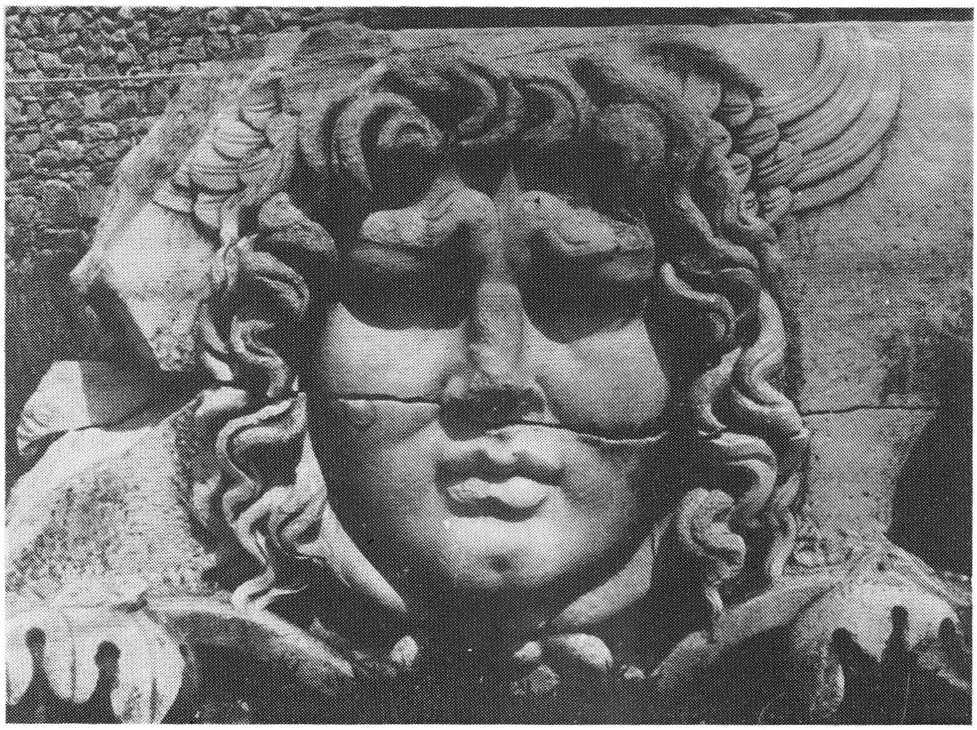
Ἄν ὄχι, ὅλα καλά.

Ἐμεῖς ὅμως διεκδικοῦμε ξανά τήν Ἑλλάδα, ὄχι τόν Ἑλλαδικόν χῶρον, ἀλλά τήν Ἑλλάδα ὁλόκληρον. Ἔξω ὅλαι αἱ μειονότητες ἀπό τά Τίρανα, τό Βελιγράδι, τήν Σόφια, τήν Ἄγκυρα, τήν Λευκωσία καί τήν Ἀθήνα.

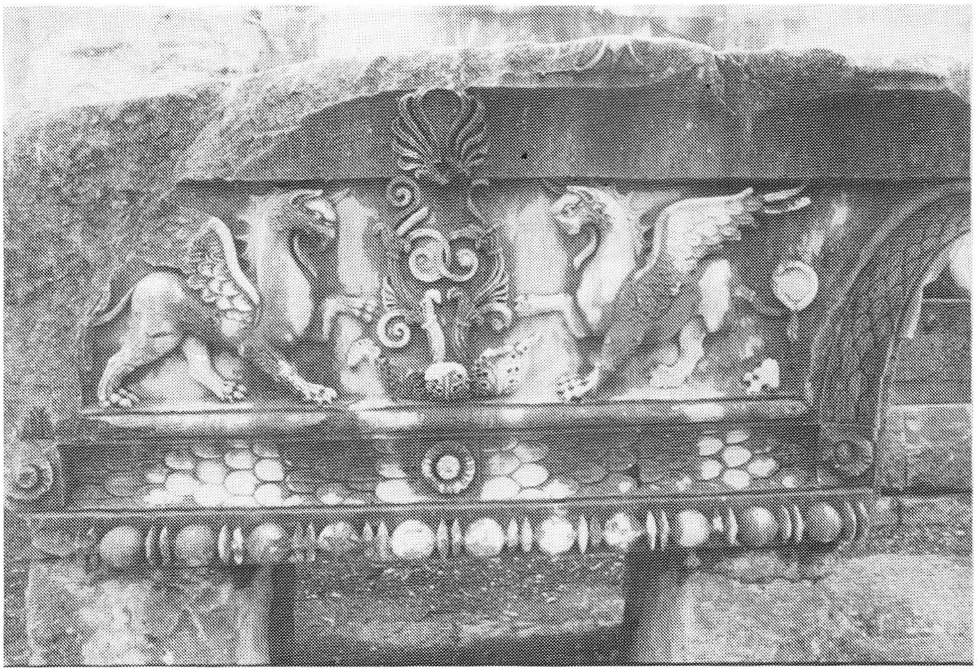
Ὅποιοι καί νά κατοικοῦν σήμερον αὐτά τά μέρη, ἀποτελοῦν πολιτισμική μειονότητα, διότι τό μόνο, τό ὁποῖον ἄφησαν καί ἀφήνουν εἶναι τά σκουπίδια καί τά περιττώματά τους. Οἱ δημιουργοί πολιτισμοῦ ἀφήνουν ἄλλα ἴχνη, τά ὁποῖα ἕως καί σήμερα δείχνουν ὅτι καί πέραν τῶν ὁρίων τῆς Τουρκίας, σήμερον οἱ κατέχοντες εἶναι πολιτισμικές μειονότητες καί εἰς τάς διεκδικήσεις ἔχουν δικαιώματα οἱ δημιουργοί πολιτισμῶν καί ὄχι περιττωμάτων.

Αὐτό ὀφείλουν νά τό ἀντιληφθοῦν οἱ κομματικοί ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι ὡς ἀνόητοι, ἄμετροι, ἀνοικονόμητοι, μέ ὅλη τήν ἀσχήμια τῆς νεοπλουτίστικης ἀντιλήψεώς τους καί τῆς νοτροπίας super market· μέ τούς κυβολίθους γιά κεφάλι καί τίς λουστραρισμένες ψεύτικες φάτσες, μέ τήν μονότονη οὐδετερότητα καί τήν ὁλοκληρωτική ἔλλειψι ὑποτυπώδους φαντασίας, εἶναι ἐκ τῶν πραγμάτων ἀδύνατον αὐτοί οἱ νάνοι τοῦ πνεύματος νά ὑπερασπισθοῦν τόν γίγαντα Ἑλληνικόν Πολιτισμόν καί τά ἐδάφη, τά ὁποῖα τόν ἐγέννησαν καί ἔθρεψαν.

Αὐτό διατρανώνει ἡ σημαντική προσπάθεια τοῦ Γεωργίου Μεταξᾶ, ἡ ὁποία περιφερομένη εἰς τόν Ἑλλαδικόν χῶρον (προχθές Ἀθῆναι, ἐχθές Κομοτηνή, Σήμερον Ἔδεσσα, Αὔριον...) ὑψώνει τό λάβαρον ἐναντίον τῆς ἐθνικῆς ὑπνώσεως καί καλεῖ ἅπαντας νά ἐγερθοῦν ἐκ τοῦ ἀστικοῦ ληθάργου καί τοῦ καταναλωτικοῦ ροχαλητοῦ. Ὅσοι ζωντανοί προσέλθετε. Ἐδῶ καί καιρό τά λάβαρα τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἔχουν ὑψωθεῖ, ὅσοι τά βλέπουν καί ὅπου τά βλέπουν ἄς πυκνώσουν τάς τάξεις. Εἶναι καιρός αὐτός ὁ τόπος, ὁ ὁποῖος ἐγέννα ὑμνωδούς, ἀθλητάς, τραγωδούς, φιλοσόφους καί μαχητάς, νά σταματήσει νά ξερνᾶ τραγουδιστάς, ποδοσφαιριστάς, θεατρίνους, ἀπατεώνας καί πολιτικούς.

ΜΕΔΟΥΣΑ (Μαντεῖο 'Απόλλωνος) ΔΙΔΥΜΑ

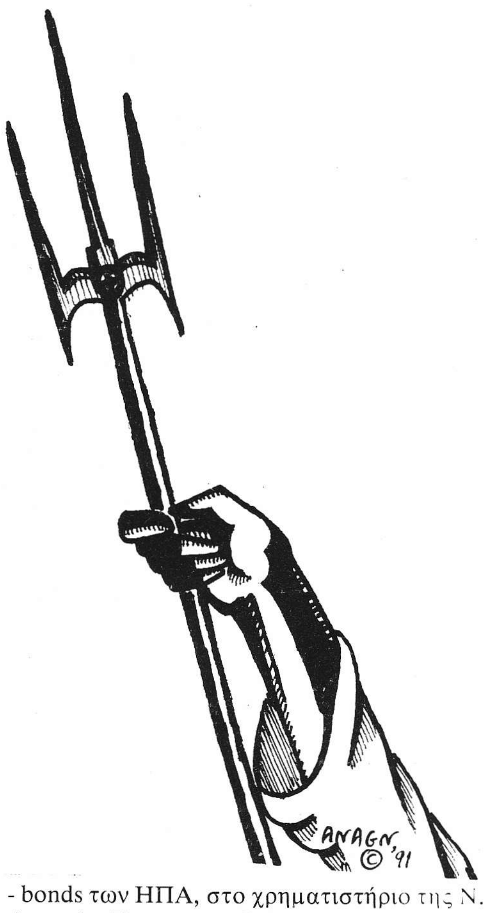

ΜΑΝΤΕΙΟ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΔΙΔΥΜΑ

ΑΠΟ ΤΗ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΑΣΤΙΚΗ ΤΑΞΗ ΣΤΟ ΕΘΝΙΚΟ «ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΟ»

Έχουν περάσει αιώνες από τότε που δημιουργήθηκαν τα έθνη - κράτη και αναπτύχθηκαν οι Ευρωπαϊκοί εθνικισμοί. Σ' όλες τις εθνικές και πολιτικές ανακατατάξεις που επακολούθησαν η αστική τάξη έπαιξε τον ηγετικό καθοδηγητικό ρόλο. Μπορούμε μάλιστα να υποστηρίξουμε ότι η αστική τάξη είχε μια εθνική συνείδηση και προοπτική, αφού τα συμφέροντα και η επέκταση της δυνάμεως του έθνους συνέπιπτε ή και ταυτιζότανε απολύτως και με τα δικά της ταξικά συμφέροντα. **Ισχυρή αστική τάξη σήμαινε και ισχυρό έθνος και ισχυρό έθνος προϋπέθετε μια εύρωστη και ισχυρή αστική τάξη.** Αυτή όμως η ισοσοδυναμία αποδείκτηκε ιστορικά «τυχαία». Διότι αυτό που επιζητούσε πάντα η αστική τάξη ήταν η οικονομική της επέκταση με την παράλληλη πολιτική της επιρροή. Με την πλήρη επικράτησή της επί της φεουδαρχίας και των αριστοκρατών δηλ. επί των ξεπερασμένων τρόπων και μορφών παραγωγής που αντιπροσώπευε ο «παλαιός κόσμος», η αστική τάξη, ως τάξη «αντιπροσώπευε» το έθνος οικονομικά, ιδεολογικά και πολιτιστικά και άρχιζε να παίρνει τα ηνία στον πολιτικό και κοινωνικό τομέα. **Ήταν όμως πάντα μια «εθνική» αστική τάξη της οποίας η πολιτική και οικονομική δύναμη δεν ξεπερνούσε τα σύνορα της χώρας.**

Αργότερα τα ισχυρά έθνη - κράτη με τις ισχυρές αστικές τάξεις απλώθηκαν με τον ιμπεριαλισμό τους, δημιούργησαν αποικίες, εκμεταλλεύτηκαν τον ορυκτό τους πλούτο, έθεσαν τον χρυσό ως βάση του παγκόσμιου νομισματικού συστήματος, έλεγχαν μέσω της κυριαρχίας επί των θαλασσών το διεθνές εμπόριο. Η εμπορευματοπαραγωγή ανήλθε στα ύψη, η ταχύτητα των συναλλαγών και τα εμπορικά ισοζύγια υπονόμευαν το ένα το άλλο και τα δύο μαζί το έθνος, **οι αστικές τάξεις έπαψαν να έχουν τον παραδοσιακό εθνικό χαρακτήρα και αποκτούσαν διεθνή υπόσταση. Ο αστός από τη φύση του (εργασία) είναι κοσμοπολίτης.** Είναι «αναγκασμένος» ν' αναζητεί το κέρδος παντού. Μπορεί να κατέχει βιομηχανίες στην χώρα του, τράπεζες στο εξωτερικό, να επενδύει τα κεφάλαιά του στους τομείς έρευνας - τεχνολογίας στην Ιαπωνία, στα junk

- bonds των ΗΠΑ, στο χρηματιστήριο της Ν. Αφρικής. **Η οικονομική του παρουσία είναι διεθνής άρα διεθνής η σκέψη και οι ενέργειές του.**

Αυτόματα γίνεται άτομο χωρίς πατρίδα, «πατρίδα» του είναι εκεί όπου βρίσκεται και η περιουσία του. Τα εθνικά σύνορα της χώρας του, περιορίζουν τις συναλλαγές του και του δημιουργούν οικονομικές δυσχέρειες. Η διαφοροποίηση των νομοθεσιών σε θέματα εισαγωγών - εξαγωγών και ποσοστώσεων, ασφαλειών, κανόνων ελέγχου και τυποποίησης, λογιστικών συστημάτων, αυξάνουν το κόστος των εργασιών του. Αύξηση κόστους; Καθυστερήσεις; Δεν θα είμαστε καλά! Ο σύγχρονος αστός όλα μπορεί να τ' ανεχθεί εκτός απ' αυτά! Η είσοδος της Αμερικής στο προσκήνιο

συνοδεύτηκε από την αντικατάσταση του χρυσού από το δολλάριο, το δολλάριο παρά την υπερ - χρέωση των ΗΠΑ παραμένει μονίμως ψηλά από το χρηματιστήριο της Ν. Υόρκης για να είμαστε όλοι από κάτω του, οι συναλλαγές και οι υπηρεσίες αυξάνονταν με ρυθμούς γεωμετρικής προόδου.

«Ο χρόνος είναι χρήμα» φωνάζουν υστερικά οι αστοί. **Τα σύνορα όμως όπως είπαμε κάνουν χρονοβόρες και ανεβάζουν το κόστος σ' όλες τις οικονομικές διαδικασίες**, τις αγορές χρήματος και κεφαλαίων, εργασίας και τραπεζικών λειτουργιών. Εξίσου σημαντικό είναι οι αντιθέσεις και διαφοροποιήσεις στον πολιτικό τομέα, στις αποφάσεις που λάμβανε κάθε έθνος ξεχωριστά και στην μετέπειτα υποχρεωτική «εναρμόνισή» τους. Διαφορετικές αποφάσεις στην εποχή του ισοπεδωτισμού με βάση τα ιδιαίτερα συμφέροντα κάθε έθνους; Τουλάχιστον... απαράδεκτος εθνικισμός για τους μεγαλοαστούς της «Βιομηχανικής Στρογγυλής Τραπέζης» που περιλαμβάνει την αφρόκρεμα των Ευρωπαίων καπιταλιστών. Με λίγα λόγια τα σύνορα είναι οικονομικώς ασύμφορα - λένε οι εκπρόσωποι της αστικής τάξεως - πρέπει να καταργηθούν. Το 1985 αποφασίσθηκε η οικονομική ένωση της Ευρώπης, η κατάργηση όλων των «τεχνητών» εμποδίων - συνόρων που βάζουν εμπόδια στα επενδυτικά προγράμματα των πολυεθνικών. Έτσι εμφανίσθηκε μπροστά μας ο «ιεροφάντης» Ντελόρ (η έκφραση του Λεόν Ντεγκρέλ) που μας μίλησε για την ανάγκη (αλήθεια για ποιους) ύπαρξης κοινής νομοθεσίας, κοινού δικαίου, κοινού νομίσματος (ECU) κοινού τραπεζικού συστήματος, κοινής πηγής αποφάσεων (Ευρωκοινοβούλιο) κ.ο.κ.

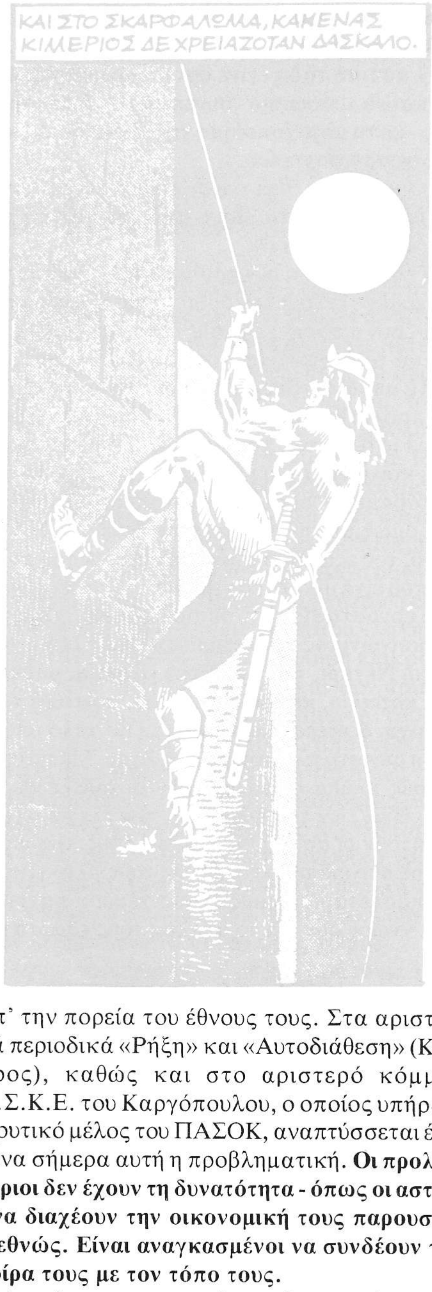
Το κοινό δίκαιο και η νομοθεσία συμβάλουν στην καλύτερη εξυπηρέτηση των πολυεθνικών διότι δεν χρειάζεται να λαμβάνουν υπόψιν τους το διαφορετικό εθνικό δίκαιο κάθε φορά που θέλουν να επενδύσουν σε μια χώρα. Το κοινό νόμισμα βοηθάει διότι οι πολυεθνικές δεν χρειάζεται να καθυστερούν με τις μετατροπές των ισοτιμιών και την εθνική νομισματική πολιτική κάθε κράτους. Η κοινή σημαία με τ' αστεράκια, η κοινή εκπροσώπηση, οι αποφάσεις που θα παίρνονται στο πολυ - εθνικό Ευρωκοινοβούλιο και όχι στα εθνικά Συμβούλια Υπουργών, ή - ίσως - κοινή γλώσσα αποτελούν το επιστέγασμα του θανάτου των εθνών και των βαπτισίων της «παγκόσμιας δημοκρατίας». Όμορφος κόσμος, ηθικός, εβραϊκά πλασμένος!

Η αστική τάξη έγινε όχι μόνο διεθνής, αλλά και «απρόσωπη» - συνέπεια του διεθνισμού της - με τη μετοχοποίηση της ιδιοκτησίας και του χρηματιστηρίου.

Όπως όμως όλοι γνωρίζουμε η ανθρωπότητα δεν αποτελείται μόνο από την αστική τάξη (καλά θα ήταν!).

Υπάρχουν και οι «προλετάριοι», με την γενικευμένη έννοια του όρου. Είναι οι άνθρωποι που ζουν από την εργασία τους και τα περιουσιακά τους στοιχεία, τους συνδέουν ίσως και με τα μεσαία στρώματα. Και υπάρχουν σήμερα προλετάριοι ρωτούν πονηρά οι φιλελεύθεροι; Γιατί, μήπως γίναμε όλοι αστοί οικονομικά, κοινωνικά και ιδεολογικά και δεν το καταλάβαμε; Φυσικά και υπάρχουν προλετάριοι, όχι όμως με την εικόνα που έδινε ο Μαρξ το 1850, του εξαθλειωμένου ετοιμοθάνατου πολίτη που είχε μικρότερη αξία από το μηχάνημα του εργοστασίου στ' οποίο δούλευε. **Υπάρχει ο «κοινωνικός προλετάριος» όπως λέει ο Αντόνιο Νέγκρι, που λαμβάνει εργασία, μόρφωση, κατοικία, περιβάλλον, υγεία, πολιτική συμμετοχή, δευτέρας κατηγορίας.** Πιο απλά υπάρχει η μέγιστη πλειοψηφία του λαού. Με τέτοιου είδους ηλίθια «ερωτήματα» οι φιλελεύθεροι που θυμίζουν τον Φλωμπέρ που έλεγε: «Τι επιζητούν οι αστοί; Να φέρουν τους προλετάριους στο επίπεδο της δικής τους βλακείας». Οι προλετάριοι όμως έχουν σήμερα πατρίδα και γνωρίζουν ότι το μέλλον τους εξαρτάται

απ' την πορεία του έθνους τους. Στα αριστερά περιοδικά «Ρήξη» και «Αυτοδιάθεση» (Κύπρος), καθώς και στο αριστερό κόμμα Α.Σ.Κ.Ε. του Καργόπουλου, ο οποίος υπήρξε ιδρυτικό μέλος του ΠΑΣΟΚ, αναπτύσσεται έντονα σήμερα αυτή η προβληματική. **Οι προλετάριοι δεν έχουν τη δυνατότητα - όπως οι αστοί - να διαχέουν την οικονομική τους παρουσία διεθνώς. Είναι αναγκασμένοι να συνδέουν τη μοίρα τους με τον τόπο τους.**

Αυτοί που αγανακτούν και διαμαρτύρονται για τα μεταναστευτικά ρεύματα των ξένων εργατών, την έξοδο των κεφαλαίων από την χώρα προς το εξωτερικό, το ξεπούλημα των εθνικών οικονομικών μονάδων είναι οι προλετάριοι και όχι φυσικά οι αστοί που πρωτοστατούν στην εθνική υποτέλεια. Απ' αυτή την οπτική λοιπόν δεν είναι παράξενο το γεγονός ότι οι εργατικές τάξεις συσπειρώνονται στα εθνικιστικά κόμματα και ότι τα ΚΚ της Γαλλίας και Ιταλίας αποτελούν δεξαμενές ψήφων προς τον Λεπέν και τους Λομβαρδιανούς.

Ο προλετάριος θέλει δεν θέλει, δεν μπορεί να ξεφύγει από την κοινωνική του θέση. Η πολιτική, οικονομική και κοινωνική του οντότητα είναι ανύπαρκτη στο σημερινό σύστημα. Η Ευρώπη του '92 τον πετάει σε μια αγορά που βασίζεται στην «ελαστικότητα της εργασίας» δίχως τα σύνορα που τον προστάτευαν από τον αθέμιτο ανταγωνισμό των ισχυροτέρων του εξωτερικού.

Η μόνη του επιβίωση τα εθνικά σύνορα και όσοι τα υπερασπίζονται. Η ροή των πραγμάτων τον μετατρέπει σ' «εθνικιστή». Αλληλεξάρτηση ατόμου - έθνους.

Η ιδέα των εξαθλιωμένων μαζών της Ανατολής που φτάνουν στη Δύση, των εκατομ. εγχρώμων που κατακλύζουν την πατρίδα του των κομμάτων που διαιωνίζουν αντί να επιλύουν το πρόβλημα, των πολυεθνικών που καθορίζουν τις εξελίξεις και κρύβονται πίσω απ' όλα αυτά, **αυξάνουν τη συνείδηση του εθνισμού του.**

Η πολιτιστική επίδραση κάτω από την οποία γαλουχήθηκε η αστική τάξη, φιλελεύθερη, σοσιαλίζουσα και κοσμοπολίτικη, είναι άγνωστη στον προλετάριο. Οι έννοιες αυτές αποτελούσαν πνευματική πολυτέλεια γι' αυτόν του οποίου ο κόσμος τελείωνε στα όρια της οικογένειάς του και της κοινωνικής του ομάδος.

Τώρα πια που τα εβραϊκά ιδεολογήματα διαλύονται στον αέρα και το σύστημα αποκαλύπτει μέρος του αληθινού του προσώπου, ο «κοινωνικός προλετάριος» - μέσος πολίτης, αντιλαμβάνεται την απάτη.

Ο διεθνισμός αποτελεί την καταστροφή του. Η κατάργηση των συνόρων τον αφήνει εκτεθειμένο στην εκμετάλλευση. **Ο εθνικισμός, ο μόνος τρόπος για να επιζήσει σε μια πολυφυλετική κοινωνία που του ετοιμάζουνε καπιταλιστές και μαρξιστές.**

Η «εθνική» αστική τάξη πέθανε, ζήτω το εθνικό «προλεταριάτο».

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΡΙΤΟΣ

ΜΑΡΙΑ ΑΛΑΜΑΝΙΔΟΥ

«'Αγωνιζόμεθα γιά νά κρατήσωμε ἀναμμένην τήν Φλόγα τοῦ Αἰωνίου καί 'Αθανάτου 'Ελληνισμοῦ».

Δίς 'Αλαμανίδου, ὁ Μέγας 'Αλέξανδρος εἶπεν «Τό ζεῖν ὀφείλω εἰς τόν πατέραν μου, τό εὖ ζεῖν εἰς τόν διδάσκαλόν μου». Μέ αὐτό τό πνεῦμα καί ἐγώ, ὡς εἷς ἐκ τῶν πλέον προσφάτων μαθητῶν σας, σᾶς καλωσορίζω εἰς αὐτήν τήν συνέντευξιν. 'Αποτελεῖ τιμή δι' ἐμέ νά ἔχω τήν ὑμετέραν συνέντευξιν ὡς πρώτην συνέντευξιν τήν ὁποίαν πραγματοποιῶ, διά νά περιλάβω εἰς ἄρθρον τό ὁποῖον ἑτοιμάζω διά τόν 'Ελληνισμόν τῆς Συρίας.

Θ.Δ.Β.

Δίς 'Αλαμανίδου: *Εὐχαριστῶ πολύ, εἶναι ἐξ' ἴσου καί ἡμετέρα τιμή.*

Τό 'Αντίδοτο: Νά εἰσέλθωμεν ἀπ' εὐθείας εἰς τό θέμα. Πότε καί πῶς ἐπραγματοποιήθη ἡ πρώτη σας ἐπαφή μέ τήν Συρίαν καί τόν 'Ελληνισμόν της;

Δίς 'Αλαμανίδου: *Τήν πρώτη φορά πού πῆγα ἐκεῖ ἦταν τό 1944. Τότε ἦταν πόλεμος. Κάθησα δύο χρόνια καί μετά ἔφυγα καί ἐπῆγα εἰς τήν Χάϊφα κατά τήν ἐπιθυμίαν τῆς ἐκεῖ παροικίας νά ἐπιστρέψω εἰς τό σχολεῖον τῆς Χάϊφας. Μετά τό 1948, ἐφύγαμε ὅλοι (σ.σ. Ἕλληνες καί Ἄραβες λόγω τοῦ 'Αραβοϊσραηλινοῦ πολέμου) καί ἐπῆγα διά τρία περίπου χρόνια εἰς τόν Λίβανο. Κατόπιν μέ ζητᾶ ἡ Δαμασκός τό 1952, καί ἐπῆγα πάλι στήν Συρία. 'Εκεῖ παρέλαβα τήν Σχολή, τήν ὀργάνωσα, σιγά-σιγά προσπάθησα νά τήν ἀναδείξω, νά μεταδώσω τά 'Ελληνικά Γράμματα καί τόν 'Ελληνικό Πολιτισμό, νά ἐμφυτέψω εἰς τάς ψυχάς τῶν παιδιῶν τήν 'Ελλάδα, καί νά τά κάνω νά ἀγαπήσουν τήν πατρίδα μας, μέ διάφορες τελετές καί ἐκδηλώσεις ὅπως αὐτή τῆς 25ης Μαρτίου πρό πάντων, ἡ μεγαλυτέρα τελετή ἀπό ὅλας τάς τελετάς τάς ὁποίας ὀργανώναμε, καί πολλές ἄλλες. 'Η 25η Μαρτίου ἦταν μιά τελετή εἰς τήν ὁποία παρευρίσκοντο ὅλοι οἱ Ἕλληνες Πρέσβεις τῆς περιοχῆς, τῆς Συρίας, τοῦ Λιβάνου, καί τῆς 'Ιορδανίας πολλές φορές. Ἦταν πάντα ἡ πιό μεγάλη τελετή. 'Εμαζεύοντο οἱ γονεῖς, τά παιδιά, ἡ ἡγεσία τοῦ Πατριαρχείου 'Αντιοχείας, καί σχεδόν πάντα καί ὁ ἴδιος ὁ Πατριάρχης. Ὅλοι νοιώθαμε Ἕλληνες καί κοντά στήν 'Ελλάδα.* ***'Ο κόσμος ὅμως δέν ἦταν μόνο Ἕλληνες. Ἦσαν καί Ἄραβες, δηλαδή κάτοικοι τῆς Συρίας οἱ ὁποῖοι εἶχαν 'Ελληνικήν καταγωγήν καί εἶχαν ἐξαραβισθεῖ μέ τήν παρέλευσιν τοῦ χρόνου. Εἶχαν ξεχάσει τά 'Ελληνικά Γράμματα καί τά 'Ελληνικά Ἔθιμα. Τό μόνο τό ὁποῖον τούς εἶχεν μείνει ἦταν τό Ἑλληνικό ὄνομα. Ἄκουες τό ὄνομα «Μπαουάντης» ἀπό Διαμαντής, «Γκαράσκη» ἀπό Καραΐσκος, καί ἀκόμη ἁγνά 'Ελληνικά ὀνόματα. Ἤρχοντο νά ἐγγράψουν τά παιδιά τους στό σχολεῖο καί ἔβλεπες νά καταγράφονται ὀνόματα ὅπως Χαιρόπουλος, Εὐπραξίας κ.ἄ., χωρίς νά ἔχουν αὐτά τά ἄτομα ἰδέαν ἀπό 'Ελληνισμόν. Μοῦ ἔκαμε κατάπληξι! Σιγά-σιγά ὅμως αὐτοί οἱ ἄνθρωποι (σ.σ. μέσω τοῦ 'Ελληνικοῦ Σχολείου) ἄρχισαν νά ἐξελληνίζονται καί νά νοιώθουν τόν 'Ελληνικό παλμό. Ἔβλεπαν τά παιδιά τους νά ὁμιλοῦν 'Ελληνικά, νά χωρεύουν 'Ελληνικούς χορούς, νά κρατοῦν 'Ελληνικές σημαῖες, νά ἀγαποῦν τήν 'Ελλάδα καί νά ὁμιλοῦν δι' αὐτήν, νά φέρουν 'Ελληνικές ἐνδυμασίες καί νά ντύνονται μέ 'Ελληνικά χρώματα.*** *Οἱ γονεῖς καί οἱ παππούδες καί γιαγιάδες αὐτῶν τῶν παιδιῶν ἐδάκρυζαν ὅταν ἔβλεπαν ὅλα αὐτά. 'Εκρατοῦσαν τάς 'Ελληνικάς ἐνδυμασίας καί τάς ἐτοποθετοῦσαν σέ βιτρίνες γιά νά τίς βλέπουν. Ἔτσι πέρασαν πολλά χρόνια καί τό ἔργο ἄρχισε νά ἀποδίδη. Πολλές προσωπικότητες ἐπέρασαν ἀπό ἐκεῖ καί ἐκτίμησαν τό ἔργο αὐτό, καί τό* ***'Ελληνικό Κράτος μέ παρασημοφόρησε μέ τό μετάλλιο τῆς Εὐποιίας τό ἔτος 1969.***

Τό 'Αντίδοτο: Πῆτε μας διά τό Σχολεῖον. Πότε ἱδρύθη, πότε ἐκτίσθη πῶς ἐλειτούργησεν, κ.λ.π.

Δίς 'Αλαμανίδου: *Τό σχολεῖον αὐτό ἐκτίσθη μέ πολλούς κόπους καί μόχθους. 'Εκτίσθη ἀπό Μικρασιάτας Ἕλληνας οἱ ὁποῖοι ἦσαν πτωχοί ἐργάται καί μυλωνάδες. Μετά μεγάλης ὑστερήσεως κατόρθωσαν νά κτίσουν τό 'Ελληνικόν Δημοτικόν Σχολεῖον Δαμασκοῦ τό ἔτος 1919. 'Εγώ εἶχα τήν τύχη νά κάμω τήν τελετή τῆς Πεντηκονταετηρίδος. Ἦταν μιά πολύ ἀναμνηστική ἑορτή, μιά ἀπό τίς μεγαλύτερες, ἐδώσαμε ἀναμνηστικά μετάλλια, καί εἶχαν λάβει μέρος καί οἱ παλαιοί μαθηταί τοῦ Σχολείου.*

Τό σχολειο τῆς Δαμασκοῦ λειτουργοῦσε κανονικά ὅπως ὅλα τά ἄλλα Σχολεῖα τῆς Συρίας καί τῆς Παλαιστίνης. Εἴχαμε ἔξι τάξεις δημοτικοῦ, καί ἐδιδάσκαμε τά μαθήματα εἰς τήν 'Ελληνικήν Γλῶσσαν απο βιβλία ἀπεσταλμένα ἐξ 'Ελλάδος ἀπό τό 'Ελληνικόν 'Υπουργεῖον Παιδείας. Δηλαδή ἐδιδάσκαμε με τά ἴδια βιβλια πού ἐδίδασκαν

ἐν Ἑλλάδι. Ἐπίσης ἐδιδάσκαμε τήν Ἀραβικήν, τήν Ἀγγλικήν καί τήν Γαλλικήν ὡς γλῶσσες μόνον.

Τό ἔτος 1969 ὅμως, ἦταν μιά δύσκολη περίοδος γιά τόν Ἑλληνισμό καί τό Σχολεῖο μας. **Ἡ Συρία τό 1969 ἔγινε Σοσιαλιστική. Ἀμέσως ἀπηγορεύθη ἡ διδασκαλία τῶν Ἑλληνικῶν ὄχι μόνο στό σχολεῖο μας, ἀλλά καί τῶν ἄλλων ξένων γλωσσῶν τῶν ἄλλων ξένων κοινοτήτων, σέ ὅλα τά ἄλλα ξένα σχολεῖα. Ἔπρεπε νά διδάξωμεν πλέον ὅλα τά μαθήματα εἰς τήν Ἀραβικήν Γλῶσσαν.** Μετά δυσκολίας μᾶς ἐπέτρεψαν καί ἔγινε ἡ Τελετή τῆς Πεντηκονταετηρίδος διότι καί αὐ-

Δίς Ἀλαμανίδου: Ναί πραγματικῶς εἴχαμε ἀντιμετωπίσει πάρα πολλές καί σοβαρές δυσκολίες. Πολλές φορές ἤρχοντο εἰς τήν Σχολήν μας οἱ ἐπιθεωρηταί τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας τῆς Συρίας, καί ἔβλεπαν εἰς τούς τοίχους τοῦ Σχολείου κρεμασμένες εἰκόνες τῶν ἡρώων τοῦ 1821 ὅπως τόν Κολοκοτρώνη, τόν Καραϊσκάκη, τόν Μπότσαρη, τήν Μπουμπουλίνα κ.ἄ.. Ἀπό φανατισμό κινούμενοι οἱ περισσότεροι μᾶς ἔλεγαν νά τά κατεβάσωμε. «Τί εἶναι αὐτά;» μᾶς ἐρωτοῦσαν. Ἄν καί τούς ἐξηγούσαμε μέ τόν πιό εὐγενικό τρόπο, μᾶς ἀπαντοῦσαν ὅτι ἐδῶ δέν θά κάνωμε κράτος ἐν κράτει. Πρέπει νά τά κατεβάσετε. **Ἐπίσης μᾶς**

Ἡ Δίς Μαρία Ἀλαμανίδου δίδουσα συνέντευξιν εἰς τόν συνεργάτην τοῦ περιοδικοῦ κ. Βαράκλαν. (Φωτ.: Τούλα Δημητρίου)

τά ἀπηγορεύθησαν. Ἀφοῦ ἀμέσως, μᾶς ὑποχρέωσαν νά βάλωμε καί μουσουλμάνους εἰς τό σχολεῖο καί νά φέρωμε καί Χότζα γιά νά διδάξη τήν θρησκείαν τοῦ Μωάμεθ εἰς αὐτά. Διά νά ἀποφύγωμεν αὐτό, ἀναγκασθήκαμε νά καταργήσωμε μία τάξι, νά δηλώσωμε ὀλιγώτερες τάξεις καί νά μήν πάρωμε τό Χότζα. Ἔτσι κρυφά ἐδιδάσκαμε τάς ἄλλας τάξεις χωρίς νά δηλώνωμε ἤ νά γνωρίζει τό Συριακό Ὑπουργεῖον Παιδείας ὅτι ἐλειτουργοῦσεν πλῆρες Δημοτικόν Σχολεῖον. Δόξα τῷ Θεῷ ὅμως, με τήν βοήθειάν Του, καί μέ τήν συμπαράστασιν τῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας, τήν καλυτέραν συμπαράστασιν, ὡς καί αὐτήν τοῦ Πατριαρχείου τό ὁποῖον τότε ἦταν πολύ φιλελληνικόν, ἀντιμετωπίζαμε ὅλας τά δυσκολίας.

Τό Ἀντίδοτο: Εἴχατε ἀντιμετωπίσει περισσοτέρας δυσκολίας ἀπό τάς ἤδη προαναφερθεῖσας;

ἀπηγόρευσαν νά διδάξωμεν καί τήν Ἑλληνικήν Ἱστορίαν. Μόνον Ἑλληνικά ὡς Γλῶσσαν μᾶς ἐπέτρεψαν νά διδάξωμεν. Τότε καί ἐγώ ἐπῆρα τά βιβλία τῆς Ἱστορίας καί τά ἔδωσα εἰς τά παιδιά ἀντί τοῦ ἀναγνωσματαρίου. Ὅταν λοιπόν μέ ἐρώτησε ὁ Σύριος ἐπιθεωρητής τί βιβλία εἶναι αὐτά, τοῦ ἀπήντησα ὅτι ἦταν ἀναγνωσματάρια. Ποῦ νά ξέρουν τί γινότανε. Τό πιό δύσκολο ὅμως ἦταν ὅταν ἤρχετο ἐπιτροπή ἀπό τό Ὑπουργεῖο Παιδείας διά νά ἐξετάση καί νά ἐλέγξη τό πρόγραμμα τῆς Ἑορτῆς τῆς 25ης Μαρτίου. Τότε ἐπαρευρίσκοντο καί πολλά μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος. Ἡ καρδιά τους ἐκτυπούσε ἀπό φοβο διότι αὐτοί ἦταν καί πάρα πολύ αὐστηροί. Ἐγώ ἔδιδα θάρρος εἰς ὅλους καί τούς ἔλεγα νά μήν φοβοῦνται καί ὁ Θεός θά βοηθήση. Ἀγριεμένοι πολλές φορές λοιπόν αὐτοί

τοῦ Συριακοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, ἐξέταζαν ἕνα πρός ἕνα τά περιεχόμενα τοῦ προγράμματος τῆς Τελετῆς τῆς 25ης Μαρτίου. Τα ποιήματα, τίς παραστάσεις, ὅλα ἀνεξαιρέτως. Τό πρόγραμμα ἦταν Ἐθνικό. Τι νά τούς πῶ γιά τήν θεατρική παράσταση τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ, τούς Κολοκοτρωναίους καί τόν Μᾶρκο Μπότσαρη; Τούς ἔλεγα λοιπόν πώς αὐτό εἶναι ἕνα ἔργο μιᾶς οἰκογενείας μέ ἕνα ἄσωτο υἱό!!! "Αααα λέει, ναί καταλάβαμε εἶναι ἔργο κοινωνικό, ὡραῖα. Προχωροῦσαμε λοιπόν στό ἑπόμενο τό ὁποῖο ἐπίσης ἦτο Ἐθνική θεατρική παράστασις. Σκέπτομαι καί τούς λέω ὅτι καί αὐτό εἶναι ἔργο μέ ἕνα παιδί τό ὁποῖος χάθηκε στόν πόλεμο καί τό ἔλεγαν Παπαφλέσσα. "Ααα λέει τό καημένο, τί κρῖμα! Πάντως καί αὐτό εἶναι ἔργο κοινωνικό. Μάλιστα τούς

πού ἔφευγαν, ὅλα τά μέλη τῆς ἐπιτροπῆς μας μέ ἀγκάλιαζαν καί μέ φιλοῦσαν. **"Ετσι ἐπεράσαμε, ὅλο μέ φοβο καί τρόμο. Αἱ ἐκδηλώσεις ὅμως ἐγίνοντο καί ἐπάλεψα πολύ γιά νά κρατηθῆ τό Σχολεῖον Ἑλληνικόν.** Μέ λεβεντιά καί μέ γενναιότητα ἀγωνίσθηκα γιά νά μεταδώσω τά Ἑλληνικά Γράμματα εἰς ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι ἦταν Ἕλληνες καί ἔχασαν τήν Ἑλληνικότητά των. Ἐπίστευα εἰς τόν Θεόν καί εἰς τόν Σκοπόν μου, καί τά ἔβγαλα πέρα. Φυσικά εἶχα καί τήν συμπαράστασι τοῦ Προξένου μας στήν Συρία. Ἐπέρασαν εἴκοσι ὁλόκληρα χρόνια ἐκεῖ.

Τό Ἀντίδοτο: Ἐκτός τῶν διαφόρων πιέσεων διά τάς ὁποίας μόλις μᾶς εἴπατε, εἴχατε καί συγκεκριμένην πίεσιν ἀπό τόν Κομμουνισμόν;

Δίς Ἀλαμανίδου: *Βεβαίως. Καί αὐτό μοῦ θυμίζει*

Ὁ ἐν Δαμασκῷ πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Π. Ρελλας, **εἰς τό Προξενικόν Μέγαρον τῆς Δαμασκοῦ,** παρασημοφορει τήν **Δίδα Μ. Ἀλαμανίδου.**

ἀπαντοῦσα, καί αὐτό εἶναι κοινωνικό. Τό ἑπόμενο ἦτο ὁ χορός τοῦ Ζαλόγκου. «Τί εἶναι αὐτό;» μέ ρωτοῦσαν. Ἐδῶ τά παιδιά θά χορέψουν ὀλίγον ιδιά διασκέδασιν τούς ἔλεγα. Καί τά ἑπόμενα, ἀπαγγελίες κ.λ.π., τούς τά ἐξηγοῦσα ὡς ἀπαγγελίες γιά το σιτάρι, τό ψωμί τά πουλιά... Εἰς τό τέλος τούς προσκαλοῦσα διά νά παρευρεθοῦν καί εἰς τήν τελετήν, τούς ἔλεγα ὅτι θά μᾶς τιμοῦσαν πάρα πολύ, καί ἔδειχνα ὅτι ἐπέμενα. Μέσα μου ὅμως εὐχόμην καί προσευχόμην νά μή σώσουν καί πατήσουν. "Αν ἔλθουν χαθήκαμε. Θά ἰδοῦν τόν Ἀλῆ Πασᾶ μέ φέσι κί σαρίκι νά τρώη κλωτσιές καί νά πέφτη κάτω, ἤ τούς παπάδες νά πολεμοῦν καί νά σφάζουν Τούρκους καί τότε ἀλλοίμονον! Τελικά ἔφευγαν εὐχαριστημενοι. Μετά

καί ἕνα σχετικό ἱστορικό. **"Οταν ἡ Συρία ἔγινε Σοσιαλιστική ἤ μᾶλλον Κομμουνιστική, ἀμέσως τό πρῶτο μέλημα τῆς Κυβερνήσεως Ἀσάντ ἦτο ἡ διάδοσις τῶν Κομμουνιστικῶν ἰδεῶν. Πρῶτος στόχος φυσικά ἦταν ἡ παιδεία.** Στέλλουν σέ ἕνα Ἀραβικό σχολεῖο λοιπόν ἕνα νέο δάσκαλο γιά τά Ἀραβικά ἀφοῦ ἄλλαξαν τούς παλαιούς, καί εἰς τό πρῶτο του μάθημα ἄρχισε νά διδάσκη ἀντί γιά Ἀραβικά, Κομμουνιστικές θεωρίες. Λέει λοιπόν στά παιδιά: «Βλέπετε τό κεφάλι μου; Ναί, τό βλέπετε; Βεβαίως ναί διότι ὑπάρχει. Βλέπετε τό βιβλίο; Ἐπίσης ναί διότι καί αὐτό ὑπάρχει. **Βλέπετε τόν Θεόν; "Οχι! "Αρα δέν ὑπάρχει!»** "Ενα μικρό Ἑλληνόπουλο τῆς τάξεως, ψηλώνει τό χέρι του καί ζητᾶ ἀπό τόν δάσκαλο νά τοῦ ἐπι-

τρέψη νά ἐπαναλάβη τό μάθημα ὅπως συνηθίζεται στά σχολεῖα. Ὁ δάσκαλος μέ μεγάλη εὐγένεια, ὡραῖο ὕφος καί ζεστασιά πρός τό παιδί ἀπαντᾶ: «Βεβαίως ἀγόρι μου, ἔλα ἐδῶ, ἀνέβα στήν ἕδρα καί λέγε». Τό παιδάκι μέ ἕνα ζωντανό Ἑλληνικό ὕφος ἀνέβηκε στήν ἕδρα. Ὁ δάσκαλος δίπλα του καμάρωνε πού ἔβλεπε ὅτι ἀπό τό πρῶτο κιόλας μάθημα τά πάει πολύ καλά. Τό παιδάκι λοιπόν ἀρχίζει νά λέει: «Βλέπετε τό βιβλίο, Ναί, ἄρα λοιπόν ὑπάρχει. Βλέπετε τό κεφάλι τοῦ δασκάλου; Ναί, ἄρα ὑπάρχει. Βλέπετε τό μυαλό του; Ὄχι, ἄρα δέν ὑπάρχει!!!» Τά ἄλλα παιδάκια τῆς τάξεως ἔσκασαν στά γέλια. Ὁ δάσκαλος ἔγινε ἔξω φρενῶν, ἀλλά καί τί νά κάνη;

***Στό δικό μας Σχολεῖο, τά παιδιά τά ἐδίδασκα φυσικά ἐγώ κρυφά τά Θρησκευτικά καί τά Ἑλληνικά Γράμματα, καί δέν ἄφηνα αὐτούς τούς Κομμουνιστοδιδασκάλους νά τούς κλονίσουν τήν Ὀρθόδοξον Πίστην.** Καί τώρα πού μιλοῦμε περί τοιαύτου εἴδους περιστατικῶν, νά μοῦ ἐπιτρέψετε νά σᾶς διηγηθῶ καί ἕνα ἄλλο μέ πρωταγωνίστρια ἐμένα αὐτή τήν φορά.*

Τό Ἀντίδοτο: Ὁρίστε, ἐλεύθερα.

Δίς Ἀλαμανίδου: *Εὐχαριστῶ. Κατά τό ἔτος 1965 ἐπί κυβερνήσεως Γεωργίου Παπανδρέου ἐν Ἑλλάδι, ἔστειλαν ἀπό τό ὑπουργεῖον Παιδείας τῆς Ἑλλάδος τά βιβλία Ἑλληνικῆς Γραμματικῆς τοῦ Τριανταφυλλίδη. Ἐγώ κατ' οὐδενί τρόπω νά διδάξω αὐτά τά ἀπαράδεκτα πράγματα ὅπως Ψηλός, Μαντράχαλος. Ἀηδίες καί καταστροφή τό θεωροῦσα καί τό θεωρῶ. Τί νά κάνω λοιπόν; Ἀποφασίζω νά παραδίδω τά μαθήματα τῆς Ἑλληνικῆς Γραμματικῆς χωρίς βιβλίο. Ἔγραψα ὅλους τούς κανόνες καί τά παραδείγματα εἰς τόν πίνακα καί τά παιδιά τά ἀντέγραψαν εἰς ἕν ειδικόν τετράδιον.*

*Μετ' ὀλίγον καιρόν, καταφθάνει ἀπό τήν Ἑλλάδα ἕνας Ἔφορος τοῦ Ὑπουργείου δέν θυμοῦμαι τό ὄνομά του. Ἔφθασε τήν ὥρα τοῦ Μαθήματος τῆς Γραμματικῆς. Ἐγώ ἐδίδασκα, καί αὐτός μπῆκε στήν Τάξη διά νά μέ ἰδῆ. Νά ἰδῆ τήν διευθύντρια. Τόν ἐκαλωσόρισα, τόν ἐχαιρέτησα καί τόν ἐσύστησα εἰς τά παιδιά, τά ὁποῖα τόν ἐκαλωσόρισαν ἐπίσης. Αὐτός μᾶς καλημέρησε ὅλους, καί μοῦ ἐζήτησε νά συνεχίσω τό μάθημα ἐν τῆ παρουσία του. Καί ἐγώ ἐσυνέχισα. **Αὐτός βλέποντας πώς ἐγώ ἐδίδασκα τήν ΟΡΘΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΝ, καί ὄχι τίς σαχλαμάρες τοῦ Τριανταφυλλίδη, ξαφνιάστηκε.** Μετά τό μάθημα, ἐπήγαμε στό διευθυντήριο καί μέ ἕνα ὕφος λίγο αὐστηρό μοῦ λέει:*

«Τί εἶναι αὐτά πού διδάσκετε;»

«Ἑλληνικά. Σωστά Ἑλληνικά», τοῦ ἀπάντησα.

«Ὥστε... καί οἱ Γραμματικές τοῦ Τριανταφυλλίδη ποῦ εἶναι;» μέ ρωτᾶ.

«Ἄ! Μάλιστα, οἱ Γραμματικές τοῦ Τριανταφυλλίδη» τοῦ ἀπάντησα μέ ὀλίγην εἰρωνείαν. «Εὐτυχῶς πού μᾶς τίς στείλατε. Φέτος ἔκαμε πολύ κρύο καί δέν εἶχα ἀρκετά ξύλα γιά τό τζάκι μου. Μεταχειρίστηκα λοιπόν τίς Γραμματικές Τριανταφυλλίδη».

Ὁ Ἔφορος ἄναψε. Ἔγινε ἔξω φρενῶν. Σηκώνεται ὄρθιος καί μέ νεῦρα μου λέει: «Θά τό ἀναφέρω στό Ὑπουργεῖο Παιδείας. Θά διαμαρτυρηθῶ ἔντονα, θά κάμω ἀναφορά».

Ἐδῶ, σηκώνομαι καί ἐγώ ὄρθια καί τοῦ ἀπαντῶ χωρίς νά φοβηθῶ καθόλου.

«Νά πᾶτε ὅπου θέλετε καί νά κάνετε ὅ,τι θέλετε. Νά καλέσετε νά ἔλθει καί ὁ ἴδιος ὁ Ὑπουργός Παιδείας ἀκόμη».

«Βεβαίως καί θά πάω» μοῦ ἀπαντᾶ.

«Νά πᾶτε, νά πᾶτε» τοῦ λέω. «Καί μήν ξεχνᾶτε πώς ἐδῶ δέν εἶναι ψωροκώσταινα Ἑλλάδα, ἀλλά μιά ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΛΑΣ. Ἐδῶ κύριε Ἔφορε, ἀγωνιζόμεθα διά να διατηρήσωμεν τόν Ἁγνόν Ἑλληνικόν Πολιτισμόν, νά διαδόσωμεν τά Ἁγνά Ἑλληνικά Γράμματα, καί νά κρατήσωμεν ἀναμμένην τήν Φλόγα τοῦ Αἰωνίου και Ἀθανάτου Ἑλληνισμοῦ».

Δέν μπόρεσε να μοῦ πῆ τίποτα ἐκεῖ. Ἔφυγε καί οὔτε τόν ξαναεῖδα.

Τό Ἀντίδοτο: Πράγματι αὐτά τά ὁποῖα ἤκουσα εἶναι συγκλονιστικά. Σεῖς Δεσποινίς Ἀλαμανίδου, διεξάγατε ἕνα ἀγῶνα μέσα εἰς τήν «Ἀραπιάν» καί τόν Μωαμεθανισμόν διά νά διατηρηθῆ ὁ Ἑλληνικός χαρακτήρ τῶν πέντε-δέκα Ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν τῆς Δαμασκοῦ, καί τῶν ὑπολοίπων μέ Ἑλληνικήν καταγωγήν. Σᾶς συγχαίρω.

Δίς Ἀλαμανίδου: *Εὐχαριστῶ. Οἱ Ἑλληνικές οἰκόγενειες ἦσαν 70 ὅταν ἤμουν ἐκεῖ. Τά παιδιά τῶν Σχολείων ὅταν τό παρέλαβα ἦταν (30) τριάντα, καί ὅταν ἔφυγα ἦταν (250) διακόσια πενῆντα.*

Τό Ἀντίδοτο: Εἰς τήν Δαμασκόν εἶναι ἡ Ἕδρα τοῦ Πατριαρχείου Ἀντιοχείας, Τρίτον τῆ Τάξει εἰς τήν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν. Θά ἤθελα νά μᾶς εἰπῆτε ποίους Πατριάρχας ἐγνωρίσατε κατά τήν εἰκοσαετίαν τήν ὁποίαν παραμείνατε ἐκεῖ, καί ἐάν οὗτοι οἱ Πατριάρχαι ὑπῆρξαν φιλικοί πρός τούς Ἕλληνας καί τόν Ἑλληνισμόν.

Δίς Ἀλαμανίδου: *Ὁ πρῶτος Πατριάρχης Ἀντιοχείας τόν ὁποῖον ἐγνώρισα ὅταν πρωτοπῆγα ἐκεῖ ἦτο ὁ Ἀλέξανδρος Ταχχάν, ὁ ὁποῖος ἦτο πάρα πολύ φιλέλλην (σ.σ. Ταχχάν σημαίνει Μυλωνᾶς Ἀραβιστί. Συνεπῶς πιθανότατα, ὁ Πατριάρχης κατήγετο ἀπό Ἑλληνικήν οἰκογένειαν μέ τήν ἐπωνυμίαν Μυλωνᾶς). Ἀπεβίωσεν εἰς ἡλικίαν 93 ἐτῶν, ἦτο πάρα πολύ ἔξυπνος καί μορφωμένος, καί εἶχεν διαυγεια πνεύματος. Μίαν ἡμέραν ἐπερνοῦσα ἀπό τό Πατριαρχεῖον καί ἔβρεχε πάρα πολύ. Ἦτο ἀπόγευμα καί ἐπήγαινα σπίτι. Μέ βλέπει λοιπόν ἀπό τό παράθυρόν του καί ἀπέστειλεν τόν κλητῆρα του καί μέ ἐπῆρε εἰς τό Πατριαρχεῖον ἐπάνω. Ἐγώ βρεμένη, μούσκεμα πού λένε, προσπάθησα νά ἀποφύγω τήν ἐπίσκεψι εἰς τόν Πατριάρχην διότι δέν ἤμουν εὐπαρουσίαστη. Ὁ κλητήρ ὅμως μοῦ εἶπε πώς ὁ Πατριάρχης ἐ-*

πέμενε. Μπαίνω λοιπόν και ὁ Πατριάρχης μοῦ λέει: «Βρέ τέκνον μου, πῶς ἦλθε ἐδῶ μ' αὐτή τήν βροχή;» «Νά λέω Μακαριώτατε, ἐπῆγα ἀπό τήν ἀγορά, καί ἐπέρασα ἀπό τό Πατριαρχεῖον».

Τό 'Αντίδοτο: 'Ο Πατριάρχης ὁμιλοῦσε εἰς τήν 'Ελληνικήν;

Δίς 'Αλαμανίδου: *'Απταίστως τήν 'Ελληνικήν.* ***Οἱ περισσότεροι τοῦ Πατριαρχείου ἦσαν μορφωμένοι καί ἀπόφοιτοι τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Χάλκης. "Ολοι ἐπίσης αὐτοί δέν ἦσαν μόνον φιλέλληνες, ἀλλά "Ελληνες ἐν σώματι καί ψυχῇ.*** *Λοιπόν, ὁ Πατριάρχης ἐκεῖ ὅπου ἐκάθετο εἶχεν γύρω του βιβλία διά τήν 'Αρχαίαν 'Ελλάδα, τούς "Ελληνας, καί τόν 'Ελληνισμόν. 'Ομιλοῦσεν ἁπλᾶ, ὡραῖα, σιγά, καί αἱ συζητήσεις του ὅλο διά τήν 'Αρχαίαν 'Ελλάδα καί τόν 'Ελληνικόν Πολιτισμόν. Διέταξε καί κάνανε τσάϊ καί ἤπιαμε καί ἐσυζητήσαμε για τήν 'Αρχαία 'Ελλάδα. Αὐτός ἦτο ὁ Πατριάρχης 'Αλέξανδρος ὁ Φιλέλλην. 'Ο ἑπόμενος ἦτο ὁ Θεοδόσιος ὁ 'Αμπουρζέλη (σ.σ. καί πάλιν ἐπώνυμον 'Ελληνικῆς καταγωγῆς. Πιθανόν νά ἦτο ἡ 'Ελληνική ὀνομασία Βαρελτζῆς), ὁ ὁποῖος ἦτο ἐξ ἴσου φιλέλλην. Πάντοτε καί οἱ δύο αὐτοί πατριάρχαι παρευρίσκοντο εἰς ὅλας τάς 'Ελληνικάς τελετάς, τό κόψιμον τῆς πίττας, ἐλάμβανον μέρος ἐκφωνῶντας λόγους, διανέμοντας τά βραβεῖα στά παιδιά κ.λ.π. 'Ο τρίτος, καί πάλιν καλός διά τόν 'Ελληνισμόν ἀγαποῦσε τούς "Ελληνας. Αὐτόν δέν τόν ἔφθασα, εἶχα φύγει, τόν ἔλεγαν 'Ηλία. 'Ο τελευταῖος, ὁ νῦν, ὁ 'Ιγνάτιος, ἄκουστα ἔχω ὅτι δέν εἶναι φιλέλλην.*

Τό 'Αντίδοτο: Εἰς τάς ἐκκλησίας τῶν 'Ορθοδόξων ἐν Δαμασκῷ καί γενικῶς ἐν Συρία ἔψαλλον εἰς τήν 'Ελληνικήν ἤ μόνον εἰς τήν ἀραβικήν;

Δίς 'Αλαμανίδου: *'Επί τῶν ἡμερῶν μου, ὁ καλύτερος ψάλτης, ὁ πρωτοψάλτης, ἦτο Κωνσταντινοπολίτης. 'Ονομάζετο 'Ηλίας Συμεωνίδης.* ***"Εψαλλαν 'Ελληνικά εἰς τό δεξιόν 'Αναλόγιον καί 'Αραβικά εἰς τό 'Αριστερόν, ὑποχρεωτικῶς. 'Ο δέ "Ελλην πρόξενος ἤ Πρέσβυς, ἐστέκετο δίπλα στό δεξιό ψαλτήριο ὅταν ἐκκλησιάζετο.***

Τό 'Αντίδοτο: Τό Πατριαρχεῖον 'Αντιοχείας πρό 100 ἐτῶν περίπου ἦτο 'Ελληνικόν. Ποῖος ἦτο ὁ τελευταῖος "Ελλην Πατριάρχης καί τί γνωρίζετε δι' αὐτόν;

Δίς 'Αλαμανίδου: *Μόνον τήν φωτογραφίαν του εἶχα δεῖ. 'Επισκευάζετο τό Πατριαρχεῖον καί σέ μιά γωνία βλέπω μιά φωτογραφία πεταμένη. Παρατηρῶ, μιά 'Ελληνική φυσιογνωμία, ἕνας ἀρχοντάνθρωπος. 'Ερωτῶ ἕνα ἱερέα καί μέ ἐπληροφόρησε ὅτι ἦτο ὁ τελευταῖος "Ελλην Πατριάρχης τῆς 'Αντιοχείας ὁ Σπυρίδων (1891 - 1899). 'Επῆρα τήν φωτογραφίαν, τήν ἐκαθάρισα καί τήν ἔβαλα εἰς τό Σχολεῖον. Μετά δέν γνωρίζω τί ἔγινε.*

Τό 'Αντίδοτο: Εἰς τήν Συρίαν ὑπάρχουν παρά πολλά ἀξίολογα Μοναστήρια ὅπως ἡ Παναγία ἡ Σαντνάγια, ἡ 'Αγία Θέκλα καί ἄλλα. 'Ενημερώσατέ μας διά μερικά.

Δίς 'Αλαμανίδου: *Στά σύνορα μεταξύ Συρίας καί Λιβάνου εὑρίσκονται ὁ "Αγιος Γεώργιος τῆς Χαμμέρα. Παλαιό Βυζαντινό Μοναστῆρι με μιά μικρή εἴσοδο. Κατά παράδοσιν λέγεται ὅτι ὅταν ἔφερναν δῶρα εἰς τήν Μονήν φορτωμένα σέ ζῶα, μποροῦσαν νά καταλάβουν ἄν ὁ "Αγιος τά ἐδέχετο ἤ ὄχι. 'Απλούστατα ἄν τά ζῶα, τά ἄλογα συνήθως, ἐχαμήλωναν ἀρκετά καί ἐπερνοῦσαν τήν μικρή πύλη, τότε ὁ "Αγιος τά ἐδέχετο. "Αν ὄχι τότε τά δῶρα δέν ἦσαν δεκτά. Εἶναι πάρα πολύ ὡραῖο Μοναστῆρι μέ παλαιές 'Αγιογραφίες καί διαφόρους Βυζαντινούς θησαυρούς.* ***'Ηγούμενος τῆς Μονῆς αὐτῆς ὅταν ἤμην ἐγώ ἐκεῖ καί πηγαίναμε με τά παιδιά ἐκδρομή σ' αὐτό τό Μοναστῆρι, ἦταν ὁ πατήρ Κωνσταντῖνος Παπαστεφάνου, "Ελλην, τότε 'Αρχιμανδρίτης καί νῦν 'Αρχιεπίσκοπος Βαγδάτης καί Κουβέϊτ.***

"Αλλη μιά ὡραία Μονή εἶναι τῆς 'Αγίας Θέκλης εἰς τήν Περιοχήν τῆς 'Αρχαίας Σελεύκειας, δίπλα τό χωριό Μαλούλα ὅπου μέχρι σήμερον ὁμιλεῖται ἡ 'Αραμαϊκή Γλῶσσα. Πάνω σέ ἕνα βράχο, σέ μιά χαράδρα, ἐπί τῶν ἐρειπίων παλαιᾶς Μονῆς ἐκτίσθη ἡ νῦν Μονή ἀπό τόν Κρητικόν ἱερέα καί ἡγούμενον Κύριλλον Γραμματικάκην. *'Εγνώρισα τόν πατέρα Κύριλλο τό 1952 ὅταν ἐπισκέφθην τήν Μονήν διά πρώτην φοράν. "Ητο πολύ συμπαθητικός καί εἶχε κάτασπρα γένια καί κατακόκκινα μάγουλα. Μοῦ ἐδιηγήθη πώς ἦτο 50 χρόνια ἐκεῖ, ἔκτισε τήν μονήν καί ἐβάπτισε πάρα πολλά κορίτσια μέ ὄνομα Θέκλα. 'Επίσης ἐν καιρῷ πολέμων καί συγκρούσεων μέ τούς Δρούζους τῆς περιοχῆς (σ.σ. Μουσουλμανική φυλή) ἐπροστάτευσεν καί ἐφύλαξεν τούς Χριστιανούς μέσα εἰς τό Μοναστῆρι. Τό Μοναστῆρι εἶναι πάρα πολύ γραφικό καί διατηρεῖ πολύ ζωντανά τόν 'Ελληνικό του Χαρακτῆρα. 'Επίσης ὁ Πατήρ Κύριλλος παρεσκεύαζε ὡραιότατο κρασί καί ἔστελνε κάθε χρόνο ἕνα Βαρέλι εἰς τόν Βασιλέα Γεώργιο. Τελευταῖος, πρίν ἀναχωρήσω ἀπό τήν Συρία ἔβγαλαν τόν Κύριλλον ἀπό τήν Μονή καί τήν ἐπῆραν οἱ "Αραβες 'Ορθόδοξοι. Μετά ὅμως τόν ἐπανέφεραν κατόπιν ἐκκλήσεων τῶν Χριστιανῶν τῆς περιοχῆς ἀλλά ὁ πατήρ Κύριλλος ἀπό στενοχώριαν ἔχασε τά λογικά του καί ὅταν τόν ἐπεσκέφθη προτοῦ ἀναχωρήσω ὀλίγον ἀπό τήν Συρίαν, δέν μέ θυμήθηκε.*

"Ενα ἄλλο ὡραῖο Μοναστῆρι ἤ μᾶλλον τό πιό ὡραῖο εἶναι τῆς Παναγίας τῆς Σεϊντνάγιας. Κτισμένο ἀπό τόν ἴδιο τόν Αὐτοκράτορα 'Ιουστινιανό ἐπάνω σέ ἕνα βράχο ψηλά στό βουνό, διατηρεῖται μέχρι σήμερον. 'Ανήκει εἰς τό 'Ορθόδοξον Πατριαρχεῖον 'Αντιοχείας καί χαίρει μεγάλης φήμης εἰς τόν 'Ανατολικόν Χριστιανικόν κόσμον. 'Η δέ ὀνομασία προέρχεται ἀπό τό ἱστορικόν μέ τόν Αὐτοκράτορα 'Ιουστινιανό. 'Επί τῶν Βυζαντινῶν χρόνων τοῦ Ιουστινιανοῦ, ἡ περιοχή αὐτή τῆς Συρίας εἶχε πάρα πολλά ἐλάφια. Στό χῶρο

αὐτό, καί στό βράχο ἀκριβῶς ὅπου σήμερον εἶναι κτισμένη ἡ Μονή Σεϊντνάγια, ὁ Αὐτοκράτωρ Ἰουστινιανός ἐκυνήγησε ἕνα ἐλάφι. Ἡ ὀνομασία Σεϊντνάγια προέρχεται ἀπό τίς Ἀραβικές λέξεις «Σέϊντ» καί «Νάϊε» δηλαδή Ἁγνό Κυνήγι. Τό σημερινό Ἀραβικό ὄνομα εἶναι μετάφρασις ἐκ τοῦ παλαιοῦ Ἑλληνικοῦ φυσικά τό ὁποῖον δέν γνωρίζομεν δυστυχῶς. Μποροῦμε ὅμως νά κάνουμε μιά βάσιμον μετάφρασιν ἐκ τοῦ Ἀραβικοῦ, καί συνεπῶς νά ὑποθέσωμεν πώς τό ὄνομα τό Ἑλληνικό πιθανώτατα νά ἦτο τό Ἁγνό Μοναστῆρι ἤ τό Μοναστῆρι τοῦ Ἁγνοῦ κυνηγιοῦ ἤ τό Μοναστῆρι τοῦ Ἐλαφιοῦ. Εἶναι γραφικότατο γυναικεῖον Μοναστῆρι, καί ὅπως καί είς τά ἄλλα τά ὁποῖα σᾶς ἀνέφερα, βγάζεις τά ὑποδήματά σου γιά νά εἰσέλθης στό Ναό ἤ στήν Ἐκκλησία μέσα. Αὐτή εἶναι μιά συνήθεια Χριστιανική τήν ὁποία ἀντέγραψαν οἱ Μουσουλμάνοι. **Στήν περιοχή ὅμως αὐτή οἱ Μουσουλμάνοι βαπτίζονται ἐπίσης σ' αὐτή τήν Μονή ἀσχέτως ἄν παραμένουν μουσουλμάνοι σ' ὅλη τους τή ζωή. Εἶναι ἀπόδειξις πολύ μεγάλη ὅτι οἱ πληθυσμοί αὐτοί τῆς περιοχῆς ἦσαν κάποτε Βυζαντινοί, Χριστιανοί, δηλαδή Ἕλληνες.**

Τό Ἀντίδοτο: Γνωρίζομεν ὅτι πολλοί Μουσουλμάνοι πιστεύουν εἰς τόν Ἅγιον Γεώργιον, βαπτίζονται, καί σιγά-σιγά ἐπιστρέφουν εἰς τόν Χριστιανισμόν. Εἰς τήν Συρίαν, πέραν τῶν Ἀράβων μουσουλμάνων οἵτινες ἐπιστρέφουν εἰς τόν Ὀρθόδοξον Χριστιανισμόν, εἶναι καί οἱ Ἑλληνόφωνοι, Κρητικῆς καταγωγῆς κάτοικοι τοῦ χωρίου Χαμιντίε. Τί ἔχετε νά μᾶς εἰπῆτε δι' αὐτούς;

Δίς Ἀλαμανίδου: *Μετά τό Ταρτούς, εἰς τά σύνορα μεταξύ Συρίας καί Λιβάνου, εἶναι τό χωριό «Χαμιντίε». Ἄν θυμᾶστε σᾶς εἶπα ὅτι ἐδίδαξα γιά δύο χρόνια στήν Τρίπολι τοῦ Λιβάνου, καί ἐκεῖ ἦτο ἡ πρώτη μου ἐπαφή μέ τούς κατοίκους τῆς Χαμιντίε. Στήν Τρίπολι, ἡ παροικία ἦτο πιό μικρή ἀπο αὐτή τῆς Δαμασκοῦ. Ἐγώ φυσικά μέ τά ἴδια ἰδεώδη και τό ἴδιο κουράγιο, ἐδίδαξα τά παιδιά. Συνήθως, τά περισσότερα προετοιμάζοντο διά νά πᾶνε μετά τό Δημοτικό Σχολεῖο στήν Μπελεμέντιον Σχολήν, Ἱερατικήν Σχολήν τήν ὁποίαν ἐσυντηροῦσεν τό Πατριαρχεῖον Ἀντιοχείας, καί κατόπιν εἰς τήν Ἑλλάδα διά ἀνωτέρας σπουδάς. Μόλις διορίστηκα ἐκεῖ, μέ παρέλαβεν ὁ Ἕλλην Πρέσβυς στό Λίβανο, ὁ κύριος Ἀντωνόπουλος, καί ὁ πρόξενος ὁ κύριος Νομικός, καίμέ ἐπῆραν εἰς τό Σχολεῖον. Ἀπεγοητεύθην πολύ ὅταν ἔμαθα καί εἶδα ὅτι τά περισσότερα παιδάκια ἦσαν μουσουλμανάκια. Τι νά κάνω ὅμως. Ἔπρεπε νά διδάξω καί ἐδίδαξα. Μετά μία ἤ δύο μέρες, ἄρχισα νά γυρίζω στήν πόλι γιά νά τήν γνωρίσω και νά περιεργασθῶ τί εἶχε. Σέ κάποια στιγμή ἐκεῖ στήν ἀγορά, στά καταστήματα, ἀκούω νά ὁμιλοῦν Ἑλληνικά καί μάλιστα μέ Κρητικήν διάλεκτον! Δόξα τῶ Θεῶ εἶπα μέσα μου. Νά πού ὑπάρχουν καί Ἑλληνόπουλα, Κρητικόπουλα. Ἡ χαρά μου ἦτο ἀπερίγραπτος. Ἐπιστρέφω στήν περιοχή μου, καί ἐρωτῶ μερικούς Ἕλληνας τῆς παροικίας γιά αὐτούς τούς Κρητικούς τούς ὁποίους ἐσυνάντησα. Μέ πληροφοροῦν ὅτι ἦσαν μουσουλμάνοι Ἕλληνες. Ἐγώ ἔπεσα ἀπό τά σύννεφα! Ἕλληνες καί μουσουλμάνοι; Πῶς γίνεται;*

Κάποιος πατήρ Γεράσιμος, Ἕλλην Πελοποννήσιος, ὁ ὁποῖος ἀπήγαινε συχνά εἰς τό Χαμιντίε καί ἐγνώριζε σχεδόν ὅλους τούς κατοίκους τοῦ χωριοῦ, μοῦ ἐδιηγήθη τά ἀκόλουθα:

«Αὐτοί οἱ κάτοικοι τῆς Χαμιντίε, εἶχαν ἐκδιωχθεῖ ἀπό τήν Κρήτη, ἀπό τούς Χριστιανούς τῆς Κρήτης, ὡς ἐξωμότες συνεργάτες τῶν Ὀθωμανικῶν Ἀρχῶν. Ὁ τότε Σουλτᾶνος τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, ὁ Ἄμπτ - Ἐλ - Χαμίντ Β', ὁ ὁποῖος ἦταν Σουλτᾶνος ἀπό τό 1876 ἕως τό 1909, τούς ἔφερε εἰς τήν Συρίαν. Αὐτοί ὡς πρόσφυγες πλέον στήν Συρία, τούς ἐδόθη τό σημερινό τους χωριό ἀπό τόν ἴδιο τόν Σουλτᾶνο, καί τό ὁποῖο ἐπῆρε καί τό ὄνομα τοῦ Σουλτάνου. Οἱ Κρητικοί ὅμως αὐτοί, δυστυχῶς εἶχαν ἀλλαξοπιστήσει καί ἐξισλαμισθεῖ προτοῦ ἐγκαταλείψουν τήν Κρήτη. Κάθε φορά πού ἐπήγαινα εἰς τό χωριό τους, μέ ἀγκάλιαζαν, μέ καλωσόριζαν, καί συνεχῶς μοῦ ἔλεγαν παππούλη καί παππούλη.

Ἄν καί μουσουλμάνοι εἰς τό θρήσκευμα ἐκρατοῦσαν ἁγνά καί καθαρά τά Ἑλληνικά ἔθιμα.** Ἡ Γλῶσσα τους παραμένει Ἑλληνική καί ἀνόθευτος. Τά παιδιά τους ὅλα, τά μαθαίνουν πρῶτα πρῶτα Ἑλληνικά, καί μετά ὅταν αὐτά πᾶνε σχολεῖο πλέον, μαθαίνουν γιά πρώτη φορά τά Ἀραβικά. **Ἑορτάζουν τά Χριστούγεννα καί τό Πάσχα. Τά Χριστούγεννα λένε τά Κάλαντα, γυρίζουν στά σπίτια, καί τό Πάσχα βάφουν κόκκινα αὐγά.** Χαρά σου εἶναι νά πηγαίνης ἐκεῖ. Μόνο Ἑλληνικά ἀκοῦς, καί μάλιστα ἁγνά Κρητικά Ἑλληνικά. Νά ἀκοῦς τόν Ἅι-Βασίλη νά τόν τραγουδοῦν τά Χριστούγεννα, τό Χριστός Ἀνέστη νά τό ψάλλουν τό Πάσχα, νά τραγουδοῦν παραδοσιακά καί Κρητικά τραγούδια, Βυζαντινές μελωδίες, νά τούς βλέπεις νά χορεύουν Κρητικούς χορούς, κ.ἄ... **Περνᾶς ἀπό τό χωριό καί βλέπεις μία γριούλα, γιαγιά, νά διδάσκη τό ἐγγονάκι της νά λεέι τό ποίημα «Φεγγαράκι μου λαμπρό, φέγγε μου νά περπατῶ, νά πηγαίνω στό σχολειό, κ.λ.π.». Μόνο Ἑλληνικά τά διδάσκουν τά παιδιά τους,** ἐάν ἕνας γονιός ἀκούσει τό παιδί του νά ὁμιλεῖ Ἀραβικά, δηλαδή Συριακά, τό μαλλώνει καί ἀμέσως τοῦ λέει τά ἀντίστοιχα Ἑλληνικά. **Πράγματι, τό χωριό αὐτό, τό Χαμιντίε, εἶναι ἕνα θαῦμα τοῦ Ἑλληνισμοῦ».

Τό Ἀντίδοτο: Πότε ἐπῆγαν αὐτοί οἱ Κρῆτες εἰς τήν Συρίαν; Καί ἔκτοτε ἔχουν ἐπισκεφθεῖ τήν Ἑλλάδα, ἔχουν ἐπαφήν μέ τήν Πατρίδα των τήν Κρήτην; Κρατοῦν ἀκόμη παραδοσιακάς ἐνδυμασίας;

Δίς Ἀλαμανίδου: *Αὐτοί ἐπῆγαν εἰς τήν Κρήτην πρό ἑκατό ἐτῶν περίπου. Ἀπό τότε τούς εἶχεν*

καλέσει ἡ Ἑλλάς περισσότερο ἀπό μίαν φοράν νομίζω. Ἐπῆγαν οἱ περισσότεροι στήν Κρήτη συγκινημένοι καί πολύ ἱκανοποιημένοι. Ὅσον ἀφορᾶ τά ἐνδυμασίας, πάντα τούς ἔβλεπα ὅταν ἤμουν ἐγώ ἐκεῖ μέ Κρητικές στολές. Οἱ ἄνδρες μέ τίς βράκες, τά μαντήλια στό μέτωπο, καί οἱ γυναῖκες μέ τά μαντήλια καί τά Κρητικά ζηπούνια. Στά δέ σπίτια τους ἔχουν στούς τοίχους κρεμμασμένους Σταυρούς καί Ἑλληνικές Σημαῖες.

Τό Ἀντίδοτο: Τά ὀνόματά των ἦσαν Ἑλληνικά; Ἐβαπτίζοντο αὐτοί οἱ κάτοικοι τοῦ χωριοῦ Χαμιντίε ἄν καί μουσουλμάνοι;

Δίς Ἀλαμανίδου: *Τά ὀνόματά των εἶναι Ἑλληνικότατα. Γιῶργος, Νικόλας, Βασίλης, Κώστας κ.λ.π. καί ἀπό ὅτι μοῦ εἶχε πεῖ ὁ **πατήρ Γεράσιμος, εἶχε βαπτίσει πάρα πολλούς ἀπό τούς κατοίκους τοῦ χωριοῦ Χαμιντίε, μυστικά καί φανερά. Τελευταίως ὅμως, ἔχω ἀκούσει ὅτι ὅσοι ἐξ αὐτῶν βαπτίζονται, γίνονται πλέον Χριστιανοί, καί ὄχι ὅπως πρῶτα πού ἐβαπτίζοντο ἁπλῶς καί παρέμεναν μωαμεθανοί.***

Τό Ἀντίδοτο: Μιά τελευταία ἐρώτησις. Ἐζήσατε είς τήν Συρίαν διά εἴκοσι ὁλόκληρα ἔτη. Ἐγνωρίσατε καλά τούς Σύριους καί τόν τρόπον τῆς ζωῆς των. Εἰς τό πρόσωπον, τόν χαρακτῆρα, καί τόν τρόπον ζωῆς τοῦ Συριακοῦ λαοῦ ἐν γένει, Μωαμεθανῶν καί Χριστιανῶν, διακρίνεται ἔντονα ὁ Ἑλληνισμός;

Δίς Ἀλαμανίδου: *Βεβαίως! **Φαίνεται πέρα ὡς πέρα τό Ἑλληνικόν. Μόλις ἀντικρίσεις τόν Σύριο, βλέπεις καί παρατηρεῖς ὅτι ἡ ράτσα εἶναι Ἑλληνική.** Τό αἷμα καί τά χαρακτηριστικά εἶναι Ἑλληνικά. Οἱ δέ Λιβανέζοι μπορεῖ νά θυμώσουν πάρα πολύ ἅμα τούς πεῖς πώς εἶναι Ἄραβες. Προσβάλλονται πολύ. Ἡμεῖς λένε, εἴμεθα ἀπόγονοι τῶν Φοινίκων. Εἴμεθα Φοίνικες. **Οἱ Σύριοι μέ ὑπερηφάνεια λένε πώς εἶναι Ἕλληνες. Πολλοί ἔχουν Ἑλληνικά ὀνόματα καί δέν γνωρίζουν τίποτε γιά τόν Ἑλληνισμό.** Ἐπί παραδείγματι, ἡ οἰκογένεια Στεφάνου, τά μέλη τῆς ὁποίας εὑρίσκονται ὄχι μόνο στήν Συρία, ἀλλά καί στόν Λίβανο καίστό Ἰράκ, εἶναι παλαιοτάτη Ἑλληνική οἰκογένεια μέ πολλά, πάρα πολλά μέλη στήν περιοχή αὐτή. Στήν Δαμασκό μόνο, θυμοῦνται ὑπῆρχαν πενῆντα μέ ἑξῆντα ἄτομα μέ ἐπίθετο Στεφάνου. Μιά χρονιά, κατέγραψα τά ὀνόματα στό Σχολεῖο στήν Δαμασκό, καί ὅλο Στεφάνου κατέγραφα. Γιά μιά στιγμή λέω ἐκεῖ:*

«Μά τί γίνεται ἐδῶ, ὅλοι σας Στεφάνου εἶσθε;» καί ἕνα παιδάκι μοῦ λέει: «Δεσποινίς, ἐγώ δέν εἶμαι Στεφάνου». «Τί εἶσαι;» τοῦ λέω. «Παπαστεφάνου» μοῦ ἀπαντᾶ.

Οἱ Στεφάνου αὐτοί, ἦσαν οἱ ἱδρυταί τοῦ Σχολείου μας μαζί με τούς Μικρασιάτες τό 1919. Οἱ Ἕλληνες Πρέσβεις καί Πρόξενοι ἀποκαλοῦσαν τούς Στεφάνου «Ἡ Δυναστεία Στεφάνου». Ἦταν πάρα πολύ μεγάλη καί καλή οἰκογένεια. Κατά τόν πρῶτον καί Δεύτερον Παγκόσμιον Πόλεμον ἐβοήθησαν πάρα πολύ τήν προσφυγιά καί τόν Ἑλληνικό Στρατό. Οἱ περισσότεροι ὅμως τώρα, εὑρίσκονται εἰς τήν Ἑλλάδα. Ὑπάρχουν ὅμως καί μερικοί ἀκόμη εἰς τήν Δαμασκό.

Ἕνα ἄλλο ἐπίσης φαινόμενο πού ἐπιβεβαιώνει τήν Ἑλληνικότητα τῶν Συρίων εἶναι τά ὀνόματα. Φατμούς ἀντί τοῦ Ἑλληνικοῦ Εὐθυμιάδης, Συρόπουλος ἀντί Χαιρόπουλος καί πάρα πολλά ἄλλα.** Ἐάν ψάξομε καλά γιά τις ρίζες ὅλων σχεδόν τῶν Συριακῶν ἐπωνύμων, θά δοῦμε ὅτι κατάγονται ἀπό Ἑλληνικήν ρίζαν. Μέ τήν πάροδον τοῦ χρόνου καί τῆς ἱστορίας ἄλλοι τά κράτησαν μέ ἀλλοιωμένην ἤ παραφθαρμένην προφοράν, καί ἄλλοι τά μετέφρασαν εἰς τήν Ἀραβικήν. **Ὁ πρόεδρος τῆς Συρίας, ὁ κ. Χαφέζ - Ἐλ - Ἄσαντ, πολύ πιθανόν νά κατάγεται ἀπό Ἑλληνικήν οἰκογένειαν, ἡ ὁποία εἶχεν τήν ἐπωνυμίαν Λεοντῆς, Λεόντιος ἤ Λεοντίδης. Ἴσως ἐπίσης καί Λεωνίδας, διότι τό Ἄσαντ εἰς τήν Ἀραβικήν γλῶσσαν σημαίνει λέων.

Τό Ἀντίδοτο: Δίς Ἀλαμανίδου σᾶς εὐχαριστῶ πάρα πολύ διά τήν Τιμήν πού μοῦ παράσχατε μέ τήν συνέντευξιν αὐτήν, καί διά τά ὡραῖα πράγματα τά ὁποῖα μᾶς ἐδιηγήθητε. Θά εἶσθε πάντα ἀλησμόνητος δι' ἡμᾶς, καί σᾶς εὐχαριστῶ καί πάλιν.

Τό Ἑλληνικόν Δημοτικόν Σχολεῖον τῆς Δαμασκοῦ σήμερον δέν λειτουργεῖ. Ἐντός τοῦ κτιρίου ὅπου πρό τριάκοντα περίπου ἔτη ἐλειτουργοῦσεν τό Ἑλληνικόν Δημοτικόν Σχολεῖον, λειτουργεῖ τό Ἀραβικόν Σχολεῖον ὑπό τήν Ἀραβικήν ὀνομασίαν «Ἀλ - Ρατζάα». Ὁ Ἑλληνισμός τῆς Συρίας ἔχει μειωθεῖ σημαντικῶς. Ἐλάχισται Ἑλληνικαί οἰκογένειαι παραμένουν ἐν Δαμασκῷ, καί ὁ μόνος Ἕλλην κληρικός τοῦ κλίματος τοῦ Πατριαρχείου Ἀντιοχείας, εἶναι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Βαγδάτης κύριος Κωνσταντῖνος, ὁ ὁποῖος εἶναι καί μεγάλης ἡλικίας.

Τά λεχθέντα εἰς τήν ἀνωτέρω συνέντευξιν, δέον ὅπως κινήσουν τό ἐνδιαφέρον τῶν κυβερνητῶν τῆς Ἑλλάδος, καί ἰδιαιτέρως τῶν Ὑπουργείων Πολιτισμοῦ, Παιδείας καί Ἐξωτερικῶν, πρός τούς Ἑλληνικῆς καταγωγῆς πληθυσμούς, οἱ ὁποῖοι εὑρίσκονται εἰς διαφόρους χώρας τοῦ κόσμου. **Οἱ πληθυσμοί αὐτοί, τόσον οἱ Ἑλληνόφωνοι ὅσον καί οἱ μή Ἑλληνόφωνοι, χρειάζονται ἄμεσον καί ταχεῖαν ἀρωγήν ἀπό τήν Μητέρα Ἑλλάδα, διά νά κρατήσουν καί διά νά μήν λησμονήσουν τήν Ἑλληνικότητά των καί τήν Ἑλληνικήν των καταγωγήν. Ἐπίσης, δέον ὅπως καταβληθῆ προσπάθεια διά τήν διάσωσιν καί ἐπιβίωσιν τῆς Ἐθνικῆς ταυτότητος τῶν ἐκτός Ἑλλάδος Ἑλληνοφώνων πληθυσμῶν ἵνα ἵστανται ὡς εὔγλωττοι μάρτυρες πλησίον τῶν Ἀθανάτων Ἑλληνικῶν Μνημείων, τοῦ Ἑλληνικοῦ καί Παγκοσμίου Πολιτισμοῦ.**

Θεόδωρος Δ. Βαράκλας

Από την εργασία του καθηγητή του Πανεπιστημίου κ. Κων/νου Γ. Πουρναρόπουλου, Η ΙΑΤΡΙΚΗ ΕΙΣ ΤΟ ΚΟΡΑΝΙΟΝ, δημοσιεύουμε το Γενικόν αυτής Μέρος διότι εκτιμήσαμε ότι έχει μεγάλο ενδιαφέρον και για τους μη ειδικούς.

Γ.Σ.

Η ΙΑΤΡΙΚΗ ΕΙΣ ΤΟ ΚΟΡΑΝΙΟ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΠΟΥΡΝΑΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΙΑΤΡΟΣ

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΠΟΛΥΕΛΑΙΟΥ ΚΑΙ ΦΙΛΕΥΣΠΛΑΧΝΟΥ ΘΕΟΥ

(ΓΕΝΙΚΟΝ ΜΕΡΟΣ)

῾Η ἐπιστήμη δέν ἔχει πατρίδα, οὔτε θρησκεία, οἱ ἐπιστήμονες ὅμως ἔχουν ἀμφότερα (Pascal, Στοχασμοί, ἔκδοσις Brunschvieg Paris 1904).

Πρέπει ἐκ προοιμίου νά δηλώσω ὅτι ἡ μελέτη μου αὐτή τῆς ῾Ιερᾶς Βίβλου τοῦ ᾿Ισλαμισμοῦ, τοῦ Κορανίου, ἐγένετο ἀπό ῞Ελληνα ὀρθόδοξον χριστιανό.

Μιά δεύτερη δήλωσίς μου εἶναι ἀποτέλεσμα κρίσεως συνειδήσεως: Βρῆκα τό Κοράνιον ἐντελῶς διαφορετικόν ἀπό τήν ὁμιχλώδη καί ὑποτιμητική εἰκόνα πού ἔχουμε γι᾿ αὐτό οἱ περισσότεροι χριστιανοί. Καί πρέπει νά τονίσω ὅτι κάθε μετάφραση ἀπό μία τόσο πλούσια λυρική γλώσσα, ὅπως ἡ ᾿Αραβική, ἀποδυναμώνει καί πολλές φορές παρερμηνεύει τό κείμενο[1]. ῾Ο ἄνθρωπος πού τό ἔφερε στούς ὁμοεθνεῖς του, ὁ Μωάμεθ, δέν ἦταν τυχαῖος ἀλλά ἀληθινά φωτισμένος ἀπό τόν ῞Ενα καί Μοναδικό Θεό, τόν Θεό - Πατέρα τοῦ ᾿Ιησοῦ Χριστοῦ, τόν Θεό τοῦ Μωϋσέως καί προορισμένος νά φέρη τήν λατρεία τοῦ αἰωνίου εἰς τούς τότε εἰδωλολάτρες ῎Αραβες καί νά συνενώσει τίς νομαδικές φυλές τους σέ ἕνα ῎Εθνος. ῎Ετσι ἀπό αὐτό ἐξεπήγασεν ὁ ᾿Αραβικός Πολιτισμός πού μαζί μέ τόν Μεσαιωνικό ῾Ελληνικό τοῦ Βυζαντίου κάνει ὥστε οἱ ὁμιλοῦντες γιά σκοτεινό Μεσαίωνα νά ἐπιδεικνύουν μόνο τήν ἀμάθειά τους. ῾Ο Μεσαιών στήν ᾿Ανατολική Μεσόγειο συνέχεια τοῦ ἀρχαίου ῾Ελληνικοῦ Πολιτισμοῦ στάθηκε φωτεινός καί μόνο σάν ἦρθαν οἱ βάρβαροι στήν Κωνσταντινούπολη μεταλαμπαδεύτηκε στήν σκοτεινή ὡς τότε δυτική Εὐρώπη.

῾Ο ᾿Αραβικός Πολιτισμός λοιπόν στάθηκε τό κύριο προϊόν τοῦ ᾿Ισλαμισμοῦ.

᾿Ισλαμισμός ὠνομάσθηκε ἀπό τόν προφήτη Μωάμεθ, ἡ διδαχθεῖσα ἀπό τόν ἴδιο θρησκεία, ἀπό τήν ἀραβική λέξη ἰσλάμ πού σημαίνει περιληπτικά «ὑποταγή μέ εὐσέβεια στήν θέληση τοῦ Θεοῦ». ᾿Ωνομάσθηκε και Μωαμεθανισμός, καί Μουσουλμανισμός. ῾Η λέξη ἰσλάμ προέρχεται ἀπό τήν λέξη σάλαμα[2] πού σημαίνει ἐλευθερία, ἀσφάλεια, σωτηρία, εἰρήνη.

῾Ο ἰσλαμισμός κατά τόν Μωάμεθ, εἶναι ἡ μόνη θρησκεία πού ὁδηγεῖ στήν σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου, μέ ἀπαραίτητο ὅρο τήν εἰλικρινῆ πίστη καί τήν τέλεια ὑποταγή στόν Θεό.

῾Ιστορικά ὁ ἰσλαμισμός εἶναι ἡ τελευταία τῶν μεγάλων, σέ ὅλο τόν κόσμο, μονοθεϊστικῶν θρησκειῶν. ῾Ιδρύθηκε τόν 7ο αἰῶνα καί περιλαμβάνει σήμερα 427 ἑκατομμύρια πιστῶν. Οἱ πρῶτοι πιστοί προήρχοντο ἀπό ἀραβικά φῦλα εἰδωλολατρῶν μέ κύρια θεότητα τόν ᾿Αλλάχ, αὐτοτελῆ ὕψιστο θεό, πού ἐλατρεύετο μαζί μέ ἄλλες παλαιές θεότητες τήν ᾿Αλλάτ, τήν Οὔτζα καί τήν Μανάτ πού τίς θεωροῦσαν καί σάν κόρες τοῦ ᾿Αλλάχ.

Κύριο θρησκευτικό κέντρο τῶν ᾿Αράβων εἰδωλολατρῶν ἦταν τό ἱερό τῆς Μέκκας, ὅπου εὑρίσκετο ὁ ῾Ιερός Λίθος τοῦ ῾Ιεροῦ τῆς Κάαμπα πού ἀνῆκε στήν φυλή τῶν Κοραϊσιτῶν ἀπό τήν ὁποία προῆλθε ὁ Μωάμεθ[3,4].

῾Ο Μωάμεθ ἄρχισε τά κηρύγματα τοῦ ἰσλάμ γιά μιά πλήρη ἀφοσίωση στόν ῞Ενα καί ᾿Αληθινό Θεό,

κατόπιν ἑνός ὁράματος σ' ἕνα σπήλαιο στό ἱερό ὄρος 'Εράτ, παρά τήν Μέκκαν, τῷ 610 μ.Χ. Μιά βραδυά ἐμφανίστηκε σ' αὐτόν ὁ ἄγγελος Γαβριήλ καί τοῦ ἐνεχείρησε μιά γραπτή ἐντολή πού ἄρχιζε μέ τίς φράσεις:

«Διάβασε στό ὄνομα τοῦ Κυρίου σου, πού ἐδημιούργησε τόν ἄνθρωπο ἀπό μία σταγόνα. Διάβασε γιατί ὁ Κύριός σου εἶναι ὁ Παντοδύναμος πού δίδαξε μέ τήν Γραφή ὅτι ὁ ἄνθρωπος δέν ἤξαιρε. 'Αληθινά ὁ ἄνθρωπος χάνεται στήν πλάνη ὅσο νομίζει πώς εἶναι αὐτάρκης. "Ολοι πρέπει νά γυρίσουν στόν Κύριό σου».

Σύμφωνα μέ τήν παράδοση τό κείμενο πού δόθηκε ἀπό τόν Γαβριήλ στόν Μωάμεθ ἔγραφε:

«Διάβασε στό ὄνομα τοῦ Κυρίου, τοῦ Δημιουργοῦ τῶν πάντων, τοῦ Κυρίου πού ἔπλασε τόν ἄνθρωπο ἀπό ἕνα θρόμβον αἵματος. Διάβασε στό ὄνομα τοῦ "Υψιστου πού δίδαξε στόν ἄνθρωπο τήν χρήση τῆς Γραφῆς, πού ἔρριξε στήν ψυχή τοῦ ἀνθρώπου τήν ἀκτῖνα τῆς γνώσεως καί δίδαξε σ' αὐτόν ὅσα πρίν ἀγνοοῦσε» (Κοράνιον, κεφάλαιον 96).

'Ο Μωάμεθ τόνιζε ὅτι δέν ἱδρύει νέαν θρησκείαν, ἀλλά ἀποκαθιστᾶ τήν ἀρχαίαν Πίστιν στόν Θεό πού εἶναι καταγεγραμμένη στήν Οὐράνιο Βίβλο ἀπ' τήν ὁποία προέρχονται οἱ διδασκαλίες τῶν προφητῶν τῶν 'Εβραίων τοῦ 'Ισραήλ καί τῶν Χριστιανῶν τοῦ 'Ιησοῦ Χριστοῦ.

'Ο Μωάμεθ πῆρε στοιχεῖα ἀπό τήν 'Ιουδαϊκή καί Χριστιανική θρησκείαν, ἀλλά τά ἀναμιγνύει μέ τήν ἐγχώρια ἀραβική παράδοση, τά ἑνώνει καί μέ τούς θρύλους τῆς Κάαμπα καί τῶν Πνευμάτων (Τζίν).

Στό ἔτος 622 πηγαίνει μέ τούς ὀπαδούς του στήν Μεδίνα καί τό ἔτος αὐτό ὑπολογίζεται ἀπό τότε σάν γενέθλιο ἔτος τοῦ Μωαμεθανισμοῦ καί ἀποκαλεῖται 1ο ἔτος 'Εγίρας.

'Ο Μωάμεθ ἀναδεικνύεται Προφήτης, Νομοθέτης, Πολιτικός καί Στρατιωτικός 'Αρχηγός. Αὐτοαποκαλεῖται «Σφραγίς τῶν Προφητῶν».

'Ο Μωάμεθ πιστεύει πώς προηγήθηκαν ἀπό τόν 'Αδάμ, ὁ Νῶε, ὁ 'Αβραάμ, ὁ Μωϋσῆς καί ὁ 'Ιησοῦς Χριστός ἀλλά αὐτός πώς εἶναι ὁ τελευταῖος καί "Υψιστος 'Ερμηνευτής τῆς Θείας 'Αποκαλύψεως.

'Ο Μωάμεθ πιστεύει ἀκόμη πώς εἶναι ἀπόγονος τοῦ 'Ισμαήλ, υἱοῦ τοῦ 'Αβραάμ καί τῆς "Αγαρ. Πώς ἡ γέννησή του σημειώθηκε μέ θαυμαστά σημεῖα. 'Η μητέρα του δέν αἰσθάνθηκε ὠδῖνες τοκετοῦ. Τήν στιγμή τῆς γεννήσεώς του λαμπρό φῶς ἀπό τόν οὐρανό καταύγασε τά πέριξ. Καί θαῦμα: Τό νεογνόν ὕψωσε τά μάτια του στόν οὐρανό καί ἀνάκραξε: «Μέγας ὁ Θεός. "Ενας ὁ Θεός καί 'Εγώ ὁ Προφήτης Του»!

★

Πέντε εἶναι οἱ θεμελιώδεις 'Αρχές τοῦ 'Ισλαμισμοῦ:

1) Πίστη στόν "Ενα Θεό, τόν 'Αλλάχ καί στόν Μωάμεθ σάν Προφήτη Του.
2) Πέντε φορές τήν ἡμέρα Προσευχή μέ πρόσωπο γυρισμένο πρός τήν Μέκκα.
3) 'Ελεημοσύνη στούς φτωχούς.
4) Νηστεία τίς ἡμέρες τοῦ Ραμαζανίου (ὄχι καί τίς νύκτες).
5) 'Ιερή ἀποδημία στήν Μέκκα, τουλάχιστον μιά φορά στό βίο τοῦ πιστοῦ.

Στίς 'Αρχές αὐτές προσθέτουν καί τρεῖς ἀκόμη Μεγάλες 'Αλήθειες:

6) 'Η ψυχή τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἀθάνατη.
7) "Ολες οἱ πράξεις τοῦ ἀνθρώπου εἶναι προκαθωρισμένες ἀπό τόν Θεό.
8) 'Απαγορεύεται ἡ ἀπεικόνιση τοῦ Θεοῦ με ἀγάλματα, εἰκόνες καί ἡ λατρεία αὐτῶν.

★

'Ο Μωάμεθ ('Αμποῦ — Ι — Κασήμ — Μωχάμεντ — "Ιμπν — "Αμπντ 'Αλλάχ) γεννήθηκε στήν Μέκκα τῆς 'Αραβίας στίς 20 'Απριλίου 567 (ἤ 569 ἤ 570 ἤ 571) καί ἀπέθανε στήν Μεδίνα στίς 7-8 'Ιουνίου 632 μ.Χ. Σύμφωνα μέ τόν θρῦλο κατάγεται ἀπό τήν ἔνδοξη οἰκογένεια τῶν Κοραϊσιτῶν, πλούσιων ἡρώων καί φυλάκων τοῦ 'Ιεροῦ Προσκυνήματος τῆς Κάαμπα. 'Ο Μωάμεθ ἀπό τήν παιδική ἀκόμη ἡλικία ἦταν σοβαρός, ἔξυπνος, παρατηρητικός με μεγάλη φαντασία γόνιμη καί τολμηρή. Εἶχε μνήμη καί μορφώθηκε ἐντατικά. 'Από τήν ἡλικία τῶν 12 χρονῶν διακρινόταν γιά τήν πνευματική του ἀνάπτυξη καί τό ἀνήσυχο πνεῦμα του.

Μέ τόν θεῖον του 'Αμποῦ Τάλεμπ ταξίδεψε στήν Συρία, πῆγε στήν Βόρσα ὅπου φιλοξενήθηκε ἀπό μοναχούς Νεστοριανούς. 'Εκεῖ εἶχε τήν εὐκαιρία μακρῶν συνομιλιῶν μέ τόν μοναχό Σέργιο Βαῖρα ἤ Μπαχιρᾶ γιά θεολογικά ζητήμα καί μάλιστα κατά τῆς εἰδωλολατρείας μέ τήν ὁποίαν ὁ Μωάμεθ εἶχε ἀνατραφεῖ. Οἱ συζητήσεις αὐτές στάθηκαν τά σπέρματα τῆς θρησκείας πού ἐπρόκειτο νά ἀναπτύξει κατόπιν.

Στό 61ο κεφάλαιο παραγρ. 6 τοῦ Κορανίου ὁ Μωάμεθ λέγει πώς ὁ 'Ιησοῦς Χριστός ἐπροφήτευσε τόν ἐρχομό του καθώς εἶπε: «"Ω υἱοί 'Ισραήλ! 'Εγώ εἰμί 'Απόστολος τοῦ Θεοῦ πεμφθείς πρός ὑμᾶς ὅπως κυρώσω τήν πρό 'Εμοῦ ἀποσταλεῖσαν Πεντάτευχον καί εὐαγγελίσωμαι ὑμῖν τήν ἔλευσιν ἑτέρου 'Αποστόλου μετ' ἐμέ οὗ τό ὄνομα 'Αχμέτ». **'Αχμέτ σημαίνει ὅ,τι ἡ ἀρχαία 'Ελληνική λέξις Περικλυτός, ἔχει δέ τήν ἰδίαν ρίζαν μέ τήν λέξιν Muhammand πού σημαίνει ἔνδοξος. Οἱ σχολιασταί τοῦ Κορανίου γράφουν**

ὅτι εἰς τό **Περικλυτός ὑπολανθάνει ἡ λέξις Παράκλητος** πού περιλαμβάνεται εἰς τό κατά 'Ιωάννην Εὐαγγέλιον (ΙΣτ΄ παρ. 7). «'Εάν γάρ μή ἀπέλθω, ὁ Παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται πρός ὑμᾶς, ἐάν δέ πορευθῶ πέμψω Αὐτόν πρός ὑμᾶς». Οἱ Ἄραβες σχολιασταί ἰσχυρίζονται ὅτι ὁ 'Ιωάννης εἶχε γράψει Περικλυτός ('Αχμέτ) καί οἱ μετέπειτα διέστρεψαν εἰς Παράκλητος.

*

Κοράνιον καλεῖται ἡ 'Ιερά Γραφή τῶν Μωαμεθανῶν ἐκ τῆς λέξεως «κοράν» πού σημαίνει ἀνάγνωσις, ὁμιλία κ.λ.π., καί μέ τήν ὁποία ἀρχίζει ἡ Βίβλος. 'Επίσης «Ἄλ Κοράν» σημαίνει τό 'Ανάγνωσμα. Θά σημειώσουμε ἀκόμη ὅτι κοράν σημαίνει καί ἀπαγγελία, διακήρυξη μέ δυνατή φωνή, «ἐπί μέρους ἀποκαλύψεις» σύνολο ἀποκαλύψεων. 'Εθεωρεῖτο σάν ἀπ' εὐθείας ἀποκάλυψη ἀπό τόν Θεό στόν Μωάμεθ μέσω τοῦ 'Αρχαγγέλου Γαβριήλ ἀπό μία Βίβλο πού τηρεῖται στούς οὐρανούς. Τό Κοράνιον γράφτηκε στήν καθαρωτέρα ἀραβική διάλεκτο τῆς Χετζάζης.

'Η ὕλη τοῦ Κορανίου διακρίνεται σέ: 'Αχκάμ ('Αποφθέγματα), Κισάς ('Ιστορίαι) καί Μαβά ἴζ (Παραινέσεις).

Περιλαμβάνει θρησκευτικούς καί ἠθικούς νόμους, διατάξεις ἀστικοῦ καί ποινικοῦ δικαίου, παραγγέλματα ὑγειονομικά, πολιτικά ἀξιώματα, διδασκαλίας, ἀφηγήσεις, ἐπαγγελίες καί ἀπειλές.

'Η μελέτη του ἀποδεικνύει μεγαλυτέραν ἐπίδρασιν ἀπό τόν ἰουδαϊσμό παρά τόν χριστιανισμό. Αὐτό ἑρμηνεύεται ἀπό τήν κοινήν καταγωγήν 'Ιουδαίων καί 'Αράβων ἀπό τά σημιτικά φῦλα. 'Επίσης φανερή ἡ ἐπίδραση τῶν Νεστοριανῶν. Τήν μεγίστην ἀξίαν του διακηρύσσει αὐτό τό ἴδιο τό Κοράνιον (17, 88):

«Κι ἄν ἀκόμη ἐμαζεύοντο ὅλοι οἱ ἄνθρωποι καί τά πνεύματα (τζίν) γιά νά παράγουν κάτι τό παρόμοιο μέ τό Κοράνιον, τοῦτο δέν θά τό μποροῦσαν ἀκόμη κι ἄν βοηθοῦσαν ὁ ἕνας τόν ἄλλον!».

Τό Κοράνιον εἶναι, κατά τούς πιστούς τοῦ 'Ισλάμ, τό Φῶς τοῦ Θεοῦ. 'Η διδασκαλία του εἶναι ἁπλῆ καί σαφής. Κηρύσσει κυρίως τόν φόβον τοῦ Θεοῦ.

Θεωρεῖται ἀνεπανάληπτο καί ἀμίμητο. Εἶναι σήμερα ἀντικείμενο ὑπέρτατης θρησκευτικῆς ὑπολήψεως σέ ἑκατοντάδες ἑκατομμύρια ἀνθρώπων.

'Αρχικῶς γράφτηκε μέ ὑπαγόρευση τοῦ Προφήτου ἀπό Γραμματεῖς του σέ πλατειά ὀστά ζώων, σέ φῦλλα φοίνικος κ.λ.π. πού συνελλέγησαν ἀπό τούς διαδόχους του μετά τόν θάνατο τοῦ Μωάμεθ.

'Ο Μωάμεθ πίστευε πρωταρχικά στή γραπτή 'Αποκάλυψη πού θεωροῦσε σάν τό κύριο γνώρισμα τῆς πραγματικῆς φανερώσεως τοῦ 'Ενός καί Μόνου 'Αληθινοῦ Θεοῦ. Γιά τόν λόγο αὐτό δέν θεωροῦσε εἰδωλολάτρες τούς 'Ιουδαίους καί τούς Χριστιανούς γιατί κι αὐτοί ἔχουν 'Ιερές Βίβλους καί Θεῖες 'Αποκαλύψεις.

'Ο ἰσλαμισμός θεωρήθηκε σάν ἡ κατ' ἐξοχήν θρησκεία τῆς Γραπτῆς 'Αποκαλύψεως.

Τό Κοράνιον πρέπει κατά τούς πιστούς νά θεωρεῖται Ἄναρχον καί Αἰώνιον ἀφοῦ περιλαμβάνει 'Αληθείας ἀπό 'Εκεῖνες πού φυλάσσονται στούς Οὐρανούς.

Διαιρεῖται σέ 114 Σούρας (κεφάλαια). Κάθε σούρα ἀποτελεῖται ἀπό 3 ἕως 286 στίχους καί ἀρχίζει μέ τήν φράση «'Εν ὀνόματι τοῦ Πολυελαίου καί Φιλευσπλάγχνου Θεοῦ».

'Η πρώτη συλλογή τῆς Ὕλης τοῦ Κορανίου ἔγινε ἀπό τόν τρίτον Καλίφην 'Οθμάν (643 - 656 μ.Χ.) πού κατήρτισε αὐτήν μέ τόν Γραμματέα του Ζαΐμπ Μπέν Ταμπίτ.

Κλασσική ἑρμηνεία τῶν διατάξεων τοῦ Κορανίου θεωρεῖται αὐτή πού ἔκαμε ὁ Μαϊνταβί τόν 13ο αἰῶνα. Παλαιότερες: τοῦ Ταβαρί (932), τοῦ Ζαμασχαρί (1144) καί τοῦ Ἄρ - Ραζί (1209). Ξενόγλωσσες ἀναφέρουμε τήν 'Ιταλική τοῦ Bonelli (1940), 'Αγγλική ἀπό τόν Palmer (1880), καί τελευταίως ἡ σπουδαιοτάτη ὑπό τοῦ Ἄραβος Abdullah Ysuf Ali (1968) Γερμανική ἀπό τόν Henning (1901) καί Γαλλική ἀπό τόν Kazimirski (1952). 'Ελληνική ἀπό τόν Γεράσιμο Πεντάκη ('Αλεξάνδρεια 1920) καί τῆς Μίνας - Ζωγράφου Μεραναίου (σύγχρονη).

*

Δύο Ἄραβες ἰατροί ὁ Χαρέθ Μπέν Καλαντά καί ὁ υἱός του 'Εννάδρ, πού εἶχαν σπουδάσει στήν 'Ιατρική Σχολή τῆς Γονδισαπούρ στάθηκαν ἰατροί καί φίλοι, τοῦ Μωάμεθ καί τοῦ διαδόχου του καί πρώτου Χαλίφη 'Αβοῦ Βέκρ (632 - 634 μ.Χ.). Λέγεται ὅτι ὁ Καλαντά στάθηκε εἰσηγητής εἰς τόν Προφήτην τῶν ἰατρικῶν ὁδηγιῶν καί ὑγιεινῶν παραγγελμάτων πού περιλαμβάνονται στό Κοράνιον. Λέγεται ἀκόμη ὅτι αὐτός καί ὁ υἱός του δίδαξαν τήν ἰατρικήν εἰς τόν Μωάμεθ καί ὅτι αὐτός κατόπιν ἄσκησε τήν ἰατρική μαζί μέ τήν σύζυγό του 'Αϊσέ μέ ἰατρικές πράξεις καί ὄχι μέ θαύματα ὅπως ὁ 'Ιησοῦς Χριστός (Renan).

Ὁδηγίες ἰατρικῆς τοῦ Μωάμεθ συνεκέντρωσαν οἱ μεταγενέστεροι σέ πολλά 'Υπομνήματα (ἴσως σάν τά 'Ιατροσόφια) πού ἔφεραν τόν τίτλο «'Ιατρική τοῦ Προφήτου» (Τίμπλ - οὔλ - Ναμπί). Πρόκειται γιά συλλογή παραδοσιακῶν ρητῶν καί ἀποφθεγμάτων καταγραφέντων κατά τήν διάρκειαν τῶν μεταγενεστέρων αἰώνων. Σήμερα ἀκόμη κυκλοφοροῦν σέ πολλές χῶρες τῆς 'Ανατολῆς ἀντίγραφα μέ πολλά ἐπιγράμματα καί ἀφορισμούς θεραπευτικῆς καί ἰδιαίτερα διαιτητικῆς.

Μερικά στοιχεῖα τῆς 'Ιατρικῆς τοῦ προφήτου δίνουμε πιό κάτω.

Κυριώτερα θεραπευτικά μέσα ὑποδεικνύονται τά κλύσματα καί οἱ σικῦες (βεντοῦζες), ἡ ἀφαίμαξη καί οἱ σκαριφισμοί. Τίς σικῦες ἔπρεπε νά βάζουν στό χάσιμο τοῦ φεγγαριοῦ, σέ αἰθρία. Τό μέλι θεραπεύει πολλές ἀρρώστειες. Γιά τήν θεραπεία τῆς ὑδρωπικίας συνιστῶντο ἐκτός ἀπό τήν παρακέντηση, τά οὖρα καί τό γάλα τῆς καμήλου. Γιά τήν θεραπείαν τῆς κεφαλαλγίας καί τῶν πυρετῶν συνιστοῦσαν τίς ψυχρές καταιωνήσεις καί τούς σκαριφισμούς, κι ὄχι τήν ἐπίθεση βδελλῶν στόν τράχηλο (μέθοδο πού ἐφήρμοζαν οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες) γιατί προκαλοῦσαν μείωση τῆς μνήμης. Ἕδρα τῆς μνήμης πίστευαν τό ὀπίσθιο μέρος τοῦ ἐγκεφάλου. Ὁ προφήτης ἀπαγόρευε τήν ἐγκατάλειψη τῆς χώρας σέ περιπτώσεις ἐκρήξεως ἐπιδημικῶν νόσων. Ὅσοι ἀπέθνησκαν σέ καιρό λοιμοῦ ἐθεωροῦντο μάρτυρες. Τό ἴδιο θεωροῦσαν καί κείνους πού πέθαιναν ἀπό φωτιά, στήν διάρκεια πολέμου καί τίς γυναῖκες πού ὑπέκυπταν κατά τήν διάρκεια τῆς ἐγκυμοσύνης ἤ τοῦ τοκετοῦ. Γιά τήν θεραπεία τραυμάτων καί αἱμορραγιῶν χρησιμοποιοῦσαν τόν πεπυρακτωμένο σίδηρο (αὐτή τήν ἀρχαία Ἑλληνική μέθοδο). Ὁ Μωάμεθ ἔπαιρνε μέτρα γιά τήν νοσηλεία τῶν τραυματιῶν πολέμου καί ἔπαιρνε πάντα μαζί του νοσοκόμους, στίς πολεμικές ἐπιχειρήσεις. Ὅλα αὐτά ἀποδεικνύουν πώς τά ὑγειονομικά παραγγέλματα τοῦ Κορανίου, δέν εἶναι διατάξεις καθαρά θρησκευτικές, δηλαδή ταμπού μέ τοτεμική προέλευση - ὅπως πιστεύουν μερικοί - ἀλλά σοφά μέτρα πού γιά νά ἐπιβληθοῦν στά λαϊκά στρώματα ἔπρεπε νά τά καλύψει θρησκευτικός μανδύας.

Ἄραγε ἡ ἀπαγόρευση τοῦ χοιρινοῦ κρέατος συνδέεται μέ τούς κινδύνους τριχινώσεως ἤ μέ τόν γνωστό Ἰουδαϊκό νόμον, ἀφοῦ ὁ Μωϋσῆς καθιέρωσε τήν ἀπαγόρευση γιατί ὁ χοῖρος, ἦταν ἱερό ζῶο στίς ξένες θρησκεῖες καί κατά συνέπειαν ταμπού καί μιαρό γιά κάθε ἰσραηλίτη; (Ἄς θυμίσουμε ἐδῶ ὅτι ἡ σχέση τριχινώσεως - χοίρου καταδείχθηκε μόλις τό 1860 ἀπό τόν Brucker). Τό δίλημμα ὁδηγεῖ στίς δύσβατες πηγές τῆς γνώσεως τοῦ προϊστορικοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ ἰατρική τοῦ Προφήτου περιελάμβανε καί μερικά ὑπερφυσικά μέσα, ἀλλά καί μαγικά καί ἐπωδές, καί φίλτρα. Ὁ Μωάμεθ ἔλεγε σχετικά μέ τά θεραπευτικά μέσα: «Ὁ Θεός πού μᾶς στέλνει τίς νόσους, μᾶς δίνει ἐπίσης καί τά φάρμακα γιά τή θεραπεία τους». Τό ἔργο τοῦ θεραπευτοῦ θεωρεῖται θεάρεστον: «Ὁ σώζων τήν ζωήν ἑνός ἀνθρώπου εὐεργετεῖ τήν ἀνθρωπότητα». «Ὅποιος σκοτώσει ἄνθρωπο χωρίς νά ἀναγκασθῆ σ᾿ αὐτό μέ βία εἶναι ἔνοχος αἵματος ὅλου τοῦ ἀνθρώπινου γένους» (5, παρ. 35).

Ἀπό ὅλους τούς κλάδους τῆς Ἰατρικῆς τήν Ὑγιεινήν, ἰδίως ἐνδιαφέρουν τά ἑπόμενα:

Ἡ διαιτητική ἀπησχόλησε τόν Μωάμεθ. Διακρίνει τάς χρησίμους τροφάς καί ὑποδεικνύει τήν χρῆσιν των. Ἰδιαιτέρως ἐκτιμᾶ τά φροῦτα. Βλέπε εἰς τό Κοράνιον:

«Ἀπό τούς καρπούς παίρνετε τούς φοίνικες καί τά σταφύλια ἀπό τά ὁποῖα ἔχετε εὐχάριστη καί εὐφραντική τροφή» (16, παρ. 69). Μέ τούς καρπούς ἀσχολεῖται εἰς πλεῖστα μέρη τοῦ Κορανίου, 42, παρ. 73, 69 παρ. 23, 76 παρ. 14 κ.λ.π.).

Ὠφέλιμο ἐπίσης θεωρεῖ τό μέλι:

«Ἀπό τά σπλάχνα τῶν μελισσῶν ἐκρέει ὑγρόν ποικιλόχρωμο πού ὠφέλιμον εἰς τούς ἀνθρώπους».

Ἀπό τά γάλατα συνιστᾶ ἰδίως αὐτό τῆς καμήλου, ζώου ἱεροῦ τῶν Ἀράβων. Ἀπό τά κρέατα ἐπιτρέπει τήν χρήση τοῦ κρέατος τῶν κατά κοπάδια ζώντων ζώων, τῶν πτηνῶν καί τῶν ἰχθύων. Ἀπαγορεύονται τά κρέατα θνησιμαίων ζώων.

Εὑρίσκομεν εἰς τό Κοράνιο:

«Ἀπαγορεύεται ἡ βρῶσις θνησιμαίων ζώων, αἵματος, χοιρείου κρέατος, καί παντός ἄλλου πού ἤθελε φονευθῆ μέ ἐπίκλησιν ἄλλου ὀνόματος ἐκτός τοῦ Θεοῦ, ζώων πνιγέντων, τῶν ἀποκτεινομένων ἤ φονευμένων διά πτώσεως ἤ μέ κεράτισμα ἤ ζώων σπαραχθέντων ἀπό θηρία, ἐκτός ἄν καθαρισθῆ καί γενικά ἀπαγορεύεται ἡ βρῶσις κρέατος ἀπό εἰδωλόθυτα ζῶα» (5, παρ. 4). Ἀπό ὅλα αὐτά ἐξάγεται ἡ αὐστηρή ἀπαγόρευση βρώσεως κρέατος ἀπό ζῶα μή ἀφαιμαχθέντα διά τῆς σφαγῆς των. Ἴσως λόγοι ὑγιεινῆς νά ὑπαγόρευσαν τίς ἀπαγορεύσεις αὐτές ἀφοῦ εἶναι κανών εἰς τίς θερμές χῶρες ἡ κακή διατήρηση τῶν σφαγίων, ἰδιαίτερα ἄν δέν χυθῆ τό μεγαλύτερο μέρος τοῦ αἵματος ἀποτελεῖ κατά πᾶσαν πιθανότητα θρησκευτικήν διάταξιν ἀφοῦ κατά τόν Μωσαϊκόν νόμο ἡ ψυχή εὑρίσκεται εἰς τό αἷμα: «Ἡ γάρ ψυχή πάσης σαρκός αἷμα αὐτοῦ ἐστι» (Λευϊτικόν, 17, παρ. 11), καί ὡς ἐτονίσαμεν ἤδη ὁ Μωάμεθ πολλά ἔλαβε ἀπό τήν Παλαιάν Διαθήκην ὅπου ρητῶς ἀναγράφονται: «Πρόσεχε ἰσχυρῶς τοῦ μη φαγεῖν αἷμα, ὅτι τό αἷμα αὐτου ἡ ψυχή» (Δευτερονόμιον, 12, παρ. 23).

Τό κρέας κυνηγίου ἐπιτρέπεται: «Σᾶς ἐπιτρέπεται ἡ ἄγρα ζώων τοῦ κυνηγίου μέ τήν βοήθειαν κυνῶν ὅπως σᾶς ἐδίδαξεν ὁ Θεός» (6, παρ. 6). Τό ζῶον πρέπει νά φονεύεται με ἐπίκλησιν τοῦ Θεοῦ[5]. Τοῦτο καθιστᾶ ὑγιεινότερον τό κρέας τοῦ κυνηγίου. Μέ τίς ὑγειονομικές αὐτές διατάξεις αὐστηρά ἐφαρμοζόμενες οἱ Ἄραβες κατώρθωσαν νά ἀποφεύγουν πολλές τροφικές δηλητηριάσεις κατά τούς θερινούς μῆνες.

Οἱ αὐστηροί κανόνες διατροφῆς πού καθιέρωσε ὁ Μωάμεθ ὑπαγορεύθηκαν ἀπό τόν τρόπο ζωῆς τῶν Ἀράβων σάν νομάδων. Σχετικά ἀναφέρουμε ὅτι ἀπαγορεύει καί τήν κατάχρηση τροφῆς σάν κακή πράξη: «Φάγετε, πίετε χωρίς ὑπερβολήν, διότι ὁ Θεός δέν ἀγαπᾶ τούς ἀσώτους» καί «Εὐφρανθῆτε ἀπό τίς ἄριστες τροφές πού σᾶς δίνουμε· ἀποφύγετε τίς ἀπαγορευμένες μέ φόβο τῆς ὀργῆς μας· αὐτός πού θά

πέση στήν ὀργή μας θα καταστραφῆ» (20, παρ. 83). Ἀνωτάτη λοιπόν σχετική ἐντολή ἡ νηστεία τῆς ὁποίας τήν ὠφελιμότητα ἔχει καταστήσει δόγμα ἡ σύγχρονη ἰατρική. Τήν νηστείαν αὐτήν ἐπέβαλλε διαφορετικά κάθε φορά: τριήμερη, ἑπταήμερη, δίμηνη κ.λ.π. Αὐστηρή νηστεία κατά τό πρίν ἀπό τό Ραμαζάνι χρονικόν διάστημα. Τότε ἦταν ἀπαγορευμένη πᾶσα λῆψις τροφῆς κατά τήν διάρκειαν τῆς ἡμέρας, ἐπετρέπετο ὅμως μετά τήν δύση τοῦ ἡλίου (2, παρ. 183). Ἀπό τήν νηστείαν αὐτή ἐξαιροῦνται οἱ ὁδοιπόροι καί οἱ ἀσθενεῖς. Αὐτοί ὅμως μετά τήν λῆξι τῆς ὁδοιπορίας ἤ τήν ἀνάρρωσή του ἐπιβάλλεται νά νηστεύσουν ἰσόχρονο διάστημα.

Ἐνῶ ἀπαγορεύεται ἡ πόσις οἴνου «τοῦ ὁποίου ἡ βλάβη ὑπερβαίνει τήν ὠφελημότητα» (2, παρ. 216) ἐν τούτοις φαίνεται ὅτι ἐπιτρέπεται μετρία χρῆσις αὐτοῦ: «...πίετε χωρίς ὑπερβολήν» (7, παρ. 29). Ὁ προφήτης ἐμερίμνησε καί διά ὑγιεινόν ὕδωρ, θεωρῶν καλλίτερον τό πηγαῖον καί τό βρόχινον, ὅπως ἀκριβῶς καί ὁ Ἱπποκράτης.

Ὑπόνοιαν γνώσεως πώς τό διεφθαρμένον καί ἀκατάλληλον ὕδωρ προκαλεῖ λοιμώδεις νόσους ἀποτελεῖ ἡ ἑπομένη παράγραφος: «Ἡ Γέννα θά καταπιῇ αὐτούς (τούς ἀσεβεῖς καί εἰδωλολάτρας) καί θά πίνουν ὕδωρε δυσῶδες» (14, παρ. 19).

Ὁ Μωάμεθ γνωρίζων τό ἀπαραίτητον τῆς καθαριότητος τοῦ σώματος καί τόν ρόλον αὐτῆς εἰς τήν κατάσταση τῆς ὑγείας ὁρίζει: «Ὦ πιστοί!, ὅποτε πρόκειται νά προσευχηθῆτε νίψετε τό πρόσωπόν σας, καί τάς χεῖρας σας ἕως τόν ἀγκῶνα καί σφουγγίσετε τήν κεφαλήν καί τούς πόδας ὥς τήν πτέρναν» (5, παρ.8). Ἰδιαίτερα συνιστᾶ τήν λοῦσι μετά τήν συνουσίαν: «Καί μετά τήν συνουσίαν λούσετε ὁλόκληρο τό σῶμα σας. Ὅταν ὅμως εἶσθε ἀσθενεῖς ἤ ὁδοιπόροι ἤ ἐκπληρώσατε τή φυσική σας ἀνάγκη καί ὅταν συνουσιασθῆτε μέ γυναῖκες ἄν ὑπάρχῃ ἔλλειψις ὕδατος τρίψετε τό πρόσωπο καί τά χέρια σας μέ λεπτή καθαρή ἄμμο» (5, παρ. 9, 4, παρ. 46). Ὁ καθαρισμός μέ ἄμμον καλεῖται: ταγιάμουμ.

Μέτρα ὑγιεινῆς θά θεωρήσουμε τίς συστάσεις κοπῆς μαλλιῶν ἤ καί ξυρίσματος ἀκόμη τῆς κεφαλῆς (48, παρ. 27).

Ἰδιαίτερα συνιστᾶ τήν καθαρότητα τῶν ἐνδυμάτων: «Ἐξάγνισον τά ἱματιά σου» (74 παρ. 4).

Καταδικάζεται ἡ μοιχεία, τιμωρεῖται μέ αὐστηράς ποινάς: «Στήν μοιχαλίδα καί στόν μοιχόν ἐπιβάλλεται ποινή ἑκατό μαστιγώσεων στόν καθένα» (24 παρ. 2). Ἐπίσης καταδικάζεται καί τιμωρεῖται ἡ ὁμοφυλοφιλια: «Ὅταν δύο ἄτομα διαπράξουν αἰσχράν πρᾶξιν, νά τιμωρηθοῦν ἀμφότεροι» (4, παρ. 20). Οἱ διατάξεις αὐτές περιλαμβάνονται καί εἰς τήν Παλαιάν Διαθήκην (Λευϊτικόν) ἀπό ὅπου παρελήφθησαν.

Μέ ἰδιαίτερη φροντίδα περιβάλλονται τά τέκνα ὅταν διαζευχθοῦν οἱ γονεῖς: «Οἱ γυναῖκες σας ὅταν χωρίσουν πρέπει να συγκατοικοῦν μέ σᾶς ἀναλόγως τῶν οἰκονομικῶν μέσων σας. Δέν πρέπει νά ὑποφέρουν καί νά στενοχωροῦνται. Πρέπει νά λαμβάνεται φροντίδα γιά τίς ἔγκυες καί νά ἐξασφαλίζετε σ' αὐτές τά ἀναγκαῖα μέσα ὡς τόν τοκετό. Ἄν θηλάσουν τά παιδιά σας πρέπει νά τίς ἀμείβετε γι' αὐτό. Πράξετε αὐτό με γενναιότητα. Ἄν ἀναφανοῦν δυσκολίες, ἄλλη γυναῖκα ἄς γαλουχήση τά τέκνα σας» (65, παρ. 6). Τήν γαλουχίαν τῶν βρεφῶν ὁρίζει διετῆ: «Οἱ χωρισμένες γυναῖκες θά γαλουχοῦν τά βρέφη τους δύο χρόνια ἄν ὁ πατέρας ἀπαιτῆ αὐτό» (2, παρ. 233).

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Ὅταν π.χ. στό Κοράνιον λέγεται ὅτι «ὁ Θεός τέντωσε τήν Γῆ» δέν πρέπει νά νομίζουμε ὅτι ὁ Μωάμεθ ἐθεωροῦσε τήν γῆ ἐπίπεδη διότι τό ρῆμα «τεντώνω» = ἁπλώνω, χρησιμοποιεῖται ἀπό τούς Ἄραβες μέ τήν ἔννοια ὅτι ἁπλώνω τά χαλιά (καί τά στρωσίδια γενικά) σάν συνώνυμο τοῦ στολίζω. Ἄρα ἐν προκειμένω «ὁ Θεός ἐστόλισε τήν Γῆ».
2. Πρβλ. Σαλαμίς = νῆσος τῆς εἰρήνης (SALAM - I) κατά Δ. Χόνδρον «Στό περιθώριο τῆς Φυσικῆς» (Ἀθῆναι 1960, σελ. 76).
3. Καάβα ἤ Καάμπα ἐκ τοῦ Ἀραβικοῦ καaμπᾶ ἐκ τοῦ κά'μπ = κύβος, Ἱερόν προσκύνημα τῶν Ἀράβων ἐν Μέκκα σχήματος ὀρθογωνίου παραλληλεπιπέδου καλούμενον καί Μπεΐτ - οὐλ - λάχ = Οἶκος τοῦ Θεοῦ.

Ἀνηγέρθη εἰς θέσιν ὅπου μέγας λίθος πιθανῶς μετεωρίτης ἔπεσε εἰς τήν γῆν κατά τούς προϊστορικούς χρόνους. Ἐκεῖ ἐπιστεύετο ὅτι πρωτοενεφανίσθη ὁ Ἀδάμ. Κατ' ἄλλον ἀραβικόν μῦθον ὁ Ἰμπραχίμ (= Ἀβραάμ) ἐλθών μετά τῆς Ἄγαρ (ἀραβιστί Χάτζαρ = Πέτρα) ἀνήγειρεν Ἱερόν εἰς τήν θέσιν ὅπου ὁ Δζεμπραΐλ (= Γαβριήλ) Ἄγγελος τοῦ Θεοῦ τοῦ προσεκόμισε λευκόν λίθον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, μαυρίσαντα ὅμως σύν τῶ χρόνω λόγω ἀσπασμῶν τῶν προσκυνητῶν ἤ τῶν ἁμαρτιῶν τῶν ἀνθρώπων. Ὁ Ἱερός Λίθος ἀπετέλεσε Φετίχ τῶν εἰδωλολατρῶν Ἀράβων μέ παναραβικήν λατρείαν τήν ὁποία ἐδέχθη καί περιέλαβεν εἰς τήν θρησκείαν του ὁ Μωάμεθ.

4. Ὁ συγγραφέας θέλει νά τονίσει ὅτι καί ἡ λέξις Καάβα εἶναι ἡ Ἑλληνική λέξις κῦβος, ἀλλά καί ὅτι ἡ λέξις ΙΣΛΑΜ ὡς προερχόμενη ἐκ τοῦ ΣΑΛΑΜΑ εἶναι ὡς αὔτως ἑλληνική.

Ἐκ τῆς λέξεως ἅλς (ἁλός) = θάλασσα, προέρχεται ἡ λέξις σάλος πού σημαίνει ἤρεμος θάλασσα, λιμήν γαλήνη = εἰρήν. Οἱ Ἀρχαῖοι κατ' ἐξευμενισμόν ἀπεκάλουν τήν τρικυμία σάλον (ὅπως τό ἀριστερόν εὐώνυμον τόν ἄξενο Πόντο - Εὔξεινο. Πρβλ. Εἰρηνικός Ὠκεανός, Καλή ἀρρώστεια ἀντί καρκῖνος, Bella Fortuna = Καλή Τύχη ἐξ' οὗ ἡ λέξις Φουρτούνα. Σήμερον ἡ λέξις ΣΑΛΟΣ καί ΕΠΙΣΑΛΟΣ εἶναι βαθμοί τρικιμιώδους θαλάσσης εἰς τήν ἐπίσημον ναυτικήν ὡρολογία).

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω Σαλαμίς σημαίνει νῆσος τῆς γαλήνης = νῆσος τῆς εἰρήνης. Ἱερουσαλήμ = ἱερά πόλης τῆς εἰρήνης (πρβλ. νταρ - ελ - σαλάμ = πύλη τῆς εἰρήνης καί ὁ γνωστός χαιρετισμός σαλάμ - αλέκουμ = εἰρήνη σέ σένα).

5. Ἐπίκλησις εἶναι «Ἐν ὀνόματι τοῦ Πολυελαίου καί Φιλευσπλάγχνου Θεοῦ» (Πίσμ - ῐ - λλάχ - ῐρ - ραχμάν - ῐρ - ραχίμ».

Εκ του ειδικού μέρους το οποίο πραγματεύεται τα κεφάλαια ΟΣΤΑ, ΚΑΡΔΙΑ - ΑΙΜΑ, ΕΜΜΗΝΟΣ ΡΥΣΙΣ, ΑΙΣΘΗΣΕΙΣ - ΑΙΣΘΗΤΗΡΙΑ, ΚΥΗΣΙΣ - ΕΜΒΡΥΟΝ - ΤΟΚΕΤΟΣ, ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΕΙΣ ΕΚΤΡΩΣΕΩΣ, ΘΗΛΑΣΜΟΣ, ΑΙΜΟΜΙΞΙΑ, ΑΣΘΕΝΕΙΣ - ΑΣΘΕΝΕΙΕΣ, ΜΕΘΗ, ΑΚΡΩΤΗΡΙΑΣΜΟΙ - ΑΝΑΠΗΡΙΑΙ, ΛΕΠΡΟΙ ΝΕΦΡΟΙ, ΓΗΡΑΣ, ΙΑΤΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΗ, ΠΟΡΝΕΙΑ, ΦΑΡΜΑΚΑ, ΔΙΑΤΡΟΦΗ, ΝΗΣΤΕΙΑ, ΥΔΑΤΑ, ΙΑΣΙΣ, ΘΑΝΑΤΟΣ, κ.λ.π. αντιγράφουμε τα αναφερόμενα δια τους α) ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥΣ, β) ΕΛΛΗΝΕΣ.

α) ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ

«Θά καταλάβετε πώς Ἰουδαῖοι καί εἰδωλολάτρες εἶναι οἱ πιό σφοδροί τῶν πιστῶν. Μέσα ὅμως στούς Χριστιανούς θά βρῆτε φιλανθρώπους προσηλωμένους στούς Πιστούς. Αὐτοί ἔχουν ἱερεῖς καί μοναχούς ἀφιερωμένους στήν ταπεινοφροσύνη» (5 παρ. 75).

β) ΕΛΛΗΝΕΣ

Τό 30ό κεφάλαιο τοῦ Κορανίου φέρει τόν τίτλον: «Ἕλληνες» ὅπου ἀναφέρεται σέ αὐτούς μέ ἀγάπη καί ἐλπίδα γιά τήν τελική τους νίκη.

آياتها (٣٠) سورة الروم مكية (٨٤) ركوعاتها

بسم الله الرحمن الرحيم

١- الٓمٓ

٢- غُلِبَتِ الرُّومُ

٣- فِيٓ أَدْنَى الْأَرْضِ
وَهُم مِّنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ

٤- فِي بِضْعِ سِنِينَ
لِلَّهِ الْأَمْرُ مِن قَبْلُ وَمِن بَعْدُ
وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ

«ΕΙΜΑΣΤΕ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΕΣ.
ΑΥΤΟ ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΤΟ ΚΡΥΨΑΜΕ, ΜΑ ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΟΛΑ ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΑΤΡΙΩΤΕΣ ΚΑΙ ΚΑΤΟΠΙΝ ΕΥΡΩΠΑΙΟΙ, ΥΠΕΡΗΦΑΝΟΙ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΡΙΕΣ ΦΥΛΕΤΙΚΕΣ ΚΑΤΑΒΟΛΕΣ».

ΓΙΩΡΓΟΣ ΒΕΝΤΟΥΡΗΣ

Η ΜΗ ΕΝΤΑΞΗ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΑΣΙΟΠΟΙΗΣΗ ΒΟΗΘΑ ΜΟΝΟ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

Το ΑΝΤΙΔΟΤΟ η μόνη έκφραση της Εθνικιστικής Αριστεράς στην Ελλάδα

Είναι γνωστό στους πάντες ότι οι εθνικοαριστερές συνιστώσες της τάσης Βεντούρη αριθμούσαν την περίοδο 68-75 τουλάχιστον 7.000 φοιτητές στην Ιταλία.

Σήμερα εάν αφαιρεθούν οι 600-700 που παρέμειναν μονίμως εκεί, απομένουν τουλάχιστον 6.000 άρτια καταρτισμένα στελέχη του επιστημονικού κόσμου που διαμένουν σήμερα στην Ελλάδα (μεταξύ των οποίων **πολλοί τακτικοί και επίκουροι καθηγητές ανωτάτων σχολών - κυρίως Ιατρικής**).

Όμως το τεράστιο αυτό ιδεολογικό - επιστημονικό και πολιτιστικό δυναμικό παραμένει πολιτικά σταθερά ανενεργό, προβάλλοντας ως αιτιολογικό πρωτίστως την έλλειψη πολιτικού φορέα που να εκφράζει έστω και μερικώς τα εθνικοαριστερά πιστεύω τους, και κατά δεύτερο την αποστασιοποίηση του ηγέτου τους Βεντούρη.

Είμαι υποχρεωμένος λοιπόν να παραθέσω το ακόλουθο περιστατικό συνοδευόμενο από ένα επιβαλλόμενο σχόλιο.

Το περιστατικό μου το περιέγραψαν 3 Έλληνες συναγωνιστές από τηλεφώνου, που είναι εντεταγμένοι σήμερα στο ΕΣΥ **και φέρουν τον τίτλο ο ένας του τακτικού καθηγητού και οι άλλοι δύο του επίκουρου στον τομέα της Ιατρικής.**

Κατά τα λεχθέντα τους, σε κάποιο νοσοκομείο της Ελληνικής επικράτειας νοσηλεύθηκε η μητέρα του ηγέτου των μεικτών Ελληνοϊταλικών εθνικοαριστερών τάσων του MSI, **αποστασιοποιημένου Βεντούρη.**

Από διάφορα στοιχεία οι Έλληνες συναγωνιστές έφτασαν σε αυτή την διαπίστωση η οποία μεταβλήθηκε σε βεβαιότητα από κάποια αστραπιαία επίσκεψη του ίδιου του Βεντούρη ο οποίος τυγχάνει και συνάδελφός του στο εν λόγω νοσοκομείο. Ο τελευταίος αναγνωρίσθηκε από κάποιον άλλο συναγωνιστή γιατρό, τον επίκουρο καθηγητή Φ. Ρ. ο οποίος όμως επειδή δεν ήταν σίγουρος ότι επρόκειτο για τον ίδιο, δεν τον ενόχλησε.

Αμέσως ολόκληρο το επιστημονικό δυναμικό των συναγωνιστών στο συγκεκριμένο Νοσ/μείο τέθηκε σε συναγερμό προκειμένου να καλυφθεί ιατρικά η μητέρα του ηγέτου τους.

Στην τηλεφωνική μάλιστα επικοινωνία που είχαν μαζί μου, μου τόνισαν ότι σεβόμενοι απόλυτα τους λόγους της αποχής του δεν είχαν ουδεμία επαφή μαζί του, τονίζοντάς μου ότι όλοι τους είναι ανένταχτοι σήμερα ψηφίζοντας συνειδητά άκυρο στις Ελληνικές εκλογές, αρνούμενοι να ενταχθούν σε κάποιο από τα ασαφή και άσημα πολιτικά Ελληνικά γκρουπούσκουλα που εκτός της ιδεολογικής ασάφειας που τα χαρακτηρίζει έχουν και το μειονέκτημα της αριθμητικής ανυπαρξίας.

Αλλά πάντοτε κατά τα λεχθέντα τους θα μπορούσαν να υπερκεράσουν το δεύτερο, εάν σε κάποιο Ελληνικό πολιτικό εθνικιστικό σχήμα υπήρχε η εθνικοαριστερή συνιστώσα.

Όμως πουθενά δεν είδαν κάτι τέτοιο. Παντού στείρες εθνικιστικές κορώνες για χαμένες πατρίδες (και εμείς πονάμε και μάλιστα πολύ για αυτές), αλλά δυστυχώς σήμερα αυτά τα θέματα δεν απασχολούν πρωτίστως το μέσο Ευρωπαίο. Η πολιτική παρέμβαση των εθνικιστικών κινημάτων και όλων των συνιστωσών τους γίνεται πλέον σε άλλους τομείς, όπως η ανεργία, ο πληθωρισμός, το περιβάλλον, η υγεία, τα ναρκωτικά, η κυριαρχία της ΕΟΚ μέσω των πολυεθνικών.

Συνέχισαν δε, λέγοντάς μου ότι πρώτα δημιουργείται το ισχυρό εθνικιστικό κίνημα και κατόπιν διεκδικούμε τις άπειρες χαμένες πατρίδες.

Εθνικιστές υπάρχουν σε όλα τα κόμματα, το θέμα είναι **πως νοούν τον εθνικισμό.**

Πολύ σωστά δε μου είπαν και ο ηγέτης των σοσιαλιστών CRAXI είναι ασυμβίβαστος εθνικιστής σε θέματα που αφορούν τα Ιταλικά συμφέροντα, όμως αυτός δεν είναι λόγος για να ψηφισθεί από εσάς του MSI ή από τους Λομβαρδιανούς.

Στην Ελλάδα μου τόνισαν, ότι ο όρος εθνικοαριστερός αντιμετωπίζεται σαν κάτι το λεπρό από τις γνωστές εθνικιστικές... οργανώσεις και κομματίδια τα οποία ασχολούνται ακόμη με αντικομμουνιστικά συνθήματα και κορώνες.

Ενώ σε πολλά θα συμφωνήσω με τους συμπαθείς συναδέλφους μου και παλαιούς συναγωνιστές μου, θα μου επιτρέψουν να διαφωνήσω σε κάτι.

Διότι ναι μεν πολιτικός φορέας σοβαρός τουλάχιστον που να εκφράζει έστω μερικώς τις εθνικοαριστερές τους θέσεις στην Ελλάδα σίγουρα

δεν υπάρχει.

Όμως αντίθετα υπάρχει ένα ζωντανό κύτταρο νέων ανθρώπων που διεξαγάγει ένα τιτάνιο αγώνα προκειμένου να στεριώσει ένα έντυπο όπως είναι το περιοδικό ΑΝΤΙΔΟΤΟ που νομίζω ότι είναι απόλυτα ιδεολογικά εναρμονισμένο με τα πιστεύω τους. Στους τηλεφωνήσαντες το κατέστησα γνωστό, μου υποσχέθηκαν δε ότι θα φροντίσουν για την διακίνησή του σ' όλους τους χώρους - επιστημονικούς και μη - που κινούνται όμως αυτό από μόνο του δεν επαρκεί.

Χρειάζεται και η έμπρακτος βοήθεια και συνεισφορά τόσο οικονομική όσο και ηθική. Πολλοί από τους συντρόφους καθηγητές επιστήμονες στην Ελλάδα (απευθύνομαι σε αυτούς που είναι και στο δημόσιο, αλλά και στον ιδιωτικό τομέα) θα μπορούσαν αρθρογραφούντες στο ΑΝΤΙΔΟΤΟ να συμβάλουν σε μια αυξανόμενη βελτίωσή του (που και στα σημερινά του επίπεδα είναι πολύ ικανοποιητικό).

Εξάλλου πρόκειται για ένα καθ' όλα νόμιμο περιοδικό πολιτικού και κοινωνικού προβληματισμού, που αναρτάται και διακινείται από τα περίπτερα και τα βιβλιοπωλεία.

Δεν βλέπω δηλαδή τον λόγο για τον οποίο θα μπορούσαν να αρνηθούν να συμβάλουν.

Αυτό δεν θα ταίριαζε με την ιδιοσυγκρασία και την φύση των Ελλήνων συναγωνιστών και συντρόφων που έδωσαν το αίμα τους για τα ιδανικά μας κάποτε στους δρόμους και τα σταυροδρόμια της γειτονικής Ιταλίας.

Ας αποφασίσουν λοιπόν και μάλιστα γρήγορα γιατί όλα τα υπόλοιπα είναι δικαιολογίες.

Ελπίζω να έγινα κατανοητός

Χριστόφορος Δημουλός

Πανεπιστημιακός καθηγητής Καρδιοχειρουργικής VERBANO - ΙΤΑΛΙΑ

Βιβλιοκρισία

Τά μελανόμορφα 'Αττικά ἀγγεῖα τοῦ Μουσείου τοῦ 'Ερμιτάζ

Ξένια Σ. Γκορμουνόβα
'Εκδόσεις: 'Ισκούστβο, Λένινγκραντ
224 σελίδες, 460 εἰκόνες

Πρόκειται διά ἕνα μέρος τοῦ καταλόγου τῶν μελανομόρφων ἀττικῶν ἀγγείων τοῦ τμήματος Κλασσικῶν 'Αρχαιοτήτων τοῦ Μουσείου τοῦ 'Ερμιτάζ. 'Η συλλογή αὐτή εἶναι ἀπό τά πλουσιοτέρας καί σημαντικοτέρας τόσον εἰς τόν χῶρον τῆς Ρωσίας ὅσον καί τῶν ξένων Μουσείων γενικῶς. Εἰς τόν κατάλογον αὐτόν παρουσιάζονται ἀναλυτικῶς 193 ἀγγεῖα ἐκ τῶν 600 τῆς συλλογῆς. Δίδονται συνολικῶς 460 φωτογραφίαι.

Πλεῖστα ὅσα ἐκ τῶν ἀγγείων δημοσιεύονται διά πρώτην φοράν. 'Η συγγραφεύς ἀναλύουσα ἕκαστον ἀγγεῖον προχωρεῖ εἰς προτάσεις νέων θεωριῶν καί μᾶς παρουσιάζει τήν τέχνην τῆς ἀγγειογραφίας (μελανόμορφα) εἰς τήν 'Ελλάδα ἀπό τό 2ον ἥμισυ τοῦ 6ου π.Χ. ἕως τά ἀρχάς τοῦ 4ου π.Χ.

Εἰς ἕτερος κατάλογος ὁδηγός τῶν ἐρυθρομόρφων ἀττικῶν ἀγγείων εἶχεν ἐκδοθεῖ ἐνωρίτερον. 'Ο παρών τόμος ἐξεδόθη μετά τόν θάνατον τῆς συγγραφέως ὑπό τήν ἐποπτείαν συλλογικῆς συντάξεως, τήν ὁποίαν ἀπετέλουν διακεκριμένοι ἐπιστήμονες - συνεργάτες τῶν πλέον σημαντικῶν μουσείων τῆς Ρωσίας.

Τά ἀρχαῖα κράτη τῶν Βορείων ἀκτῶν τῆς Μαύρης Θαλάσσης

ἐκδόσεις Ναούκα Μόσχα (392 σελ. 167 πίνακες)
4ος τόμος 'Ελληνικά Κιμεριακά Κράτη

Τό 'Ινστιτοῦτο 'Αρχαιολογίας τῆς 'Ακαδημίας 'Επιστημῶν τῆς ΕΣΣΔ ἀνέλαβε μιά πολύ ἐνδιαφέρουσα ἔκδοσιν. 'Ετοίμασε καί ἐκδίδει εἰς 20 τόμους τήν «'Αρχαιολογίαν τῆς ΕΣΣΔ» ὅπου συστηματικῶς καταγράφονται καί μελετῶνται ὅλοι οἱ ἀρχαῖοι πολιτισμοί οἱ ὁποῖοι ἤκμασαν εἰς τό ἔδαφος τῆς Σοβιετίας, ἀρχίζοντας ἀπό τήν παλαιολιθική ἐποχήν καί τελειώνοντας εἰς τά μνημεῖα τοῦ Μεσαίωνος. Εἰς αὐτήν λοιπόν τήν σειράν ἐξεδόθη εἰδικός τόμος ἀφιερωμένος εἰς τά ἑλληνικά κράτη τῶν Βορείων ἀκτῶν τῆς Μαύρης Θαλάσσης. Αἱ ἀρχαιολογικαί ἀνασκαφαί ἐδῶ ἤρχισαν ἀπό τοῦ τέλους τοῦ 18ου αἰῶνος καί εἰς τό διάστημα δύο περίπου αἰώνων ἐντόνων ἀρχαιολογικῶν ἐργασιῶν συνεγκεντρώθη ἀρκετόν ὑλικόν, τό ὁποῖον μᾶς ἐπιτρέπει νά παρακολουθήσωμεν τήν ἐξέλιξιν μιᾶς σειρᾶς ἑλληνικῶν πόλεων

αί όποῖαι εἶχον ζωήν πέραν τῆς μίας χιλιετηρίδος. Δυστυχῶς τό ὑλικόν αὐτό εἶναι ἐλάχιστα γνωστόν εἰς τάς Δυτικάς οὕτως εἰπεῖν χώρας.

Τό κύριον προτέρημα αὐτοῦ τοῦ τόμου εἶναι ἡ συστηματική ἔκθεσις τοῦ ὑλικοῦ τῶν ἀρχαιολογικῶν ἀνακαλύψεων.

Ὁ Τόμος ἀποτελεῖται ἀπό δύο μέρη. Εἰς τό πρῶτον ἐκτός τοῦ κεφαλαίου, τό ὁποῖον ἀσχολεῖται μέ τήν γενικήν εἰκόνα τῆς ἱστορίας τῶν Κιμερίων Ἑλλήνων, περιέχεται καί συστηματική ἔκθεσις τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἀνασκαφῶν ὅλων τῶν ἐξερευνημένων κέντρων τῆς Μαύρης Θαλάσσης. Αὐτό τό τμῆμα περιλαμβάνει ἐπί πλέον τά κατωτέρω κεφάλαια: α) Συνοικισμοί Τύρου, Μπορισφενίς, Ὀλβία β) Τά κράτη τῆς Χερσονήσου καί γ) Τό βασίλειον τοῦ Κιμερίου Βοσπόρου. Αὐτό τό τελευταῖο κεφάλαιον εἶναι καί τό πλέον σημαντικόν εἰς ὄγκον, ἐφ' ὅσον εἰς αὐτό περιγράφονται τά ἀποτελέσματα τῶν ἀνασκαφῶν τέτοιων σημαντικῶν κέντρων ὅπως τό Παντικάπαιον, ἡ Φαναγόρεια, ἡ Θεοδοσία, ἡ Ἑρμώνασσα, ἡ Τάναϊς κ.α.

Τό δεύτερον μέρος εἶναι θεματικοῦ χαρακτῆρος καί ἔχει τήν ὀνομασίαν «Ὑλικός καί πνευματικός πολιτισμός». Περιέχει 7 κεφάλαια ὅπως «Ἀγροτική οἰκονομία», «Τέχνη», «Ἐμπόριον», «Πολεμική Τέχνη», «Πολεοδομία καί ἀρχιτεκτονική», «Πολιτισμός καί Θρησκεία», «Τρόπος ζωῆς».

Ἡ εἰκονογράφησις εἶναι ἀρκούντως καλή καί πλουσία.

Ὁ τόμος περιέχει ἀναλυτικούς χάρτας, 54 πίνακας εἰς τό α΄ μέρος καί 113 εἰς τό β΄. Ἐκτός αὐτῶν περιέχει καί 8 ἐγχρώμους πίνακας. Ἐπίσης περιέχει πλήρη κατάλογον βιβλιογραφίας καί τούς ἀναλόγους ὁδηγούς καί εὑρετήρια. Συντάκται τοῦ τόμου εἶναι οἱ Γ.Α. Κοσελένκο, Ε.Τ. Κρουγκλικόβα, Β.Σ. Ντολγκορούκοβ. Ἐπίσης πρέπει νά σημειώσουμε ὅτι διά τήν συγγραφήν αὐτοῦ τοῦ τόμου ἔλαβον μέρος ὅλοι οἱ συνεργάται (30) τοῦ τμήματος κλασσικῆς ἀρχαιολογίας τοῦ Ἰνστιτούτου Ἀρχαιολογίας τῆς Ἀκαδημίας Ἐπιστημῶν τῆς ΕΣΣΔ. Αὐταί αἱ ἐκδόσεις εἶναι πολύτιμα βοηθήματα δι' αὐτούς οἱ ὁποῖοι ἀγωνίζονται σήμερον διά τήν ὑπεράσπισιν τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ ἀφ' ἑνός ἀλλά καί διά τήν τοπικήν διεύρυνσιν τῆς δράσεως καί ὑπάρξεώς του ἀφ' ἑτέρου.

Τά ἀρχαιότερα κράτη τοῦ Καυκάσου καί τῆς Κεντρικῆς Ἀσίας

Διεύθυνσις συντάξεως Γ. Κοσελένκο
Ἐκδόσεις Ναούκα, Μόσχα
6ος Τόμος τῆς «Ἀρχαιολογίας τῆς ΕΣΣΔ»

Εἰς τόν τόμον αὐτόν γίνεται ἐκτενής ἀναφορά εἰς τάς ἐρεύνας καί εἰς τήν ἱστορίαν τῶν ὑπερκαυκασίων περιοχῶν καθώς καί τῶν περιοχῶν τῆς Κεντρικῆς Ἀσίας. Ἡ χρονική περίοδος, ἥτις μᾶς ἀπασχολεῖ ἐδῶ ἐκτείνεται ἀπό τήν πρώτην χιλιετίαν π.Χ. ἕως τά ἀρχάς τῆς χριστιανικῆς περιόδου.

Μελετῶνται αἱ διαδικασίαι ἀναπτύξεως τῆς τέχνης, τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας, τῶν διαφόρων τύπων οἰκισμῶν καί γενικῶς τῶν ποικίλων σφαιρῶν τῆς πολιτιστικῆς ζωῆς. Ἐξετάζονται αἱ κοινωνικο - οἰκονομικαί καί πολιτικαί δομαί τῶν κοινωνιῶν αἱ ὁποῖαι μᾶς ἀπασχολοῦν.

Διά τούς Ἕλληνας (δι' ὅσους ὑπάρχουν ἔτι) ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον παρουσιάζουν τά κεφάλαια ἅτινα εἶναι ἀφιερωμένα εἰς τά Ἑλληνικά κράτη τῆς Κολχίδος, τῆς Βακτρίας, τῆς Παρθίας, τῆς Μαργιανῆς κ.ἄ. Τά κείμενα συνοδεύονται ὑπό κατατοπιστικῶν χαρτῶν, πινάκων εἰκόνων καί πλουσίας βιβλιογραφίας εἰς τήν Ρωσικήν καθώς καί εἰς ἄλλας εὐρωπαϊκάς γλώσσας.

Χάρτες καί χαρτογράφοι τοῦ Αἰγαίου Πελάγους

Κείμενα: Βασ. Σφυρόερα, Α. Ἀβραμέα.
Ἐκδόσεις Ὀλκός, Ἀθῆναι.

Τό θαυμάσιο αὐτό λεύκωμα περιέχει χάρτας τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου ἀπό 70 χαρτογράφους. Ἀπό τόν Ἄραβα γεωγράφον Ἄλ Ἰντρισί τοῦ 12ου αἰῶνος, ὅστις ἔζησε εἰς τήν Σικελίαν ἕως τῶν ἡμερῶν μας, ἀκολουθοῦμε μέ τά ἐξαιρετικά κείμενα τήν πορείαν τῆς Χαρτογραφήσεως τοῦ Ἀρχιπελάγους καί προβληματιζόμεθα. Τάς πρωτοτύπους μελέτας τῶν διακεκριμένων συγγραφέων συμπληρώνουν 166 χάρτες, ἀναπαραγωγαί ἀπό λιθογραφίας καί ὑδατογραφίας.

HEAVY METAL

Μαθητικός Πυρήνας Ηλιουπόλεως
«ΔΙΓΕΝΗΣ ΑΚΡΙΤΑΣ»

Γράφοντας ένα άρθρο για τη μουσική Heavy Metal και θέλοντας να εξηγήσεις στον πολύ κόσμο τι είναι αυτή, και γιατί πολεμιέται από τη γέννησή της και ύστερα με διάφορους τρόπους και μεθόδους, γνωρίζεις εκ των προτέρων ότι θα χρειαστεί να γράψεις βιβλίο και όχι άρθρο!!! Ας κάνουμε όμως μια προσπάθεια να γνωρίσουμε ορισμένα βασικά σημεία της. Άλλωστε αρκετά πράγματα που αρχικά φαίνονται ότι είναι δύσκολο να αναλυθούν μερικές φορές αρκεί δυο κουβέντες για να διευκρινιστούν πλήρως. Αρκεί βέβαια το αναγνωστικό κοινό στο οποίο απευθύνονται να έχει ιδιαίτερα ανεπτυγμένη την κριτική σκέψη και να διατατέχεται από ένα έντονο συναισθηματισμό. Σε ένα τέτοιο λοιπόν «ευαίσθητο» κοινό, το αναγνωστικό κοινό του ανένταχτου περιοδικού «Αντίδοτο» θα έχω την ευκαιρία και την τιμή να απευθυνθώ. Πριν αρχίσουμε όμως να μιλάμε για τη μουσική Heavy Metal θα ήταν σωστό να τονίσουμε τις ιδιαιτερότητες τις οποίες έχει αυτή και την κάνουν να ξεχωρίζει από τα άλλα είδη μουσικής, τα οποία στις μέρες μας κυριολεκτικά κατακλύζουν το μουσικό στερέωμα. Τα δυο κύρια στοιχεία τα οποία τη διαφοροποιούν από τ' αλλα είδη της εμπορικής μουσικής (το Heavy Metal κάθε άλλο παρά εμπορική μουσική είναι), είναι η «Φαλλοκρατία» και ο «Ρατσισμός» που τη διακρίνουν. Το Heavy Metal είναι ένας άγριος, επιθετικός χώρος με σκληρότητα και φανατισμό, συναισθηματικά φορτισμένος, φορτισμένος με πολεμική διάθεση και είναι φυσικό να απορρίπτει τη θηλυκή παρουσία (όχι βέβαια ως ακροατή αλλά ως δημιουργικό και ισάξιο συνθέτη και εκτελεστή του μουσικού αυτού είδους). Έτσι τα θεϊκά λόγια του Γερμανού και φιλέλληνα φιλόσοφου Φ.Νίτσε «Ο άντρας πρέπει ν' ανατρέφεται για τον πόλεμο και η γυναίκα για την αναψυχή του πολεμιστή: όλα τ' αλλα είναι τρέλα» βρίσκουν μεγάλη απήχηση στα μεγάλα γκρουπ του είδους όπως π.χ. τους Motorhead, Whitesnake, Manowar, Lizzy, Borden, WASP κ.α. Όμως πρέπει να τονιστεί εδώ ότι ο αρρενωπός σεξουαλισμός του Heavy Metal δε μισεί τις γυναίκες όπως θέλουν να πιστεύουν οι φεμινιστές, αντιθέτως τις λατρεύει δεν θα υπήρχε άλλωστε χωρίς αυτές.

Ο ερωτισμός του μπορεί να είναι εγωκεντρικός, όπως και το πηγαίο πάθος του, όμως απευθύνεται σ' αυτές. Γίνεται αντιληπτό ότι ζώντας σε μια εποχή όπου διακατέχεται από μια «φιλειρηνική» διάθεση που εξυπηρετεί βέβαια τους οικονομικά ισχυρούς και καταδυναστεύει τους οικονομικά ασθενέστερους, το Heavy Metal προωθώντας με την όλη παρουσία του το «αν θέλεις ειρήνη προετοιμάσου για πόλεμο» δέχεται τη λυσαλλέα επίθεση του εβραϊκού κατεστημένου. Το οποίο με την οικονομική δύναμη την οποία διαθέτει προσπαθεί να το περιθωριοποιήσει και να το διαστρεβλώσει, αποκλείοντάς το από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης ή συκοφαντώντας το με κάθε μέσο το οποίο διαθέτει. Η αγωνιστικότητα την οποία εμπνέει η μουσική Heavy Metal γίνεται αντιληπτή και μόνο από τους τίτλους των κομματιών τα οποία παίζουν οι κορυφαίοι του είδους.

Ενδεικτικά θα αναφέρω μερικούς, ζητώντας ταυτόχρονα συγγνώμη από τους θαυμαστές του είδους αν ξέχασα τον τίτλο του αγαπημένου τους τραγουδιού: Die with your Boots ou, Holy war, Defenter, Fighting the World, Blood of my enemies, Bomber, Irou Fist κ.α.

Ζούμε σ' ένα κόσμο που οι όροι έχουν χάσει το νόημά τους και οι έννοιες διαστρεβλώνονται κατάφορα. Οι χαρακτηρισμοί είναι εύκολοι, το ίδιο και οι αφορισμοί, όχι όμως σ' αυτήν την περίπτωση. Το Η.Μ. είναι Λευκή Μουσική και αυτό δεν αμφισβητείται από κανένα λογικό ον, και μια επιφανειακή μόνο γνώση του είδους, επιβεβαιώνει την αλήθεια της παραπάνω πρότασης. Γεννημένο μέσα από τις λευκές μπάντες του PhythmBlues και διαμορφώνοντας το ύφος και τη δυναμική του σε μια αδιάκοπη πορεία, εκπροσωπεί για τους λευκούς ότι η Soul και το Blues μαζί με τους μαύρους.

Αξίζει να αναφερθεί ότι δεν είναι απλή σύμπτωση το γεγονός ότι τόσο οι μουσικοί που παίζουν Η.Μ. όσο και το ακροατήριο τους είναι ενιαίοι φυλετικά, με εξαιρέσεις (π.χ. T. Macalpine) ελάχιστες και αμελητέες. Η μουσική Η.Μ. κρύβει μέσα της μια εσωτερική φυλετική δύναμη που γεμίζει κάθε πραγματικό οπαδό τηγς με σιγουριά και αυτοπεποίθηση.

Απ' όλα τα παραπάνω γίνεται αντιληπτό ότι το Η.Μ. είναι μια μουσική από λευκούς για λευκούς. Σεβόμενος το χώρο του περιοδικού θα ήθελα να εκφράσω και ορισμένους φόβους μου για την εξέλιξη τα τελευταία χρόνια. Τα μεγάλα «κεφάλια» (βλ. δισκογραφικές εταιρίες και μουσικό κατεστημένο) σκέφτηκαν ότι μεγαλύτερη δυσφήμιση για το Η.Μ. θα ήταν η εμπορικότητά του!!! Έτσι άρχισαν να προωθούν στη Η.Μ. σκηνή συγκροτήματα που η μόνη σχέση που έχουν

με το μουσικό αυτό είδος είναι ότι έχουν και αυτοί μακρυά, μαλλιά (Οι Metals fans ακολουθούν την παράδοση του μακριού μαλλιού από τα τέλη της δεκαετίας του 60). Αυτοί είναι σήμερα οι χειρότεροι «διαφημιστές» της μουσικής μας. Ελπίζω σε μια μελλοντική επικοινωνία μας να έχουμε τη δυνατότητα να επεκταθούμε και σ' άλλα ζητήματα που αφορούν την αγαπημένη μας μουσική (το Η.Μ.). Με βαθειά εκτίμηση προς όλους τους αναγνώστες, σας χαιρετώ (ελπίζω προσωρινά).

MANOWAR

Manowar, το πρώτο καθαρά επικό group και το κορυφαίο του είδους. Ένα group που θεωρείται ο βασιλεύς του είδους. Ποιού είδους; Του πολεμικού Heavy Metal.

Ένα Η. Metal που σαρώνει και συνθλίβει τα πάντα στο πέρασμά του. Μια μουσική που ηχεί σαν τους παιάνες των Αρχαίων Ελλήνων στο πεδίο της μάχης. Εξάλλου το Η.Μ. ανέκαθεν είχε μέσα του το επικό στοιχείο.

Όταν ο Joey de Maio συνάντησε τον Ross Friedman, μια νέα μπάντα φαινόταν ότι θα δημιουργηθεί.

Λίγο αργότερα ένας φίλος ο Eric Adams πρόσφερε την φωνή του, ο Donnie Hamzik το δυνατό παίξιμό του στα ντράμς και η γέννηση των Manowar είναι πλέον γεγονός.

Το 1982 κυκλοφορεί το πρώτο τους άλμπουμ με τίτλο «Battle Hymns» και ταυτόχρονα οριστικοποιείται η σύνθεση του συγκροτήματος με την αποχώρηση του Donnie Hamzik και την αντικατάστασή του από τον Scott Columbus.

Ο δρόμος της δύναμης και της δόξας ακούγεται διάπλατος μπροστά τους και οι Manowar είναι έτοιμοι πλέον να τον διασχίσουν.

Η ηχητική επίθεση ξεκινά με το «Into the glory ride» (1983) και συνεχίζεται με το κορυφαίο «Hail to England» (1984) «Sign of the Hammer» (1984) ύστερα από δισκογραφική απουσία τριών ετών, το κάπως «πεσμένο», «Fighting the World» (1987) για να ολοκληρωθεί με την πιο πρόσφατη και κορυφαία τους δουλειά που έχει τον τίτλο «Kings of Metal» (1988). Ο θρόνος των βασιλιάδων του επικού Heavy Metal τους ανήκει: «Get the defenders out of the throne. Death to false Metal».

Αρχηγός και ψυχή του συγκροτήματος, αναμφισβήτητα, είναι ο μπασίστας, συνθέτης και στιχουργός Joey de Maio πασίγνωστος για την ικανότητα και την τεχνική του κατάρτιση στο μπάσο. (Κατά την γνώμη μας ο καλύτερος μπασίστας στο Heavy Metal). Για τους στίχους δεν μπορούμε να πούμε τίποτα, παραθέτουμε στο τέλος του κειμένου ένα δείγμα γιατί τέτοιοι στίχοι δεν χρειάζονται σχόλια, απλά μιλάνε από μόνοι τους.

«Gods of war i call you /My sord is by my side. I seek a life of honor / free from all false pride».

«Stand and fight /Live by your heart. Always one movetry / I'm not afraid to die stand and fight / say what you feel born with a heart of steel».

Δισκογραφία:
«Battle humns» (1982).
«Into glory ride» (1983).
«Hail to England» (1984).
«Sign of the hammer» (1984).
«Fighting the world» (1987.
«Kings of Metal» (1988).

Η ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΗ ΤΟΥ RAU TI ΓΙΑ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΟΥ ΚΟΛΠΟΥ

Σχετικά με την μεγάλη κρίση που ξέσπασε στο MSI μετά από τις θέσεις του RAUTI για τον πόλεμο στον Κόλπο, οι εθνικοαριστερές συνιστώσες της τάσης Βεντούρη και οι αντίστοιχες Ιταλικές που εκφράζονται με 16 εν ενεργεία βουλευτές επικρατείας, 24 περιφερειακούς, 132 δημοτικούς συμβούλους, και 685 εκλεγμένα μέλη στα ανώτατα εργατοφοιτητικά και επιστημονικά συνδικαλιστικά όργανα, εξέδωσαν την ακόλουθη ανακοίνωση.

Οι ριζοσπαστικές Ιταλοελληνικές συνιστώσες **της τάσης Βεντούρη** που δρούν στα σπάργανα του κινήματος εκφράζουν τον σκεπτικισμό τους, την λύπη τους και την βαθειά τους απογοήτευση, για τις θέσεις του συντρόφου συναγωνιστή RAUTI σχετικά με τον πόλεμο του Κόλπου.

Σήμερα ολόκληρο το στελεχιακό δυναμικό του κινήματος γίνεται αποδέκτης της οργής και της αγανάκτησης, που εκφράζει η λαϊκή βάση του κινήματος που συναισθηματικά τουλάχιστον είχε ταχθεί με το μέρος του Ιρακινού λαού και εναντίον της Εβραιοκίνητης λίμπεραλ - καπιταλιστικής κλίκας.

Στον βρώμικο και άνισο πόλεμο που επέβαλαν τα σιωνιστοκρατούμενα πολυεθνικά λόμπυ έχοντας σαν αιχμή του δόρατος τις ΗΠΑ, διαχειρίστρια και προστάτηδα των Εβραϊκών και καπιταλιστικών συμφερόντων και τους ακολουθούντας καταϊδρωμένους Εοκικούς εταίρους με τον κλόουν των ΗΠΑ Γκορμπατσώφ, πόλεμο που επέβαλαν με αντικειμενικό σκοπό πρωτίστως την καταστροφή της πολεμικής μηχανής του Ιράκ, εξασφαλίζοντας άμεσα μεν την επιβίωση του κράτους - αποστήματος που ονομάζεται Ισραήλ, μετατρέποντάς το σε τεράστια πλέον περιφερειακή στρατιωτικοοικονομική υπερδύναμη, έμμεσα δε, την απόλυτη κυριαρχία τους στα πετρέλαια της περιοχής.

Σε αυτόν λοιπόν τον βρώμικο πόλεμο η αντίδραση και η κινητοποίηση της Ευρωπαϊκής κοινής γνώμης και των δικών μας κινημάτων δυστυχώς δεν ήταν η πρέπουσα.

SERGIO SAVOLDI

SILVIO PREMIATI

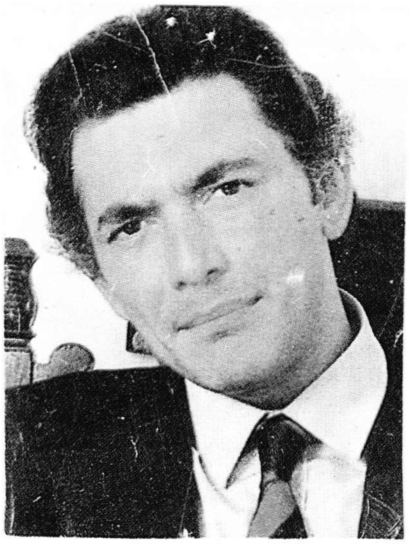
Με εξαίρεση **τον λαϊκό εθνικιστή αγωνιστή Λεπέν** από τον οποίον άρουμε κάθε επιφύλαξη που είχαμε τόσο για το πρόσωπό του, όσο και για τις πολιτικές του θέσεις, και ο οποίος ηγήθη μιας τιτάνιας εκστρατείας για να πείσει την αποχαυνωμένη ευδαιμονιστικά Ευρωπαϊκή κοινή γνώμη, ότι αυτός ο πόλεμος δεν ήταν για τίποτε δικό τους, αλλά ήταν πόλεμος των πολυεθνικών και των Εβραίων, όλοι οι άλλοι περιορισθήκαμε ή σε φραστικά πυροτεχνήματα ή σε αυστηρή ηττοπαθή ουδετερότητα.

Εδώ θέλουμε να διευκρινίσουμε ότι αναφερόμεθα σε επώνυμες ηγεσίες εθνικιστικών κομμάτων, **και όχι στη λαϊκή τους βάση που έβραζε από οργή και αγανάκτηση.**

Καταγγέλουμε επίσης τα δήθεν πράσινα ειρηνιστικά κινήματα που κινητοποιούν χιλιάδες διαδηλωτές στη χώρα μας για να διαμαρτυρηθούν σχετικά με τους καπνούς και τα απόβλητα, ότι ανέχθηκαν την εν ψυχρώ δολοφονία χιλιάδων αμάχων γυναικοπαίδων του Ιράκ και την ισοπέδωση ολοκλήρων πόλεων του τελευταίου χωρίς να βγάλουν άχνα.

Η πλήρη γελοιοποίηση τους, συνεπληρώθη από την δημοσκόπηση του εγκύρου περιοδικού PANORAMA όπου το 72% των... ειρηνιστών ψηφοφόρων τους επικροτεί απόλυτα τους χειρισμούς του Μπούς στον πόλεμο και δηλώνει χωρίς ίχνος ανατροπής ότι οι Αμερικανοί και οι σύμμαχοι... μάχονται για υψηλά ιδανικά.

Από το διασυρμό και την γελοιοποίηση δεν γλύτωσε ούτε **το άλλοτε κραταιό ΚΚΙ** και σημερινό Δημοκρατικό κόμμα της αριστεράς που το 1969 κινητοποιούσε 2.000.000 διαδηλωτές στη Ρώμη εναντίον του τότε προέδρου των ΗΠΑ Νί-

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ ΚΡΙΜΙΖΙΩΤΗΣ

ξον για να διαμαρτυρηθεί για τον πόλεμο στο Βιετνάμ και υποχρεώνοντας τον τελευταίο να κινηθεί μόνο με ελικόπτερο, σήμερα δηλώνει επισήμως **ότι οι συμμαχικές δυνάμεις μάχονται... για την ελευθερία του Κουβέιτ.**

Η δημοσκόπηση του εγκύρου PANORAMA μεγενθύνει την γελοιοποίησή τους αφού το 58% των οπαδών τους τάσσονται υπέρ της λίμπεραλ - καπιταλιστικής επέμβασης 26% δηλώνουν πλήρη ουδετερότητα και μόνο 16% τάσσονται κατά.

Εκφράζουμε επίσης την βαθειά μας συγκίνηση για την αταλάντευτη στάση της λαϊκής βάσεως του κινήματος που τάχθηκε κατά της σιωνιστικο - λιμπεραλ - καπιταλιστικής επέμβασης με ποσοστά συντριπτικά.

Έτσι, όπως αναφέρει η δημοσκόπηση του PANORAMA, **το 80% των ψηφοφόρων του MSI διαφοροποιούμενοι από τις δηλώσεις της ηγεσίας τους, καταδίκασαν πλήρως την επέμβαση των συμμάχων τασσόμενοι με το μέρος του σκληρά δοκιμαζόμενου Ιρακινού λαού, τονίζοντας ότι ο πόλεμος αυτός είναι πόλεμος των Εβραίων και των καπιταλιστών.**

Το υπόλοιπο 10% δήλωσε ότι ο πόλεμος αυτός δεν τους αφορά και ότι υπήρχαν οι προϋποθέσεις να βρεθεί ειρηνική επίλυση... αλλά οι Αμερικανοί και το Ισραήλ βιαζόντουσαν να τελειώνουν. Με υπερηφάνεια σήμερα οι εθνικοαριστερές συνιστώσες του κινήματος μπορούν να διακηρύξουν προς πάσα κατεύθυνση **ότι οι ιδεολογικές κατευθύνσεις και θέσεις της λαϊκής βάσης του κινήματος κινούντε πάντοτε στα πλαίσια της αντικαπιταλιστικής και αντισιωνιστικής πάλης για την οποία έδωσαν την ζωή τους εκατομμύρια Ιταλών και Ευρωπαίων συναγωνιστών από τις αρχές του αιώνα μας μέχρι σήμερα.**

Τέλος εκφράζουν την ευαρέσκειά τους για την στάση της συντριπτικής πλειοψηφίας της ηγετικής ιεραρχίας του Λομβαρδιανού συνδέσμου, καθώς και των στελεχών του, όπως και της λαϊκής του βάσεως που με υψηλά ποσοστά **ήταν το δεύτερο πολιτικό κόμμα που διαφοροποιήθηκε πλήρως από τον πόλεμο του Κόλπου.**

Η δημοσκόπηση του PANORAMA ανέφερε **ότι το 67% των Λομβαρδιανών ψηφοφόρων** είναι εναντίον του Μπούς το 22% παραμένει αυστηρά ουδέτερο διότι πολλά πράγματα βρωμάνε και μόνο το 9% τάσσεται με το μέρος των συμμάχων.

Σαν επίλογος αυτής της ανακοίνωσης θέλουμε να αναφέρουμε **ότι η στάση του σημερινού ηγέτη του κινήματος μας προβλημάτισε έντονα,** αφού υπό την χαρισματική ηγεσία του εκατοντάδες χιλιάδες κυρίως νέων αγωνιστών έδωσαν την μεγάλη κερδισμένη μάχη της περιόδου 1968 - 1975 βάφοντας με το αίμα τους όλες τις Ιταλικές πόλεις.

Εάν στο προσεχές μέλλον δρομολογηθούν εξελίξεις τέτοιες που να προϋποθέτουν ακόμη και αλλαγή ηγεσίας, οι εθνικοαριστερές συνιστώσες του κινήματος θα είναι οι μόνες που δεν θα φέρουν ουδεμία ευθύνη.

Έπονται οι υπογραφές των μεικτών Ελληνοϊταλικών τάσεων.

SERGIO SAVOLDI

Βουλευτής, καθηγητής Φιλοσοφίας στο Πανεπιστήμιο του TORINO, για την εθνικολαϊκή εμπροσθοφυλακή.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΑΡΕΛΟΣ

Περιφερειακός βουλευτής, πανεπιστημιακός καθηγητής Χειρουργικής, για την εθνικολαϊκή προλεταριακή εμπροσθοφυλακή.

AVAGUARDIA NAZIONAL POPOLARE E PROLETARIA

MASSIMO BETTONI

Βουλευτής, πανεπιστημιακός καθηγητής Νομικής, για τους Εθνικομπολσεβίκους.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΟΥΤΟΥΖΟΣ

Δημοτικός σύμβουλος FIDENZA, επίκουρος καθηγητής Αιματολογίας.

NAZIONAL BOLSEVICA

SILVIO PREMIATI

Βουλευτής, πανεπιστημιακός καθηγητής πολιτικών επιστημών ASTI, για την Εναλλακτική εθνικοαριστερή πρόταση.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ ΚΡΙΜΙΖΙΩΤΗΣ

Δημοτικός σύμβουλος LATINA, πανεπιστημιακός καθηγητής αναισθησιολογίας.

PROPOSTA ALTERNATIVA NAZIONALE DI SINISTRA

ΚΡΑΥΓΗ ΑΠΟ ΤΗ ΖΕΦΥΡΙΑ ΓΗ

Εἶναι γνωστή, στόν καθένα ἐνδιαφερόμενο Ἕλληνα ἐρευνητή, ἀλλά καί στόν ἁπλό ἀκόμη, ἡ ὕπαρξη τῶν δύο Ἑλληνοφώνων νησίδων στήν Ἀπουλία καί τήν Καλαβρία τοῦ Ἰταλικοῦ Νότου.

Ἀπό τήν μεγίστη ἐπίσης προβολή τοῦ προβλήματος τῆς διατηρήσεως τῆς ἱστορικῆς διαλέκτου (grico) ἔχει γίνει γνωστή καί ἡ παγία πολεμική τακτική τοῦ ἐπισήμου Ἰταλικοῦ κράτους ἀπέναντι στήν γλῶσσα τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος.

Μιά πτυχή ὅμως τῆς Ἑλληνικῆς παρουσίας στά ἴδια χώματα πού παραμένει ἄγνωστη εἶναι ἡ ἀλλοίωση τῆς ἱστορίας τῆς MAGNA GRECIA καί ἡ ἀδιαφορία γιά τήν καταστροφή τῶν Ἑλληνικῶν μνημείων ἐκ μέρους τῶν ἁρμοδίων.

Ὁ Ἕλληνας προσκυνητής μετά τήν ἐπίσκεψη σέ ἕνα - δύο ἀρχαιολογικούς χώρους ἤ Μουσεῖα, θά ἀντιληφθεῖ ὅτι πλήν τῆς γκρεκάνικης διαλέκτου καί ἡ μνημειακή Ἑλληνική παρουσία ἀντιστέκεται σέ πεῖσμα ὅλων αὐτῶν πού ἐπιθυμοῦν νά τήν σβήσουν ἀκόμη καί σήμερα.

Καί τό «ἀκόμη καί σήμερα» εἶναι μιά πικρή ἀλήθεια, ὅταν στό παρελθόν εἶναι γεγονός καταστροφές Ἑλληνικῶν μνημείων (π.χ. ὁ ναός τῆς Ἥρας στό Λικίνιο ἀκρωτήριο ἔχει μείνει μέ ἕνα κίονα!!! ὁ ὑπόλοιπος ναός ἔγινε «ὑλικά» γιά τήν κατασκευή ἀπό τούς Λατίνους τοῦ Καθολικοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Κρότωνος!!!).

Ὅσο λαμπρή εἶναι λοιπόν ἡ Ἑλληνική παρουσία στήν Ἰταλική Μεσημβρία, τόσο μεγάλη εἶναι καί ἡ ἀδιαφορία τοῦ Ἰταλικοῦ κράτους γιά τήν διατήρηση καί συντήρησή του. Ἐπιπλέον ὁ τομέας «ἀνασκαφή» δέν προχωρεῖ μέ τόν ρυθμό πού θά ἅρμοζε, σέ μιά γῆ γεμάτη ἀρχαιολογικούς θησαυρούς καί ἱστορία.

Μερικά «καυτά» παραδείγματα τοῦ Ἰταλικοῦ «ἐπισήμου» ἐνδιαφέροντος γιά τήν ἀληθινή ἱστορία τοῦ Ἰταλικοῦ Νότου καί τήν προστασία Ἑλληνικῶν μνημείων, ἀκολουθοῦν:

- Στούς ἀρχαιολογικούς χώρους καί στά Μουσεῖα ὅπου φυλάσσονται τά εὑρήματα τοπικῶν ἀνασκαφῶν, δέν ἀναφέρεται - κατά κανόνα - ἡ δημιουργία τῆς πόλεως ἀπό Ἕλληνες ἀποίκους. Οἱ ἀναφορές π.χ. γίνονται γιά τούς Ταραντίνους, τους Ὑδρούσιους, Μεταποντίους κ.λ.π. χωρίς καμμία νύξη γιά Ἑλληνική προέλευσή τους κατά τήν διάρκεια τοῦ ἀποικισμοῦ στήν MAGNA GRECIA.
- Στήν πόλη Lecce (Ἀλήσσιον) τῆς Ἀπουλίας, ὁ ἐπισκέπτης θά ἐντυπωσιασθεῖ ἀπό τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο οἱ ἁρμόδιες ὑπηρεσίες περιποιοῦνται τό Ρωμαϊκό θέατρο στήν Piazza San Oronzo (πολιούχου Ἁγίου τῆς πόλεως).

Τό ἄγαλμα τοῦ Πυθαγόρα στό Ἑλληνόφωνο χωριό ΚΑΛΗΜΕΡΑ στά 1988.

ΣΗΜΕΡΑ...

Ἄν ὁ ἐπισκέπτης μάλιστα, βρεθεῖ θερινούς μῆνες στό Lecce θά παρατηρήσει ὅτι στό Ρωμαϊκό θέατρο γίνονται Μουσικές καί λοιπές καλλιτεχνικές ἐκδηλώσεις.

Ἀντίθετα, 200 περίπου μέτρα ἀπό τό σέ ἄριστη κατάσταση εὑρισκόμενο Ρωμαϊκό Θέατρο, καί πρός τή μεριά τοῦ Centro Storico, ὁ ἐπισκέπτης θά ἀντικρύσει τό Teatro Greco, τό Ἑλληνικό θέατρο τῶν κλασσικῶν χρόνων, μέ γκρεμισμένους τοίχους, ἀποκαλυμμένο - εὐτυχῶς - τό μεγαλύτερο (καί ὄχι ὅλο) μέρος του, σπασμένα ἀκέφαλα ἀγάλματα, πεταμένα στό δάπεδο, γεμᾶτο σκουπίδια καί γάτες!!!

• Στόν Τάραντα, (στόν ὁποῖο ἡ παλαιά καί νέα πόλη ἔχει κτισθεῖ ἐπάνω στήν ἀρχαία...) καί στήν Villa Peripato, τό δημόσιο πάρκο τῆς πόλεως, στέκονταν ἀντικρυστά οἱ προτομές τοῦ Πυθαγόρα καί τοῦ Ἀρχύτα. Τά 2 τελευταῖα χρόνια οἱ προτομές βρίσκονται πεταμένες στό ἔδαφος μαζί με τά βάθρα τους. Ἔργο κάποιων ἀνωνύμων ἀλητῶν; Δέν ἀποκλείεται... Ἡ ἀδιαφορία ὅμως καί ἡ μή προστασία τῶν Ἑλληνικῶν μνημείων εἶναι σίγουρα ἔργο κάποιων ἐπωνύμων. Καί εἶναι τυχαία;

• Στούς Ἐπιζεφύριους Λοκρούς, ἀποικία πού δημιουργήθηκε τό 679 π.Χ. στήν Costa Ionica (Ἰωνική ἀκτή) τῆς Καλαβρίας, πλάϊ στά ἐρείπια τοῦ ναοῦ τοῦ Διός, ὁ Ἕλληνας προσκυνητής θά ἀντικρύσει γεωργικά μηχανήματα (τρακτέρ) νά... ὀργώνουν τόν ἀρχαιολογικό χῶρο, ὁ ὁποῖος - ἀπ' ὅτι δείχνουν τά μέχρι σήμερα εὑρήματα πού ἔχουν δεῖ τό φῶς - ἁπλώνεται σέ ἔκταση πολλῶν στρεμμάτων.

Καί τά παραδείγματα τῆς συγχρόνου καταστροφῆς τῶν μνημείων τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἄπειρα... Ἀνάλογη τύχη ἔχουν καί τά Βυζαντινά μνημεῖα τῆς Ματέρα (Βασιλακάτοι), τό μοναστῆρι τοῦ Ἅη-Νικόλα τῶν Καζούλων στό Ὄτραντο (Ὑδρούς τῶν Ἀρχαίων), τό ὁποῖο ἔχει μείνει μέ τρεῖς τοίχους ὅλο καί ὅλο, οἱ δέ ἐσωτερικοί του χῶροι - ὅσοι ὑπάρχουν - ἔχουν μετατραπεῖ σέ mini βουστάσιο (κάποιες φῆμες μιλοῦν γιά τήν πώληση τοῦ ὅλου... «οἰκοπέδου» ἔναντι 16.000.000 δρχ., ἀπό τόν ἀγρότη ἰδιοκτήτη του)!!!

Γιά τά Βυζαντινά ὅμως ἄς μιλήσουμε μιά ἄλλη φορά.

ΠΟΛΤΥΣ

Μηδίζοντες

Το πρόσωπο στον καθρέπτη άλλαξε. Δεν είναι το ίδιο το χθεσινό ούτε κείνο που φώτιζαν οι θρύλοι. Τα μάτια κοιτάζουν στο βάθος... Νάναι ή Αλήθεια;

Οι σκέψεις των κρίσεων αποτελματωμένες κολλάνε στη σίτα, στο παράθυρο μέσα ή απ' έξω δεν έχει σημασία.

Θα περάσουν λίγες καθαρές χωρίς παράσιτα ή ζωύφια.

Φευγαλέα οράματα καταλύτες καλπάζουν στον Ελλήσποντο με τα φτερά του Ικάρου σκορπισμένα στις ακτές.

Μαρμαρωμένοι όλοι τους, ο Δαίδαλος, ο Μεγαλέξανδρος, η Γοργόνα και τα λοιπά και τα λοιπά.

Μαρμαρωμένοι όλοι τους στα σούπερ μάρκετ του ευ ζείν του ενθάδε κείται η Ελλάς! ποτίζοντάς τη με όξινη βροχή!

Οι σταυροί της ένας - ένας πνίγονται στα δάκρυα του Αιγαίου.

Οι ιεροφάντες περιμένουν άδικα τη θυσία για αύριο άνεμο.

Τα περιστέρια όλα ιερά με δικαιώματα χωρίς υποχρεώσεις ακριβώς έτσι... όπως τα ξέπλυνε η όξυνη βροχή.

Κι όμως υπάρχει η ανάσα που θάμπωσε το είδωλο στο καθρέπτη
κι έμειναν ακίνητα τα μάτια να κοιτάζουν
το Δαίδαλο, το Μεγαλέξανδρο, την Αγιά Σοφιά και τα λοιπά μέσα σε κρύσταλλα ιριδίζοντα ετερόφωτα.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΡΩΣΣΙΚΟ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΣΗΜΕΡΑ

Από το 1987 όταν η «ΠΑΜΙΑΤ» - ΜΝΗΜΗ έκαμε την πολιτική της εμφάνιση στην Σοβιετική ένωση έγιναν πολλές αλλαγές, όχι μόνο στη Ρωσία αλλά και στο «Πατριωτικό κίνημα». Και κατ' αρχάς αυτό το οποίον συμβαίνει είναι ότι δεν υπάρχει μία μόνον «ΠΑΜΙΑΤ» αλλά πολλές και διαφορετικές. Στη δύση η πιο γνωστή είναι το «Εθνικό - Πατριωτικό Μέτωπο» - ΜΝΗΜΗ - του Δημήτρη Βασίλιεφ, από το οποίο ξεπήδησαν δύο - τρεις φυρερίσκοι για να δημιουργήσουν τα δικά τους «ΜΕΤΩΠΑ» ή «ΚΙΝΗΜΑΤΑ» χωρίς καμιά σημασία.

Σκοπός μας δεν είναι να δυσφημίσωμε καμία οργάνωση αλλά να πληροφορήσωμε τους αναγνώστες γύρω από το Πατριωτικό κίνημα στη Ρωσσία. Το 1987 όλοι αυτοί εδήλωσαν Μαρξιστές - Λενιστές, χωρίς κόμμα. Έτσι μια που το Κ.Κ.Σ.Ε. (Κομμουνιστικό Κόμμα Σοβιετικής Ενώσεως) δεν ήταν καθόλου δημοφιλή στον λαό, εχρησιμοποίησαν την λέξη «Πατριώτες» ανάμεσα στο λαό.

Όλες οι «Πατριωτικές» οργανώσεις σήμερα δηλώνουν μοναρχικοί, τόσο οι ηγέτες όσο και τα μέλη, πιπιλίζοντας αυτή την καραμέλα, χωρίς φυσικά να λησμονήσουμε τον Δημήτρη Βασίλιεφ, ο οποίος κτυπούσε το στήθος του διακηρύσσοντας ότι είναι «Μπολσεβίκος χωρίς κόμμα». Φυσικά οι επαγγελματίες δημοκράτες πολιτικοί έριχναν τις μάσκες τους μπροστά από τις μάζες του Κ.Κ.Σ.Ε. ή της ιδεολογίας τους, διακηρύσσοντες τον «Πατριωτισμό» τους. Σήμερα ο Δημήτρης Βασίλεφ δηλώνει ότι ο Κομμουνισμός είναι «Σατανισμός».

Όσον αφορά την πλειονότητα των «Πατριωτικών» οργανώσεων (μια και έτσι αποκαλούνται), δηλώνουν ότι είναι μοναρχικοί τόσο οι ηγέτες τους όσο και τα μέλη τους, και όταν έλθει η ώρα για ιδεολογική συζήτηση δεν ξέρουν τι τους γίνεται. Μια άλλη περίπτωση είναι ο Α. Κουλάκωφ, ένας από τους ηγέτες της οργάνωσης του Βασίλιεφ που σήμερα δημιούργησε το Λαϊκό Ορθόδοξο Κίνημα το οποίο κατευθύνεται από την Πατριωτική Χριστιανική Ένωση, μέσα στην οποία εντάσσονται μερικά μέλη τα οποία φέρουν το όνομα ΠΑΜΙΑΤ. Ο Κουλάκωφ στις ομιλίες του αναφέρεται στην Τσαρική εποχή και καταλήγει για τον Στάλιν ως ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΑΝΤΙΣΙΩΝΙΣΤΙΚΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ, καθώς δηλώνει τις συμπάθειές του προς τονΛένιν ή τον Ι.Ρ.Α. Ο ηγέτης της Πατριωτικής Χριστιανικής Ένωσης είναι ο Ευγένιος Πασχνίν, ο οποίος πέρασε είκοσι χρόνια στις φυλακές. Ο πρωταγωνιστής είναι ένα φρούτο που αρέσει όχι μόνο στον Πασχνίν, αλλά και στους υπόλοιπους ηγέτες «Πατριώτες».

Οι Ίντριγκες φυσικά είναι ένα χαρακτηριστικό γνώρισμα που υπάρχει σ' όλο το ονομαζόμενο «Πατριωτικό Κίνημα». Θα αναφέρω όμως κάτι για το Λαϊκό Ορθόδοξο Κίνημα, ή μάλλον συγκεκριμένα για έναν από τους ηγέτες του τον Κωνσταντίν Σμυρνώφ Οσταφχβίλι.

Τον Ιανουάριο του 1990 σε συγκέντρωση του Συνδέσμου συγγραφέων «ΑΠΡΙΛΙΟΣ», του οποίου η ηγεσία φυσικά αποτελείται από εβραίους, ο Σμυρνώφ - Οσταφχβίλι δημιούργησε φασαρίες, έσπασαν κάτι ζευγάρια γυαλιά και ο

ηγέτης του Λ.Ο.Κ. φυλακίζεται για δύο χρόνια με την κατηγορία «πρόκλησης εθνικού μίσους». Όλα αυτά φυσικά χωρίς να έχει ανοίξει καμία μύτη και χωρίς να υπάρχουν τραυματίες. Η Εβραϊκή Κοινότητα κατάφερε αυτά που ήθελε. Από τη μια ο τύπος μιλούσε για «αντιεβραϊκά προγκρόμ» και από την άλλη έδειχναν στο Ρωσσικό λαό το μέλλον οποιουδήποτε που τολμούσε να τα βάλει με την εβραϊκή μαφία στη Σ.Ε.

Το χειρότερο όμως ήλθε λίγο αργότερα χάρη στις αποκαλύψεις του πατριωτικού περιοδικού «ΒΕΤΕΡΑΝ». Το περιοδικό αναφέρει πως εχρησιμοποιήθηκε ο σύλλογος συγγραφέων «ΑΠΡΙΛΙΟΣ», καθώς επίσης και το ότι ο Σμυρνώφ - Οστασχβίλι εξετέλεσε την αποστολή του με επιτυχία ως Πράκτορας Προβοκάτορας. Στην πραγματικότητα ο Σμυρνώφ - Οστασχβίλι δεν ήταν ούτε Σμυρνώφ, ούτε Οστασχβίλι, αλλά Στόλτενμπεργκ από μητέρα εβραία. Ο ίδιος φυσικά το αρνείται...

Μεταξύ των χαρακτηριστικών της άκρας δεξιάς η οποία θέλει να εμφανίζεται ως πατριωτική ή εθνικιστική, είναι η παθητική της στάση και η ανικανότητά της να κινητοποιεί[illegible] τις μάζες και φυσικά η έλλειψη επιθυμίας για τέτοια πραγματοποίηση. Σ' όλες τους τις ομιλίες οι διάφοροι ακροδεξιοί ηγέτες ζητούν την υποστήριξη των Σωμάτων Ασφαλείας και του Στρατού. Είναι ακριβώς το ίδιο όνειρο των μικροαστών που έχετε να αντιμετωπίσετε στην «ελεύθερη Ευρώπη». Ζητούν ένα Τσάρο, έναν Ναπολέοντα, έναν Στάλιν ή οποιονδήποτε άλλον αρκεί να είναι καβάλα σε λευκό άλογο. Και φυσικά η πίστη που έχουν σε υγιεί στοιχεία της K.G.B. ή στον Σοβιετικό Στρατό (γιατί ο στρατός είναι η σωτηρία της πατρίδος και επίσης [illegible] σήμερα δεν ονομάζεται πλέον Κόκκινος Στρατός αλλά Πατριωτικός Στρατός). Φοβάμαι πως η K.G.B. θα μπορούσε να δώσει στους «πατριώτες» την έκπληξη της ζωής αν σκεφθούν γιατί επιτρέπει την ύπαρξη αυτών των οργανώσεων.

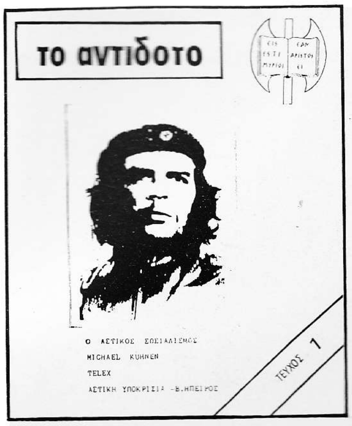
Υπάρχει όμως και άλλη εξήγηση. Ο GORBI απογοητευμένος από τις συνεχόμενες αποτυχίες μπορεί να το γυρίσει στον Πατριωτισμό όπως έκαμε ο Στάλιν στο Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο.

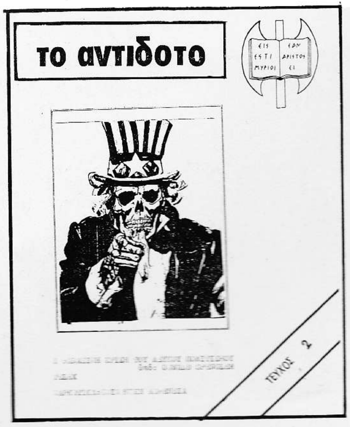
Εσείς φυσικά οι Εθνικιστές Επαναστάτες στην Ευρώπη πρέπει να μελετήσετε τον Ρωσσικό Εθνικισμό. Σήμερα στη Ρωσσία δεν υπάρχει καμιά Πολιτική Εθνική Οργάνωση, ούτε Ε. Ε. Κίνημα οργανωμένο (από τις «πατριωτικές» οργανώσεις πιο κοντά σε σας στην Ελλάδα είναι η «Ένωση των Βένεδας» του Λένινγκραντ). Υπάρχουν κάποιοι όμως οι οποίοι είναι ιδεολογικά προετοιμασμένοι και μπορούν να εργασθούν για τις ιδέες μας στη Ρωσσία. Μόνο που θα πρέπει να απομονωθούν οι τρελοί όπως ο Εμιλιάνωφ, οι αντιδραστικοί και οι οπορτουνιστές.

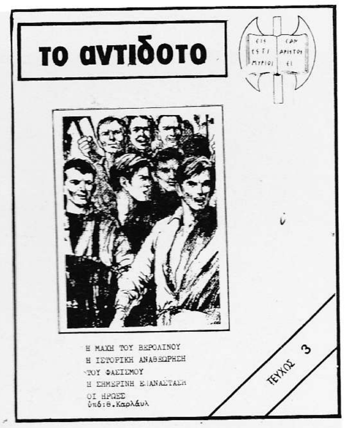
Περιμένουμε τη βοήθειά σας σε ιδεολογικό υλικό.

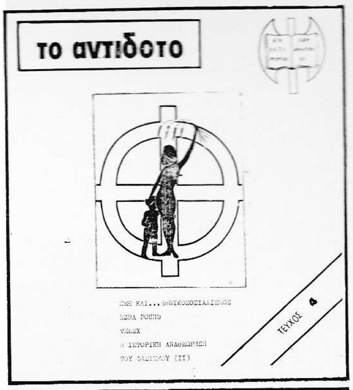
АРТУР МАРИАН

το αντιδοτο
ΕΙΣ ΕΣΤΙ ΜΥΡΙΟΙ ΕΑΝ ΑΡΙΣΤΟΣ ΕΙ
Ο ΑΣΤΙΚΟΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
MICHAEL KUHNEN
TELEX
ΑΣΤΙΚΗ ΥΠΟΚΡΙΣΙΑ -Β.ΗΠΕΙΡΟΣ
ΤΕΥΧΟΣ 1

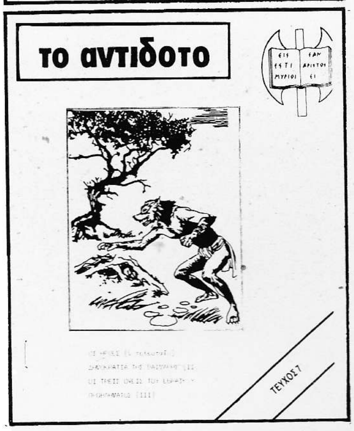

το αντιδοτο
ΤΕΥΧΟΣ 2

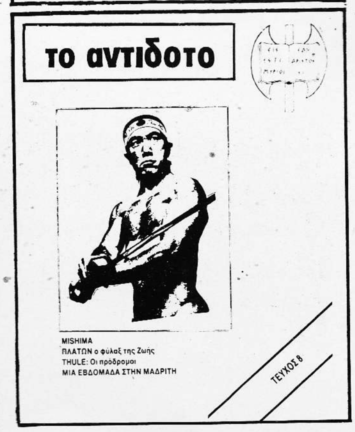

το αντιδοτο
Η ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ
Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ
ΤΟΥ ΦΑΣΙΣΜΟΥ
Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ
ΟΙ ΗΡΩΕΣ
ύπό:Θ.Καρλάυλ
ΤΕΥΧΟΣ 3

το αντιδοτο
ΤΕΥΧΟΣ 4

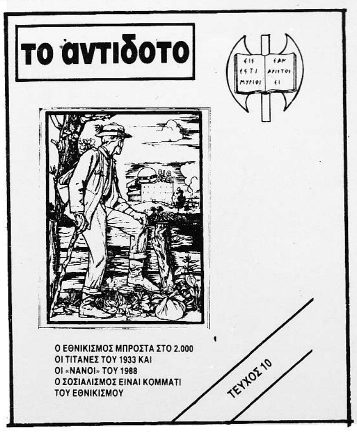

το αντιδοτο
ΤΕΥΧΟΣ 5

το αντιδοτο
ΤΕΥΧΟΣ 6

το αντιδοτο
ΤΕΥΧΟΣ 7

το αντιδοτο
MISHIMA
ΠΛΑΤΩΝ ο φύλαξ της Ζωής
THULE: Οι πρόδρομοι
ΜΙΑ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΣΤΗΝ ΜΑΔΡΙΤΗ
ΤΕΥΧΟΣ 8

το αντίδοτο
ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΟΨΕΙΣ ΤΟΥ ΕΒΡΑΪΚΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ (ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ)
Η επιστροφή του Σιωνισμού στην ΕΣΣΔ
ULSTER
ΤΕΥΧΟΣ 9

το αντιδοτο
Ο ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΣ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟ 2.000
ΟΙ ΤΙΤΑΝΕΣ ΤΟΥ 1933 ΚΑΙ
ΟΙ «ΝΑΝΟΙ» ΤΟΥ 1988
Ο ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΚΟΜΜΑΤΙ
ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΥ
ΤΕΥΧΟΣ 10

το αντιδοτο
ΧΡΗΣΤΟΥ ΧΑΡΙΤΟΥ: Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΩΝ ΜΕΤΟΧΩΝ
HANS GÜNTHER: ΠΛΑΤΩΝ ΦΥΛΑΞ ΤΗΣ ΖΩΗΣ(IV)
ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ: ΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ
CHARLES GULBERT: Ο ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΕΙ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ
ΠΕΝΘΕΑ: ΜΠΟΥΧΑΡΙΝ-ΡΙΚΟΦ. Η ΔΕΞΙΑ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗ ΤΟΥ ΣΤΑΛΙΝ
ΤΕΥΧΟΣ 11

το αντιδοτο
ΧΡΗΣΤΟΥ ΧΑΡΙΤΟΥ: Ο ΡΕΦΟΡΜΙΣΜΟΣ ΤΗΣ «ΕΘΝΙΚΗΣ ΔΕΞΙΑΣ»
ΦΩΤΗ ΚΑΤΣΗ: Η... ΕΘΝΙΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ ΣΗΜΕΡΑ
ΠΕΝΘΕΑ: Ο ΓΚΟΜΠΙΝΟ ΚΑΙ ΤΟ ΔΟΓΜΑ ΤΗΣ ΑΝΙΣΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΦΥΛΩΝ
ΓΙΑΝΝΗ ΣΟΡΩΤΟΥ: ΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΚΗΣ ΣΙΔΗΡΑΣ ΦΡΟΥΡΑΣ
ΤΕΥΧΟΣ 12

Ciudad de los Césares

Revista de política y cultura alternativas

Nº 18 MAYO / JUNIO 1991 $ 400

LA CIUDAD DE LOS CESARES
MITO E HISTORIA